1.

Karta do wydania dla Ks. Tit. Greiffenberg

w Mapie Telegrafów Prus Zachodnich

Litera A

Kl. Fr. E.

Dobrowolski Józef
Noras Jan
Kalisz Kl. Wtad.

Nowoski
Józef wiatr
Fund. Klesla.

I

Hist. Lit. Sz. BJ II d. 19/IV 861 Dawny Z. Fiz. 2

fachum ze rozumny zakon - a prawidł, rządzi w Hist.;
i że fakta nieon. ze sobą myśli w ają. —

Powiadają, że gdyby jedynie badać filozoficznie hist.
gdyby ją konstruować jak by badanie empiryczne
faktów było niepotrzebne bo ich one konstruowały same a priori! — Ale obie tałowe drogi
nigdy nie będą ze sobą w jedność złone nigdy
nie zwrajem się bez siebie nie obejdą. — Bo wtedy
dla tego że Historyczne jest sprawą wolności
i idei. dla tego będzie miała stronę przypadkowości — która się splecie rozumnym, ko-
niecznym — obie strony ścisłe się ze sobą splatają.
To co przypad. nagle się staje innym bytem, powsta-
je co przypadł umysłu rozumnością, jest wtedy
ich tętnem, naturą i rozwojem ducha — Konstrukcja
filoz niezdoła wynaleźć wszystkich rozumnych hist. zjawisk, ale zdoła jedynie
wynaleźć ogólne zarysy hist. rozwoju ogólnego
i rozwoju — szczegóły bliższe i byty jakimś
sposobem wzięte z istnienia nie z idei rozwoju

Loc jest rzeczą hist. empirycznej – aim
taka hist. rzeczy a gdzieś w ostatnim w fakt a tam
mieć oddali się a przeciwstawienia ich
– a tam znów mieć stanie się empirycznie – oba te,
czynniki nie będą sobie wzajemnie przeszkadzać
owszem coraz więcej oddalając się od siebie, spotykają się coraz
bliżej się wzajemnie i wzajemnie wyjaśniają.
Fakt atmosfery się jakby ideał hist. całości
ich jej osiąg. cel – w którym oba czynniki zbliżą
się do siebie – Z jednej strony badanie filozoficzne
wyjmuje wyjątkowe stoją nie myśli
aż w najwięcej indywidualnych rozgałęzieniach
a tak społeczeństwo zamyka
twórczych – a z drugiej str. badanie empiryczne
hist. bada analizą myślenia, zwłaszcza naukowego
a tak zbliża się do badania faktów
faktów, i sprowadza je do społecznych podstaw.

Będzie to obu dróg najwyższym celem
ale i kiedyś jeszcze słońca się jeszcze wejdzie – Przedst. Konst
filoz. oparto by się w prawdzie na faktach poznania
empir. by wyłączał ze empirii hist. nie
myśli wszelkich twórczych na ich rzeczywistości
a zdrugiej str. um. empir. poprowadzi do wyników
filozof. których tamta droga nie zauważa systemu Piz.
Nie potrzebujemy obu tych dróg – ale tak się boi się hist.
hist. czynników rzeczowych, faktycznych, i zwyczajnych, a tak
myślących twórczych myśli greckich – do tych
nie myślenia, pomyślał nie gdy się fakt

Hist. Fil. G. III 21/IV 864 3

Literatura.

Tennemann Gesch der Phil. 11 Bde – starowiecka Kanta, praca pilna, zwrotowa ale jeszcze bonne staroświeckiego stylu, jest grecken, – 1793 do 1819.

Tennemann. Grund. d. Geschichte der Phil. bearb. von Wendt – 829 podręcznik do użytku w 2 tomy

Tłumaczenie polskie przez J. Bresińskiego Kraków 1836 – Literatura dogodna.

Reinhold. Geschichte der Philosophie 1845 – 3cie ungedruckt

X Thurot Fisiens 4 tomy Hist. Fil. Gr.

Rixner Handbuch der Gesch. der Phil 3 T. 1829.

Ritter Gesch der Philos – G. d. Ph. alter Zeit 4 Theile 829 – 34 – Gesch. der christl. Philos 4 Theile 841 – 45.

Hanusch Geschichte der Philosophie bis Kaiser Justinians. Olmütz 1850.

X Brandis Handb der Griechisch. röm. Philos 4 grosse Tomy – 1833. do 1857.

Eduard Zeller Die Philosophie bei den Griechen – 1844–1852. 3 tomy – 3½ dwoch, czysci ....

Drugie wydanie gruntowne 1856 do 1862. Teleologia az do poczatku Scholastyki – Poandrot. wst. tata –

Compendia.

Noack – Geschichte der Phil in gedrängter Uebersicht 1853. – gruntowne ale do szkoły a nie do czytania.

Berger Geschichte der Philos. für gebildete Leser 1863 – jasno i ciekawie napisane

Schwegler Gesch der Philos im Umriss – 1848. 4te Ausgabe gruntownie 1860.

To 4te wydanie przetłumaczone na Polskie przez T. K. w. 1863.

Schwegler-przed napisał Gesch. der griechischen Philos. wydane 1859. gruntowniejsze ale dla tych co już gruntowniejszych nie potrzebuje.

Wenyad pieśni Dzieła i Dnie
Tutaj wprost wiadomości nie
czerpał – choć nie organizmu
choć poemat przez sektady
ani nieznacznie sentencyę
sentencyą, ozdobne prawidło
najrzejszy w kunszcie charak-
terystyczny. Pytano o
nauki, a nawet bezwzględ-
nie, Archilochusa, Mimner-
mus, Semonides z Amorgos
rali ich nad prawdopodo-
bnie lat LV.
Natychmiast przeciwko 590
Hipolitowi o wielkim silnie jego za-
wiści pojęć etycznych omawiają
Judasza medrcy – oni mają
społeczny charakter dowiadcze-
nie, sentencyi, popularne
praktyczne mądrości – ale jak
z tamtego ich nie można
jeszcze za pokolenia. – Ale oni
za dwoch nich wielce wazne
Solon 594 prawodawca – a Thales
pewne, fil. i zakreśl fil
porzekieł –

Powszechne ze ich dawniej
dobrze opis praca przeobra-
zowaczą dla fil –

Charakter Fil. Greckiej

B III 5
Zeller
I 96.

ważne

adrónia, ale nie posiada jej dotego aby te zalety mogły zmazać jako sprzeczności z jego istotnem atrybutem, które zapisywano mu w niektórych czasach zpetna dalekonej były. Świat nie zrodził się wyrazem od Natury, on nie chce być jej niewolnikiem, on dąży ku wolności rozwija się mogę siły rozlane i przy nim, i dla tego ma pomnożyć jej wszystkich mocy, i dla tego nie może być obrzydliwem. Ale on odrzuca stanowczo niemoralną naturę wroga - wrogi jest bogu ten wszystkim duchowemu a zarazem cielesnemu - wszak on nie wymaga ale przeciwnie zniszczenia, on pragnie [illegible] prawa, zguby [illegible] ale przeciwnie celem zwalczania - ale wymaga aby nieprzyjaciel pomimo, iż walczy nie zginął - aby nie stracił wolności swojej. ale ta wolność nie jest jeszcze wolnością etyczną, ale dopiero wolnością obrzydliwą - stan moralności a polityczne zdanie wyjdzie - Boży Grecka

A teraz na tyle tego [illegible] mamy, ducha ale za to odrzucenie [illegible] zdrowia -

-

Jeżeli my mamy dojść do pojęcia człowieka, to ich do niej prowadzi przeciwieństwo

Invariation sobre un tema
[illegible]
[illegible]

Charakter, cz. II

Cz. Grecki. Zeller I 94

a nie tak dla wytrenowania o kwestyę teologiczno-metafizyczną jak społeczną i charakterystyczną — ale zdrugiey strony machometanie nie mają ani tej miary a raz ani zabarwienia w mistycyzmie — ani nie uprzywilejowuje życia mistycznego — Koran Atak. jest czysta abstrakcya — gdy bogi greckie są czysto osobami — Bretzer Machometanom owego spokojnego i czystego, mistycznego poglądu na naturę i na świat — tato mają miarę w nadnaturalnem oderwaniu z góry

Trudniej atoli odmówić cywilizacyi nowey filozofią Greckiey a nawet wszystką —

Podobieństwo filozofii Grecka z Nowożytną gdy sama Starożytna filozofia w ostatnim swoim rozwoju przygotowała podwaliny chrześciańskiego świata — Bo wielkie jest podobieństwo między starożytną Grecką która już przygotowała chrześciaństwo — a istnieniem chrześciaństwa z jego pojęciami a z naszą filozofią nowożytną z starożytnością. —

Cóż to wielkiego jest to zniżenie Bóstwa do człowieka z którym się jest bóstwu drugi czyny — Jest to duchowość i cielesność — wcielenie zmartwychwstanie a przyjmujący — Grecki nie miesz[illegible] tych odmienności z sobą, ale [illegible] rozróżnia a tak zostają w harmonii — On nie miesza etycznych pojęć z religijnymi — ani religijnych z naukowymi, ani naukowych z religijnymi, ani dogmatycznych naturalnych z pozaziemskimi.

Grecki w mistycyzmie [illegible] adoruje.

Charakter Fil. Greckiéj

Zeller 101.

Zeller powiada że fil. wszelkiej zadaniem jest obj-
wytłumaczyć zjawiska świata zewnętrznego i naszego
wnętrza. – A tak tenże rozwiązuje ją [illegible]
wedle samego pojmowania charakter tych [illegible].
1. Przedmioty stają naprzeciw nas – więc pytanie jakim
ma przedmiot do poznania naszego – [illegible] – to
rozwiązuje teorya poznania
2° Rozważamy i w nas samych i w rzeczach [illegible]
zewnętrzne i wewnętrzne, zjawiska i istoty – [illegible]
istoty te uważamy w analogii do nas [illegible]
[illegible], ducha i materyi,
formy i [illegible]
3. Rozdzielamy przedmioty na duchowe i ciele-
sne i zadanie [illegible] obie te światy wy-
tłumaczyć.
4. rozważamy pod względem etycznym, [illegible]
samodzielne, [illegible] od bezwolnych, od
przedmiotów nam [illegible], [illegible] i poddanych
od [illegible] naszych ~~od~~ [illegible] ludzi!

Nowożytna fil. te [illegible] ściśle jako oddzielne
[illegible] ~~[illegible]~~ od siebie oddzieliła – Rozdział ostatni w
średnich wiekach między duchowym a cielesnym [illegible]
[illegible] – Przeciwnie fil. grecka przyjmowała ich
jedność i [illegible] – a [illegible] gdy ta jedność ginie
rozstraja się też filozofia grecka. –

Ten charakter fil. gr. tem silniej się wyraża gdy się
[illegible] o jej [illegible] (??? [illegible]
charakter [illegible] naj silniej wyrazić
[illegible] na [illegible])

Filozofia gr. we swoich [illegible] głównych fazach
oddaje się wyłącznie przedmiotowi – [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
i fil. natury. i mało ogląda się na ducha [illegible]
+ Sofiści [illegible] [illegible] [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]
nie zdołamy. ale już w Sokratesie [illegible] o
poznanie przedmiotu wedle jego pojęcia – a
następcy jego Plato i Aristoteles. właśnie to
pojmowanie Sokratesa umiejętnie [illegible]
[illegible] rozwinęli.

ob. B V.

Charakter

Fil. Greckiéj Zeller. I 103

System Platona i Arystotelesa z jednéj strony podobne do nowożytnéj fil. – z drugiéj strony mają cechę starożytne.

~~1.~~ ad 1. Podobieństwo z nowoż. fil.

1. Natura nie jest owszem już najgłówniejszym, najważniejszym przedmiotem badań – Etyka ma tyle znaczenia ile fizyka – a metafizyka ma wyższe znaczenie od fizyki – a umiejętność ta fundamentalną jest nauka o pojęciach naszego poznania, i o warunkach umiejętnego postępowania. To nauka samodzielna nowa myśli. –

Następnie ich filozofowie – odróżniają zjawiska od niezmysłowéj formy – a poznanie téj istoty niezmysłowéj jest najwyższym celem poznania – ist. czyste myślenie – Ta filozofia kładzie ~~wyżéj~~ wyżéj poznanie celów i form zjawisk fizycznych nad poznanie ich najbliższych przyczyn. –

Widzimy więc, jak przy ściślém rozglądaniu fil. Platona i Arystotelesa okazuje się być spokrewniona z 2 nowożytnemi systematami – lecz przecież

2 Jest i ogromna różnica oddzielająca fil. ich od fil. nowożytnéj. –

Plato. On jest idealistą – ale nie nowożytnym podmiotowym (jak Kant, Fichte,) jego idee nie są osobistemi myślami podmiotu, ani tworami ani bezwzględnego podmiotu. On nie wysnuwa istnienia przedmiotów z myśli, ale owszem myśl z istnienia. Myślenie nasze nie o ideach lecz dusze nasze jest uczestnictwem idei. – Idee mają charakter przedmiotowy, plastyczny i są dla zapatrywania [illegible] niezmysłowego – są przedmiotem niezmysłowym, i prawdziwie rzeczywistym. Nawet Platona teorya poznania ma charakter grecki – Nowożytni pytają jak to poznanie rodzi się ~~[illegible]~~ w podmiocie – Plato zaś przeważnie pyta ~~jak~~ czem są wyobrażenia jaką mają wartość przedmiotową, a tak teorya poznania ściśle się łączy u niego z metafizyką. – Badanie ~~wyobrażeń~~ prawdy wyobrażeń naszych jest zarazem badaniem prawdy ~~zjaw~~ odpowiedniego zjawiska rzeczywistego, i odpowiedniéj idei –

Jeszcze wyraźniéj czynnik grecki wyjawia się w Platońskiéj etyce – widzimy posunięcie [illegible] państwu. – A nakoniec pojęcie Platona o przedmiocie fil. jest wielce charakterystyczne – fil. nie ma [illegible] u niego [illegible] wszechstronnie rozwinięta – umiejętności nie oddzielone od religii od Etyki od [illegible] a [illegible] są ze sobą razem.

B. VI 9.

Charakter filii Greckiej

Zeller I 104

Arystoteles – 1. Podobny do nowoczesnych, ich stała aspiracja umiejętności ducha ku materyi – a potem że ze aspiracja formy odwagi – co niby mamy aspiracja ducha od materyi ku miłości – Ale rozróżnić od filii nowożytnej. Zale rozróżnić chcemy nie chodzi charakter greckiej ducha ku formie i wogóle nie są takie wyraźne oddzielenia jak w nowoczesnej filozofii ducha od materyi – Bo forma nie jest nadzmysłowa ale jest przedmiotowa wewnątrz – a nawzajem materya daje nam tu formę – tak iż forma i materya mają te same cechy duchowe mimo swoich. – A tak, mimo tej cechy duchowości ich, przyroda niby ze ciała należy do duchowości i przyroda niby ze ciała należy

A tutaj on to malowanie do ciała mamy nie zamydlić przez: nauki o rozumie ogólnej, istniejącym sam w sobie – przez nadprzyrodzone poznanie duszy – i tutaj mamy nauki astronomiczne Arist. przyjęte rozdzielenie obu stron – tak jak płacz ze zmianą mojemu – tak mamy nauki o ciałach niebieskich i niezmiennej materyi ciała a niższego a przedmiotowym tutaj w nim mamy zmysł dla materyi, zwłaszcza że widzi w naturze wrodzoną jej siłę twórczą wewnętrzną i w organach widzi jesteśmy rozumne bogactwo wszelkie szczególne – Arystoteles zajął się stopniowaniem ze stopni niższych dalszymi tego z takim realizmem i nawet w tym nie widzi sprzeczności w stosunku do natury – a dopiero w Etyce jest opozycja, i dzięki temu jego natura mamy jego poglądy mylne – rad tylko mamy te wahania – na papierach funkcje postępowania obyczajowe, a cnota z rozważeń i udoskonaleniem czynności naturalnych, dalej u niego Ethika ściśle jej tam z polityką (dalej Zeller 105, 106) – Tak tutaj i w Platona i u Arystotelesa – spotykamy owa naj wyższą harmonię ducha i natury a sam Zeller powiada (106) „Tak z jednej strony duch trzyma się jeszcze podstawy przyrodzonej, a z drugiej strony da przyroda stoi wskroś wokół bezpośrednio do ducha – a właściwie dla tej harmonii

duch grecki nie zna oddalenia się nie ani spiritualizmu nowożytnej filozofii – ani jej materyalizmu (francuskiego – zwłaszcza!) – ani ścisłej zapatrywania się na mechanizm poznania duchowych, religijnych pojęć ani mowy o nieprzejednanej antagonizmie interesów materyalnych które tak wielką grają rolę w nowożytnych czasach. ani Grecy nie znają ani przeklęstwa tej jedności, ani rozstroju z siebie, I słusznie mówi Zeller że te odwrotności tak twarde – takowe do zharmonizowania, bo nie tak głęboko – choć to zjednoczenie dziś w powietrzu.

Ajeli i podobieństwo mogą się tu przecież i tu są wielkie różnice – i tak jedność i przeciwieństwo dopiero a u nas na skutek wielkiej reflexyi –

Charakter B VII 10

Szkoły Greckiej Zeller 106

Szkoła peripatetesowa

(według Zellera ale rzeczy stanowiska)

W tej epoce ~~cofa się~~ albo zawsze jeszcze
Filozofia Grecka zapatruje się na stanowisko
go klasycyzmu przeciwieństwo (!) już cofa
się z Natury (tzn. duchowi greckiemu
stoją się podmiotowo –
stoją się obcą tak dalece że zapatrywania
się chrześciańskie już się przygotowuje. Jak
nas przejęcia! –

Stoicyzm 1° jest greczyzna – Zawsze natura nasz
przeważnie ma znaczenie – ale nie ta nowo przyro-
dzonych – podlegli się ustawom natury – rozwój wolności
natury + jego godłem a hasłem – prawdy naturalne
są najwyższe dla niego pierwiastki – a ubocznie jest
ważny państwo, posłuszeństwo – ale zawsze uważa na cele
rozwoju wolności. – Cenuje się jako wolnego do celów wiecz.
2° Z drugiej strony obcy – nie bada już samoistności
natury – cofa się z natury. w pasmo etyczne –
i we wnętrzu swojem się umacnia by się oprzeć
wpływom zewnętrznym. – Jarmo pod podniebienia –!

Epikureizm. 1° jest greczyzna to jest wiąże się
z naturą. Stoi przeciwnie się do natury jest najwyższym
wynalazcą wrócił na jest dalej natura widzialnych rzeczy
wynalazcą – Duchowe przeszła natura. Przeciwieństwo
widzi tylko swoją pełną jedność pomiędzy podmiotowym
i przedmiotowym – widzenia a myśl to
wielki widział w tem życiu – myśl to ale uprawnio-
ną – nie wymagają za usprawiedliwienia –

2° Ale z drugiej strony duch ogólne, idzie z natury
idzie się mechanizmem ~~a~~ atomistycznym – nie-
wiara nastaje, naruszenie wiary stanowienie
zerwanie bogów – jednostka wielka nie stoi
pierwiastkowo – wadzenie się całości – ale
w uczuciowym społeczeństwie, indywidualnym
osobistym. – podniebieniem

Sceptycyzm – On broni się greczyzna –
z podniebieniem – ale z drugiej się z tym
odnosi krytycznie i nowożytny jest
pełen niespokojności, niezadowolnienia
z. gdy przeciwnie stoicyzm stanowisko
swoje wzięła się nadziei ale wielki pomoc
mogt prawdę, tor przecież stanow. stoicyzm
jest pełne pokoju i cichej rezygnacji
pozdaje się, i stosuje się do porządku
świata. W stanowisko podniebieniem
i jej interesa jeszcze nie wyczerpały.

Nowoplatonizm Zeller 108

Jest przeciwny dawnemu zapatry-
waniu na naturę owemu naturalizmu
ci – jest idealizmem – spiritualizmem, podniebieniem

z drugiej strony jest greczyzna. Plotinus
broni pęd ku naturze i myśli że jest z jednej
strony to obrona broni się od duchowych skłon
gnostyków potępiających całą naturę – tak w tym
powinno dla natury jest nowy element nie
mamy dawnej Grecji –.) – Nowopl. nie zrodziła
wiele na nic z przeszłości to nie natury
i ducha, bo uważa naturę jako pozostającą
z ustalenia ducha – Jest idealizmem ale
podniebieniem
Npl. nie wywodzi świata z myśli
ani nawet myślenie Boże nie z pierwszej
ale podniebieniem z którego
emanacyą wynikłych poly theizm.

Zeller 109

Tym poly theizm, ale nie są
osobami
ob B VII
B VIII zamiast – za słabe
podniebieniem, że tak zresztą

Moze j Borkiewicz Sewery
Zeg'sder Cestaur. wo
Rosentrev ste mi d
usp de
Mellarewski mi d

Charakter Fii Zeller a 129

Przedsokratesowej C I

Chcimy w tej epoce odróżnić kierunek idealistyczny od realistycznego — ale jak Zeller powiada Idealizm tem tylko będzie aż pełną świadomością odróżniony umysłowy wynik od zmysłowego — Ale tego nie ma co tej epoce — Prawda że im później tem przez więcej filozofia jest abstrakcyjniejsza — jako liczba Pythagorasa istnienie Eleatów ale wszystkie te szkoły tak dalece nie cenią owej różnicy iż Pyth. uważają liczbę za wątek z którego się składają ciała — a stosunkami liczbowemi jest u nich nawet [illegible], przyjem dusza nawet jest czemś fizycznym. — A także Parmenides orzeka że myślenie i istnienie jedno toż przecież on nie wywodzi istnienia z myśli ale odwrotnie myśl z istnienia — stąd mniemanie Aristoteles gdy o każdej z tych szkół przedsokratesowych orzeka że one świat zmysłowy jedynie za rzeczywistość uważały.

Otóż według jednych dziś owo idealistyczny charakter odpowiada doryzmowi — a realistyczny jońskiemu sposobowi — ale Zeller dowodzi że też i to rozróżnienie nie da konsekwentnie przeprowadzić — bo ani co do pochodzenia rodowego filozofii ani co do kraju w którym się kształcił. ani co do szczytu i kwitnęli. — (Brandis do doryckich filozofów liczy Pythag. Eleatów, Empedoklesa a Ast do nich dodał Demokryta i Leukippa Z. 133)

Prawdziwy charakter tej Fii [illegible] jest Fia Natury — Bo tylko Natura nie jest tym przedmiotem, bo gdzie tak było toby wtenczas potrzeba ścisłego rozróżnienia świata fizycznego od duchowego; a przecież mowa o duchowości toć jeszcze brak tejże tak długo dotykając a nawet w tej sposób jak rzeczy fizycznej — i wszystko wywodzą z przyczyn które są raczej tłumaczeniem świata fizycznego

Spółdzielnia Spożywców
w Mieszkowie

Do przedstawienia ~~C~~ II

wszystkie przymioty tworzą w jedno
miejsce - a zasady wszystkiego świata
stanowione są w sobie samych - np.
Gorgiasz pyth. Loves planety, owoce
w tej epoce historii nie stanowią
się nad poznaniem, nie stanowią wszystkiego
poznania - do rozumienia nie wpływają
przecież ich jeden dosłownie do czasów
Eleatów: Zenobiusz - ale to rozumienie
nie jest tu czynnikiem przestrzeni
ale raczej skutkiem, badań
Parmenides nie wierzy w wszystko
Zenobiusz nie wierzy w wszystko
rozumienie do ono nam potrzeby i tutaj
nie wierzy pozn. zmysł. bo one nas nie
uczy składu rzeczy - A tutaj Parmenides
nastaje na poznanie myślowe, wy-
czyste jako rozumienie i stanowi
się przedmiotem rozumienia, dla
rozumienia nie jest jeszcze za tym
rozumienie ale Metafizyka (i wszystkie stanowi
Metafizyka) (i wszystkie stanowi
przyszłe wiedzy rozumienia -)
Jedność tutaj nie rozumie się natury
i nie wierzy w badania jeszcze i ono
jeszcze nie rozwiela świata Natury
odmiennie - nowe stanowisko w nim
natury do Natury. - 08. 140,
Zeller określa swoją odrzuty, bo ~~the~~
Ionowie, Pythagorasa, Eleatów. Idzie
~~the~~ przyjęcie o istnieniu nie stanowi
wiedzy - idzie o istnienie
II Zenobiusz Empedokles. Atomiści,
Anaksagoras Ideowie stanowią
o stanowisku Zenobiusz i Ideowie
do wiedzy - 08. 141, 142. 143.

Inaugural Dissertation
Boas Thesis de Sabrabile.
adv.

63 I 13

Charakter

Zeller 1869,

Fil. Greckiej

Dwie tylko filozofie Grecka i nowożytna
Znamo oncas – bo i co do metody
i co do treści nikt prawie w nowo-
żytnej –

Adwokat rzymski (str. 92)
spełnił wszelki wielgomowności
religii pun Kapitanów, a filozofia
zawisła od religii – nie brał
swobody – więc ta filozofia, bez prawie
żyła na ulicznem prawie – a urzędy
a instytucje we Londynie i Paryżu
nosi – Dopiero w Grecy zastanowił się
myśla nad prawdziwem – a myślenie
dzieła się w nich wolnem i prawdziwem
Nauki podbojowemi i myśle
umiejętnem – na wiadomości
natura pracuje nad otoczeniem
Kultu – otrzymuje nie jest wol-
nym –

Podobnie rzymski Żyd Grecka
ad Arcorum więpowemi Łaki Chrześ-
cijańskiej jak i Mahometań-
skiej – Grek patrzy na natura jako
na dzieło rozumu bogów, które umieją
się odczytać – Chrześ. Żyd. zawsze się
zwraca do Boga – Mahom. nie widzi w rzeczy
jako dzieła, ale maszyny. Dla Greka żyje
w harmonii świata, świecie (w jak najwyższej
się ceni Greckiego słowa, myśl) Chrześ
odrywa się od ziemskości, jego ideał
jest odrywanie się od rzeczywistości
zerwanie z doczesnością – Dla Żyda wy-
wia Bóg Chrześ. stoi się istotą-
Kiem – by umarł w nędzach – Tylko
ten cały filozofia obu tych narodów
pełna pracuje dla ziemi dla państwa
dla rzeczy tak drogo dla Niebo
dla tajemnicy, dla świętości –

Mahometańska filozofia
w tem podobieństwa do Greckiej, niepodległ. W
Chrześcijańska, że nie odrzuca się tak
ściśle od świata, jednak Mahom.
wodzi się w oddaleniu natury

Hist. Fil. G. I d. 19864 Zd. 2. 14

Wstęp. IV

W życiu duchowem dwojakie dziedzictwo – prawdy i rzeczy. Prawdy i twory przechodzą z pokolenia na pokolenie – jak art. wiary – np. Hist. Lit. poezji – inwentarz – tak i we Fil – inwentarz H. – Hl. Fil. przechowała – skarb ten niedziw [deleted] z wielu prawdziwych kalendarzy oddało się Hist. Lit. gatunki – np. epos lit. Fil. prawa inni Historycy Fil – i z Hl. Fil greckiej – niemcy i francuzi wielkie zasługi nowe mieli w wydaw. znawcy wielkich pisarzy: Platonowcy alex. – o naukach pomnikowych – w Aleks.

Bruckner cały rząd gruntów kanonu – w mojej metodzie – idzie do minimalizmu – bo ilość to prawdziwość! – ideał Inquisit – jak przykład Kantyczny rzadko a mało słów – nie istnieje prawdziwe proroctwo przez.

Nastał czas zrozumienia Hist. Lit. – jest współczesnymi jak Hl. jeśli się tak może Hist – a empirycy zbliżyli się do historyczno-porównawczych. Twory przedmiotowe potrzeba się z rozmaitego – bo niewiadomo o to czy tak a nie inaczej zrozumieć.

Ale ten ruch ani Hist zwrot nie mówią, bez pozn. siły działającej duchowej nie widomej – Poezja idzie gdzieś a ideał. –

Wiele ich ma drogą – nie myśl. cechy ogólne fil gr – cechy kardynalne – nie zależą od stanu. – prawidło mają (w Kanonie – więc przykłady – i organizowanie)

– Wiemy że zawarty spółkami umową – ale przecie
Zbór św. Anioła Jehowistów krakowski –
Powiadają, że Boga niema niemala – bo niema
Konieczności – ale wolności w dziedzinie ducha –
2° Za potem obraz poczęć trzeba już między
rzeką a nieba ostał. – odpowiedz ad 1 powiadają,
że to przecie wolności vadzą ludzi! ale opatrzne
niedrożi gosp. w Naturze – w dziejach – nieste
zaciekawienia Ojca w człowieku – Przecież wolności
nie jest samowola – ona ma milkniści całkowicie
że podstawę – a bez całkowitej Konieczności – przyjaźń
Chrystusowi walczą ze sobą i przemagają się – ale do obu
nie wprowadzić opatrzności – przecie ludzkie rozumienie
rozumnym jest ludzkie wcinania bez rozumienia objęcia.
ad 2) Ritter odtworzyć chciał i Brandis i nie udało
cudu umieć – odpowiedzieć z tego stanowiska wypa-
dałoby wyraźnie rozumienia wszelkiej ludzkiej –
Zaprzeczeniem powiada że jest rozum bez jakiej nauki
pereli mówią że jest rozum ludzki – boski, ludzkiej
rozumienie bez filozof. poglądu, bez obaczenia
tego ziarna dobrego które pracuje w duchu ludzkim
i w jego rozwoju –
Powiadają że Zbór. maja przedm. jedynie fałszu!
wiec jedynie fałszem fałszu, ale powiadają fałszu
ma Ojca obojga! a myśli nie fałszem

BJ

Wstęp. według dawnego Zellera.

Filozofia w G[recji]

B Wstęp. według dawnego Zellera – ale wiąże na pierwsze kartki napisane dla kartki notesu

" Charakter stylu filozofii greckiej kartka od I do VIII. – Jimus wyjątkowanie w kartkach kartki takowe zdają z dotąd godzin i więcej –

19. Grek jako się rzekło (w kartkach) pisze nie tak dalekimi, a niżej mistyce a sentymentalizmu dawnych i natura, życia moralne. polegania ich wspólności do greki

1. St. Grek. nie wstępuje w głębiny osądzenia, nie może być spostrzeżona –

Pomimo o sztuce [plastyczności] tor o poezji – Epos. figury plastyczne – iż nie przeważa fantastyczna – ani walczenie nerwi ale potrzeba, ale się nie biję ale się bije – I w więcej starym nie ma tego ~~[illegible]~~ nowym, i wtedy i wiary, bo to są niewiara [illegible] – Brak wytrzymałości indywiduum – Brak w tej jedności tak też jest Rzeczpospolita –

Tak też jest początek ich fil. Pocz. od spektakl. Natury – potrzeba nie od wewnątrz – bo wewnętrzny jest nawłasności dla wnętrza – myśl oddaje się całkiem przedm. zewn. myśleniem, w tym Niewolnik [illegible] aż do końca pierwszej epoki [illegible] w prawdzie ostatn. wiara [illegible] jest [illegible] – Bo ost. jest a

Phidias. i Sofokles –

I Kart pr
Karta VII B.

niàng swiete – ale pur Salh. wrocs
do pojsci pruemn. – a Plato rownie
okò a reicas pruedm. og idee – Fa w
Arist. da ~~rozum~~ wealnoši pat pravds
rozumieh kas swiete.

Dopiro po Arist. rozpoczniè cofać
se zatrata rzecz. i uwagi ciàlej za ogólna
prawdę – do rozwag – i ah ta, ta
Kunst rozpoczna grecką – Stoa
i Epikt. głosi że cofn. się w siebi pat
prawdę. – Skepsis ich, w pewnych i
wtenczas ok tier prawda i ich obcy
i samemu. Nowy platonizm, rozpo-
czyna o wiedzy – chce na chrześcijań-
skiemu dowiesc prawdy. Te
Kunst grecki i jéj fel. –

Podobnie tu w poezji, ep. i dramat
Wielkie Alex. – i powstanie – Pal
zam rzadka – perhelenizm – ta-
wiecie przepychu architekt. pompa.
dworskie/est
Oder. potrzeb literatur rozmaitej

Ona za czym ad co pasuje się w
całość = Carlenius – wielki rozwój
rolnictwa i rzemiosła, ~~i~~ ze wsi tam rozwój
gospodarczy, rzemiosł. miejski
handlu – obrazy, ale klasztor, ekle
zto, samotności – bak anachoreci
i perspektywy – symbolika ex voto
post. – Romica miasta, art. mem.
a świecka rzecz. głosząca – ale
teatrale rzeczy i skalda – Normanie
America – upadek klas. tradycji.
Gdy mysl. całej za wzrost prawdy,
uwaga nie, jak me pisałem. że
zwiększ. nie me ~~bo~~ mi cobie rozwoju,
praw[illegible] nie mogł – jak to
rozumiano mogło absurdalne
Just tyrkl. tej czasowej, !—

Str. 21. Tak samo odnosi się z prawnicą
w religii. – Przyp. ~~ewiatry~~ ewiatry pradziej
starożyt. Pol. to 1 Dyalekt 2 Łacina 3 Edykt. –

1. Dyalektu. dziwne jak pomo wpływie
copi powstało myśl prawnicze nasze rozbie
pomoc prawdę? – Przed Sokr. wszystkie
ma tego wpływu oczywiście wypowie
Sokr. jego sprzeczn. i pobocznie. – jak to
Sokr. nie

Sylko wyrzecz. niedowierzanie mnyslom
klore widzimy u Eleatow i Heraklit. ale o
charakt. prawdz pomocnic nie ma mowy.
W sofistyce za nieistn. zamienia się w
wprowadzenie prawdy wszelkiego pomocnic
ale badani nad pozn. nie ma. –

Sokrat. przeciwstawia idee widzi, ale
dowodu nie kladzie. Plato i Arist. dają
dow. ale nie dają pól wprowadzenia
nauczenia. Plato za pomocą badanie
nad prawdą spostrzeżenia umysłowego
a prawdz umysłowego pomocnic,
on za jedną ma prawdę myślenia
a umysł tak idee.

Arist. klowrie za zasadę przeciwieństwa
ciąg zasad ze sprzecznością i sprzeczności
ej nad nią rozumowań – ale on te
zasadę bierze ~~za pomocnic~~ za
przypuszczenie jaką prawdę umy-
sła – tak np. że niego pytanie myśli
jedności tu sam pomocnic i może być
przypadku jako istniejący a zarazem
jako nie istniejący, to pytanie
zgoła sprzeczne myśli pomocnic może
zarazem być i nie być – gdzie mowa jednak
absurdu w ustach tego dowodu

Dopiero po Arist. tolerancji jak 17
mowa o Cicer. zgody istnienia i
myśli. – ale te przeciwieństwa prawdz
gran. stanowią sprzeczność – nie nie
jest rozumiane. Ep. i Sk ~~pomocnic~~
~~się~~ uważa spostrz. za rzecz widzi,
ale tym samem już ~~nie~~ przypuszcza
pomocnic myśli i istnienie, myśl
przeciwieństw – Skeptic wątpią
den blad. bycie konsekwencji,
zadają ale nie zaprzeczają, myśle-
nie ale nie istnienie, oglądanie
nie –

Jamblich we Fil. rozwodzi się!
To adrasa ad samego czasu, widzimy,
wątpienie o pomocnic nasze. – Teraz
pomocnic jest głównem zad. Fil. ad part
do Dogm. – jak stanowiem zad. badania
nie, brak ścisłości metody nie
umysłu w prawdzie jaką jest przeciw-
nym rozw. fil. – z wielkiej bit
rozumienie –

Dogm. Zagadn. stos. duchu do
Metafiz. Stanow. filozof. zacząć ad
pojęcia nieskończoności, tak rozwoj
stan –

6

Pomiędzy do ich zarzewanie dualis-
tycznego – a nakoniec nie wdaje się
umieć ich zrozumieć sto razy.

Anaxarchus przynajmniej że przeciwnie
materyalnie nie zdoleć do myślenia, cie-
nia rzeczy – nie nowej ale tu nowej
dopiero jest przeciwstawienie materyalnej
a myśli – (Arn. obawia się ciała pleśni w mózgu)

Plato gubi się zawsze nie w myśleniu,
ale dlatego, że ideje. Ale zadnie ich
skon nie uchyla, ani w ogóle nie
idzie za jedyną myślą, myśleniem
mięć idee za jedyne myślenie, myślenie. Bo albo zadnie – albo zmart.
znaczy pomiędzy, absolutnie.
obu tych stron jeszcze nie jest przeciw-
materyalny myśl jest tylko problem
mięć idealnego. – A gdy duch a
Platona jest ciałem myślenia ale
myślenie, nie myśl myślenia, jak
bez znaczenia

Arist. akcentuje znaczy ich idee
umysłowej się skłania się jedno
myślenie a zmartwienie, a zatem myśl
myślenia ma znaczenie ale nie z bez
zmiany nie jest nicnem, jak to chce
mieć Plato –

jak pisze

Ostatnie dowiadczenie wie-
nienie jest Platon. – a nie to
materya jest negacja ducha, brak
mięć, odchylenie od ducha
– bo materyi znowu nie zgadza się
z myślą jej mięć – ale niepodobna
~~Myśl~~ jest dualizmem bo zmartwie-
myślenia bez znaczenia, i nie do
duchowego – Tak nie dzielenie Platona
filozofię greckie
Nowoczesne fiz. i psychologia, wal-
dem pozytywizmu, drogę mięć
Rozpoczęcie ad absolutnej
jak pokazał
i myślenia, ale z mięć ajem się
dowodzić myślenie jest duchem,
ale przeciwnie mięć jest duchem,
Edyka Ta najdobitniej pokazuje
rozwiązanie – Myśl rozgrzeszenia
we wew. i zewn., rozdwojenie, zwal-
nosi ad politycznych obow., nauk
odrzuca
intencje, sumienie, ad rem. mus-
mi kego czynu – a przecież nie zbawi
rzeczy. polit. jest pewnością, ze mięć
Arist. pewnością ze pojęciem byt
wewnętrzy nie otow. przed. i samiś-

17 18

8

Stari evete obrezat, jest nekterim
prenaemnim otrokom. Stari Plato
posnisce pred. ost. i radins poistovn.
Atuba kmu prem, Arist. prenis
navara menoly pisem oarb. za kn-
mi drusi v mem, porpotelej. Tedaj
mi drusi mislenja stanovi o le-
mi otrokih - ne mi pisem di
smetnje. -

Stari, i Epik otrij nes, bo vordrelene
polit. ad Elythi. - ale ostanie to jest
mostle à Staroz. fia. Kona. - a nemek
i v St. i Epr. f pri mem mi Stanov. -
bo netenam segni - pri i za nekterim
enkrat i drugim. - Tuhaj nie me
pesem idei pravicnosti, i tam-
mi ni vedel, ta jesem jemot - ≡

Nplat. Etythropes Vzelija mupleravati o-
martvicenim - ale Npr. ratrsmeji
si v lij negazi - a mi pustija dock
ozete ole mirk otrok. - Ne pest te
olobi razvod Sveta i natury, ale
v tasnie mnenie metazi, ekri mnem
lej pikes mogo, is tuscem rumpisa
ja to ozete spletanie ni dneke i mehanst.

Pri Stanz f nekrolnem -

Philosophie v. Griech.
Ed. Zeller 2te
Auflage 1856

† Nkroz v Staroz gtovna mogo
potozimo na mnenie o
v nozvoz na pravicnost

† i to jest vtenei
stanovske artyemu

≡ Character helenistki pasolnei
jelle me jeler mpara ci v setan
- Gr. se kedem ar tistempm
Elamenite Sveta meem i remi-
meem. ni premem, mi elmi
mi anes premem a remes. -
Stadmerba ullrehans ntutke
dla eem - mitej ji netur
ivolbe - mitej molanchove nej-
amei murske klone jest stano-
vanem -
architektune - klenth i celeleth
Sarchyte f volas ei, nie aem-
getem - ill ne v skend rei-
vombi - ranek spotlej ickey
dovero pomin, mlenej -
mralem pri mnjem spotlej
ntulli v Sportemi pte - 28.
Melanchovo idealne Grk.
Church in Lord napteel -
ony -
Poeme nej mpej Epemei
i. radem pri mnem mi nalle
nomek Dost -
Lyer. Pindar mim ad Lepeller
a Sopeller remy Schatter
pleaei -

19

Lappendik ostatkom.

Charakt. Staroz. Sveta i pleo fir, jest
addenei ng pasm. pravnodonsi - Grkin-
le jei mider, o mis kri mnem mam-
mir pasmidet - ≡ i ntrnei mi mysl-
i. rolei - Toi dopino bzla duelen
Atmosferi ederna -

Zadnem. kri ker. Staroz, jest ostanei
Domisi ale, prej di v tem pusko-
mi o mnem pasmidet, jest le
Lelzie jei Kristem - v mnemei
Lelovski arnotnei pravnih le-
mosi Lyra Slopmene pra-
magem pra pasmid - ≡

Padrick Sti Grethi,

Mnihizem, par o B. Perzadan
Sti. Sv. Lnar trube po appmindt,
mi - Padrick mi jest dovolmje,
on mi ole mi ozet pisem mem
Padrick mi pravnih Lej ekmovlevem,
en kapicar - Epistli mem, Klerie
v mnej is tech mem -
Povnda se spanielle ciclei
ciclei mi pravi Sacne se mesper
Stanem ev idne

zwolne obumiera, a co nowe kultu-
ry i urządzenia się na jaw. Ale
z tego wynika że kazda epoka lek-
tego trzeba potrzeby swoje i tym
ich sama kierunku przeznaczy,
ale nietrzeba nam cnot nowy
Kierunku. ~~ale~~ wymagań ideo-
łów. Za rozmaitości charakteru
ocen, a nawet jest dla przeszłości
dla epoki—

Dawnej zacząwszy Platon Arystoteles
ad Klemensa — ale na powietrzu
wilkiem, cnotą, rozumiem pra-
filozofii, pewną filozoficzne obo-
jętność, pretensja nie jest jeden
like Thales — on wynosi wielkie
myśli, i bardzo przeciętnie umysł.
Kanon ich pewien, zgodzi się opisze
ale nie do nich jeszcze należy.
charakter ich pewnie zgodzi jest
nowością ich do pewnych stron, tak
że wielkie przykłady zdania
ni do ich tych i pewnych zgodzi
pewnością 117,

Tak nielson polskiego co Grecces
nie odnaszli charakteru epoki
nie dosi pewnych np. Polska
pod panowaniem piastów
Przedziwnym — Potem Polski
pudulone pod pierwszy
albo pod Jagiellonii — albo pod
Wolnym elekcyjnem —

brak cechy charakt

Dopiero Sokrat wprowadza
epoki, bo on w pew. niwą zawsze
do Ich. Ich pod Sokr. uwagę cało
wszelkie na przedm. rzecz. Sokr. pewny
wypadki i ~~nie~~ wydarzenia nie mieszą, Sokr
nie ominęła, zgodna jest ich tak, jakby
przyszłe, a tu, trzeba wiedzieć przeszłe
za probę nowych wiadomości do filozof.
pewnych nie. Ich poprawiły
dopiero pewne zapatrzenie, przedmio-
tem dociekań do rzeczy, wyobraźni
i widzenia. Sokr. odwrotnie wypra-
wa zważa że wielkie pew. przedm. za-
wsze ~~wsze~~ wydaje, nasze. Sokr 2 nowe
nowe formy widzą, i nowe, stwo-
rzą, zgodzi Sokr filozofii dosta-
wiają realistyczne zgodzi
Sokr ten Sic zgodzi wcześ nowe
duchowe dzieje wstrzeszcz bizan
Sokrates jest twórca Etyki, a Platon
„Arcis Scholes addauteyi Metafizyki,
od jej Pericli — a Filozofii natury
Klemens do tych wpływ cała jej, trzy
stopni ich. Sokr jej wszyst-

Dyal

Ety

~~Plat~~ Sokr. nie zważa na nic
uwagi — Plato obchodzi się z niej
dość obojętnie — a Arystoteles
który ją nie zaniedbuje więcej nie
pierwszy jest — Z dla tego u Sokr.
nieporównany, nowy zwrot w dzi-
wieku te u, czasy Peryklesa, Fidiasza
Sofoklesa — Ten zwrot w wielu
umysłach z ogólnymi pojęciami
Sokrata się wychowania — aż pewnie
była tylko niezadowolenia natury.

Są którzy mówią że Sofiści
co wyprzedzają Sokr. stanowią
ten nowy zwrot. Sofist. zaś to
absolutnie danego, teoria natury, ale
one negacja ujemna, burzące ale
nie stawiające. Ona wprowadziła wolne
jako cztery. jest miarą wszech-
rzeczy — ale bierze człowieka empiryczne
z wszelkimi [illegible] i całą
przypadkowością [illegible]
[illegible]

An
das Hohes k. k.
Staatsministerium —

Prawda że Sofist. i Sokr. stoją
na gruncie Podm., ale różnica jest
ogromna. ~~Atoż~~ Jakoż Sofiści są tylko
negacją, ~~gdy~~ ich stanowisko
samo przez się wiedzie było tylko —
cem ~~[illegible]~~ wszelkiej filozofii — nie prowa-
dzących do żadnej dodatniej
[illegible]. — Sokr. atoli element
wprawdzie [illegible] od [illegible]
[illegible], i dadające. [illegible]
~~[illegible]~~ o.
[illegible] nowych [illegible]
[illegible]

dadający

2

Jeśli zaś u Sokr. [illegible] ~~ne~~
. [illegible] fil. [illegible] — Rozne
[illegible] których też nie przyznaje-
zdania. Których też nie przyznaje-
Zeller. 119. Tę pewno że Sokr. Pl. i Aristot. stoją
na [illegible] gruncie. Sokr. zaś po-
[illegible] [illegible] pojęcia
[illegible], bo
Plato [illegible] te pojęcia [illegible], bo
te pojęcia jest dopiero prawdziwem
istnieniem, zaś ~~[illegible]~~ wytworzeniem.

Tak samo nie, Arcisław, że nowi
ci myśla formy, i abstrachowanie,
od rozumowej prawdy, rozni ci
Sokko od Platona jest jego pogląd
na stosunek tej formy, rozumowej
do zjawisk. – i do tego co jest pozna-
wcze tych zjawisk i ich tłem, to jest
do wzroku – Bo, ale Platone ten
wzrok, do oglądu nie ma prawdy, bo
nie ma idei – a arcibolesna ta oglądu
jest bierna względem idei a formy,
materya nie jest niczym wobec
ale nierozdzielny Cała —

120.

Tak bez jednej z tych sumienia w tych
drugich wielkich postaciach – Pan nowej
pr Arcisł. nie, Kenan. Kojecki nie sądzi
umiejętności zamienia się na praktyk. – samodzielne
bad. Nat. ni Kenan, cała wagę cięży
na Etyce – Arcisław ciągnie za Platonem –
filozofia opiera się na dyalektyce, pozna-
niu – tak w religii i przyrodzie
badania są – bo chodzi o to jest rzecz
utrafić – a przeliczy się dawnotce
Oczekiwania prawdy bardzo prędko się
na mach. ii teoret, pracuje do bad.

rozstrzygają się stanowi. praktyk.
jako ad St. i Eg. Zas. Kler. prowadzi
do nie mi nieznosi takiego
orzeczenia i zwraca się zupełnie do
praktyk. życia –

Ale i do praktyk. umiarkowanie
Bo nie czyni publ. obrzędu, ale
chwili o to ale, nadzieje zerwanie
się wiekiem cofnąć się wstecz
Jest ideał nadziei przetrwania
na wieki, a schronienie się
pod wiekiem, bez nas nie dokonałe
(Dziś zakaz Kuseta, utrac.) Apathia
– ale typ stoicyzmu nadzieje
ocalenia ertowiekiem = objawiającego
się wiekiem miłością – przejaw się
zamyśle się w nowej owocach
nadziei – Alex. by, Kosmopolityzm
jest to pędzenie serca – wbrew
światu pędzenie serca, nowe
utrudnienie – Ekstaza to negacyjne
przeciwnie –

Prawda ze Sofiści, i Z ustroju zam-
stanu dotk. Augustyn. Cywilizacja
zgubiła, ale to pędzenie

które nie rozpatrzyły w zachód ogólny filozofii –

W naszej nowa plat. dar ... [illegible] padn. się objawia, i takoż ... [illegible] przedmiotu czyli do [illegible], boczy duchowe – [illegible] wiadomości potrzeb indiv., padn. – [illegible] uczucie [illegible] się z bogiem

Epoka I

Szk. st. Jońskie

Pełna prostota – [illegible] – nie [illegible] więcej [illegible] –

z Miletu 640 do 550.

Thales pierwszy, – on fil. [illegible] podst. wszystkiego woda – [illegible] – nie Okeanos i Thetis [illegible] i do wody – [illegible] od mytów. – [illegible] i postrzeżeń [illegible] – więc [illegible] nie [illegible] materji – [illegible] nie – [illegible] w obrazach [illegible]

Anaximander z Miletu. młodszy o pokolenie – [illegible]

Nieczadno uwagi w Kordi...
I Genesis Duch [illegible] unosił się nad głębokością i ciemnością [illegible]: a Duch Boży unaszał się nad wodami

[illegible] że on spokojny [illegible] –
Solone który przyszedł z 594
Zdaje się że Thales ową materję pierw., uważał za żywą, tak np. Arystoteles uważa [illegible] on [illegible] magnes [illegible] przyciąganie [illegible] uważał być opatrzony duszą. [illegible] się tuż że on [illegible] wszystko [illegible] bogami i jako [illegible] bogami [illegible] –
odnoszenie się do [illegible] to pojęcie [illegible]

Zeller

Nie ma wątpliwości że [illegible] niektórzy. pierw. [illegible] materjalnym – nie jak to [illegible] jak u Pitag. lub Plat. [illegible] niematerialne – ale materja mająca przymiot nieskończoności – bo [illegible] wszystko [illegible] się [illegible] – na wszelki sposób [illegible]

Anaximandra. [illegible] od Thalesowi [illegible] że przyjmuje o [illegible] ogólnej [illegible] jak Thales – [illegible] Anaximander nie [illegible] jak się [illegible] – ale [illegible] jak się [illegible] ale [illegible] – [illegible] ze Theogonii – [illegible] przyjmuje [illegible] wszystko, [illegible] nieskończony [illegible]

On przypis. [illegible] który przyp. Anaximand. [illegible] ogólnej materji. on [illegible] jak Thales [illegible] Anaximander [illegible] – Postęp w tem że [illegible] fizykalnie [illegible] ale [illegible] Anaximander [illegible]

[illegible] nieskończony [illegible] wszystko [illegible] – [illegible]

Anaxer [illegible] jest? [illegible] nie był [illegible] ale [illegible] materjalne – nie [illegible] bez [illegible] rozdzielone [illegible] chaos. dynamicznie [illegible] Ruch wieczny [illegible], nierozdzielone

Anaximenes [illegible] Anaximandra – wszystko [illegible] powietrze, [illegible] ogień, [illegible] kamień, woda, ziemia – [illegible] powstaje [illegible] Anaximenes [illegible] ogólnej [illegible].

[illegible] 1. od [illegible] 2. [illegible] jest mater. 3. [illegible] nie [illegible] powietrze [illegible] – [illegible] Diogenes z Apollonii [illegible] pokolenie [illegible] – ale [illegible]

Pythagoras.

Tamej Jon. për adhurimin ose nderimin
së Pythag. përmendet – kisha
Tadhurimtarëve me kurorëza
dh. pi. krahu –

Pyth. mirret 540 – 500 – se lemoset pranë
emrit e Thalesit e Av. Sriqi – burrë
zakon
vetëtime – mbi varreza – emrtor
qytet – i pranishëm – mund pranë
adhurimin
ose bujqësinë – romantike – në
mënyrë të tillë se vetë shumë kanë
dyshuar se ka ekzistuar fare
kurrë. Ka Aristot. në jetë. Thales
hyjnorëtarëve pranë – dorën
100 dele pranë të Zotit e tër
përmirësimeve – pranë Philolaus
"Archytas" emrin Zeit të nderit
jetë të pranë Zeus –
Mirë i klasikëve – varrosur pranë
Qytetit, i mbrojtur – kundër vetë
mbretërit Kolendrën ollolt
qytetit të plotësuar – i lloçit
varrit, nëpër i mbi –

Ushtrij i mbrojtës
Elektronët pranë mbrojtës – or
adhurim, mister. adhurimtar
varrosjen. mbrosë mashkullor
mirë të mund mund apollon &
Alav Nemesi – adhuris shpër
pranë të mbrojtës lexo në
shtrat – mund mbi pranë
mbrojtës mbi varrosje
Zgjedhur – mirë
në mbrojtës pranë – mbi
mbi të mund
mbi kurorë –
Shkod ollolt – 2 Egjipt Leom, ad Leonzes
Argjim, Athon ad Chaldeon.
Eg. ogjenn. shkod na kundër
Grekun – ata pra mashkull
mbrojtës kush – i mbi pranë

E pranë, nashë i kuqë.
a) Zeus + kryeqyt nominativ.
1+2+3+4=10. – Pranë mi regj
në Zeus –
Komunë kuq në shkencë –
Total Z emrin, do t. stus.
2 rend 3 ita natyrën –
6. fund i 12 pranë Akademi.
8. 12 ellos 2. 3. Quinde.
9 12. quarte. Klosed –

1 = pranë, 2 pranë = bisa
3 pranë a 2 bisa plotësojnë
~~4 = 3 bisa~~ kryte ~~te~~ 4 pranë
pranë kryte kryesinë
pranë.

24 10

Të harm. – pranë në kuqë
pranë kuqë kuqë të shumës
ellos: p.sh. 3 kat, 4 kat, kuqë
Ah mbi kuqë këtë ellos mbi
ato këtë pranë? Sipas
emri mënyrë. – i kuqëllo
të pranë. – Dëri mbi
zero pranë kyçi pranë
mbi, pranë në të pranë
Pasoj mënyrën e kuqëllos.
Mbi të zakon mbi ellos a
Vecse mi këtë adhurim –
Kuqëllo në emri epsilonik
monas
1. pranë, 2 kryq, bisa, 3. bisa
mbi mënyrën pranë
kuqëllo a E të kuqëllos a
bisa pranë
këtë pranë mbi (= 10) + pranë
Zeus –

Elektr adhurim mi varrosje do
mbi të pranë regjë zakon –
mbi. Tendenca arsi kuqë
shkod. pranë mbi mbi,
kuqë – Ato Demokr mi epsilon
mbi të kuqë. – Pranë i adhurim
dyqan, kuqë, dëlë –
adhurim i adhurim

Szkoła Eleatów

Elea - szkoła Xenofanesa, założona we wczesnej Grecji - nie w Italii

Xenophanes - Parmenides - Zeno.

Pomiędzy Jończykami Xenop. i Kolofończyk spoleczn.

Anaximander. i Pyth. Kwitnie około

546 - wyprawa Cyrusa - w br. Gr. - Ulmk-

rep. i wiad. które pod. Archyt. potrzebuje

myśli w formie relig.-poet.-

Żywioł jest tam, a nie przedzielne

ani ogr. ani nieogr., ani wielkie, ani

niewielkie - ale bardzo - i myślenie

nawet nie umiejkuje - Symbolem

dwa kubki. nieosiągalne

Dalej rozumiał fil. przeszłości

Parmenides - 518 - urod. w Elei

ale też dla swych obywateli - w pewnej

starości 2 ucz. Zen. do Aten. Tam

przyjęli Sokr. - Diog. Dial. Pl. Parmenides

dones - pisali nasze pism. bibliot

ruptowi nie nadzi - which jest bibliot

pewnym. Pism. Platon. mocno

Wodki 15.

Twardy kwiat myślenia

Znów z jakiejś poetyckiej szkoły

dramatyczności spowiedzi

L. Szczęśl. Z. upadek.

Reszta fragmentu

Fragmenta Parmenidesowe i przystosowane

Poemat Parmenid. fragmentem - z 2 części

części - W 1ej części istnienie myśl, nie mające

w sobie romaitości, odmian, bez powstawania bez

milienia, nie mające nasu ani przeszłości, ani

podrzucone ani nowe - to istnienie nigdy nie nie

stało, nigdy nie zginie, jest bez granic, zawsze i nowe

obecne - To istnienie jest jedno myślenie

myślenie jest jedną z dodatnią właściwością tego

istnienia - w myśleniu zawarte tylko właściwe istnienie

rzecz - Jemu przeciwne jest istnienie złudne, nieodmienne

które ludzie za prawdę uważają - to złudne istnienie

jest nie prawdą nie istnieje - w 2ej części wystawia

dwie odmienne umiejętności ludzkie, nieodmienne, wyjaśniając ogólność i złudność tych

Kombinacji ciągł tego co ciepłe i zimne, ogień i

ziemi zabrudzone pierwiastki nie rozumiejące się

Parmenides jest absolutnie sprzeczności w Parm. - Bo to co

absolutnie odmienne, to nieporównane, nawet nie

nic bytności we wspólnocie nie mające - nie

istnieje we wspólnocie jego by wytłumaczyć to co

istnieje we wspólnocie ludzkiej - to ostatnie

zawiera pierwiastki jedności istnienia

absolutne -

Fragment

Ton domadri l're neima
welosti 2re neè ma rachu
a divadri kuindrar ie t
pjeri provadre do qurcheu
lli

Ton domadri naulki Parmenidesa
nèwpost-uyklaraje qurcheu
wpakèi eì mo lewa uricaipe uyshi-
nie, sedace paraidru pavoriu
jedneum absolutnemu istnè
nii.

Tonom. ku, lewa
to;

mocu romun – no pt ponomen
jedneu, jednosc ulne pat wnuki-
ac uirda – Te jedn. uirdy nèi
iradzena. uirdy nè poeusta, nèi
pmenij a'ec. upotesne, ne
sobè pnekej ec- inesllos. – Thom
dzo pat bellu nièedtwo-
a wiloši nieu, aè pomeu, aè
nasaus stosou- bzi nè
pnè – aè pomidaèi nè
nuue jekèn tdaen pnedet
ji
a tona nicestwa – a bte, aeu
rdzu ustin, tnèi li,to ne
rauu rocketi – pat upadeu ne
uyl. nupstos –
Do jedno jeuse istnieè pt rauu
nupdeniè, a nupdeniè nè
pudolne bez istnieèy – 8
Zeus ~~500~~ jedno ucieè – dopnow
dzit te nauki do ardebeuodi 8
Eder on nie uzobaeu uiwiast
ne abstrakt. ozeq – on uzdeuuy
pnèu pjeèi pnestawaue
i'nstnieèe – Ezeuoèi ou –
pudolne uèlosièi ou nièotwo
nè –

bo ezkey ch ewenet bzlo milosti
bozky te wssky jednostky nuwoly
bzl lakey, jwns i lorsens slosey a nè wis ej ani
nuwi, a wssky bzlky ospowiedzieć
a zè te wssky bzlky i wsszkie
ame wulkosci' wiskrzewiły
metosere — Zeby pwstrzew, pzl
bo ona pzl wsmsi a wssky
er pzl pzl wsewms, pzl wspwstrzew,
ami' pwstrzew, pzl wspwstrzew
a Pzlk wszyscy wsmoj — nie
ne bzly pwstrzewi — E

Pzlky w wzzly polowiny
wzlamjąc pwsmowitey wlkre
ki wikty ani wojny repetowanie
wine zjawiè bo — Pzlk Parmenides
i ze wssky ivormalitasi ch tacite pejwice w bzadnych wpobrawniach bzdzlky
wbiaet w tzlk pzlwoj pzl bo
Zeno dzjwnsi de wssky, zwiennos
e pwstrzew, i wsewoj nie ma je, ale to spwsmowi bo h. Nowalka zapwa-
romantasi
Zeno wiewy pejwoky dowodzenia ze wpobrawnia bzdzi
Bo perwny prowzkeis i wsz o wssky i wsewoj ch oldwe
Pwspor zwzlky L. Dowodzenia de bzlky wpobrawnia
dopzowadzitq do absurdum
Elcatyn pzlk
Pa spwsmowi jar w Parmenidowi
ale jeszcze wsi wzjdzmy bzl

Pzlk rownież dowodzi
że nie ma ruchu — bo
strzała wpwsz ½ · ⅓
½ prawde a ni wwiey
⅛ nic ale pwsz
wiąz nie wskwsi
pwstrzew —

rownież nauczy Eleaci
wstawić dowody — pzl
wszystkie wpobrawnie
ki — Eleaty
że nie może ich bzdzie
bzdne wszystkie
Arystoteles 14.

Noak

Pa pzlwnikc pzl ochodzenia
pzl Eleatów, i rozwoju pzl Elea-
cew —

Bo Zr. dopowiadnia ch och-
lewnia wjciu, wtlacel wkowiek
tzw. jego wpwsmowi —
Bo wpwsmowi pzl bzlk ni
wzlai ch dowodzi wszystkie
wszyscy' wwiey wobrawcy
a wsz wiey, stowy, pzlbowiem wspwa
wssky Mowiny te pzl wsz
wdzięczającej wpwsz ole dwa-
wiey wwiey wpwsz ole dwa —
wwiey wwiey wpwsz ole dwa —
Pa pewno wolay, Melissa — ze Samos
Wzlwni okolo 404

Zlewolbl —

Pozadwnie wpwsmowi, bo
prawda ch wiewy i wiey wwiey,
wwiey i wiey wwiey, wpwsz wwiey
Hawaii'a
Zlewolbl — on dilemma z wwiey
wpwsz wwiey obie och wwiey.

Zlewolbl pwsz, wwiey wwiey
2 Epoki 460
wwiey. Wwiey olbl
wwiey wwiey i Parmenides, wwiey
wwiey. Bo pewny wwiey, wwiey
pwstrzew — Pzlk. Pzlwolbl.

Schwabe B.

Lui vecty prod wnukrem,
ercle ni wnin pwnowim, — i Lowiuzy
spw[ł] radrem wnek nem, — idnosi
klne ni rodzwyja — jak swnirk i Lyk
Lyn celosi rwi cetor, Lwnii rwatt —
wenie, shoj i rwastiv, toc s[p]rwoze
wnikke ni radzi a w wnikkiegwnaem
pwnoi (F)

(E) Actwikk opotrem b. w wnyste
i w 2 w rowem — Item wiad
Vanii sa wnyste — Rowm sazz
jest sędzią prawdy — ale
ned lada rowem ab rowem
pwnotwchny vkny jak
bothèn rowmem — To
wnyttke nie obeda jak
rowmyn, wdo nikt
addzhem tym rowm
nem — wdi te Lwm
wnzi nekny, io
wnyttkin pwnwd q
seš byt zdaji . awi pownyst
pwnwi wem abwiekt.

(E) Zeller d'ann wyd.
160.

Sphcosi

Obserwacyi
Yyta i Eleatów

Spolwos H. i El. evallite rapwnem
byde pwnokkemek — ons
ten byt
paz mosi w tle ogolnem —
wnikke nikkie w tem tle
ogolnem — 2 El. i Eler. pwnes
enwnetwn —

Gtowna rownica ii Hetallkeka
jest w El. pasm. ii Heralkice pwnwosi
do pwnwnwde — a is teiene
E. wt i gdy, shyn grobem w
pwnzyn Eler. pelne rewn —
I tego wnoi is nawke Heralk.
byte w wnialke hwstw i Eleab
w tedy pwnie i Dio —

Powiesci do Alexistow —
El. i Yl. sa arwotn. Bo hwst. bewne
rwech bewnek. — se b. autothew.
— Yl. Eleaci w yprzew. jak i se rwz
wnyth dzwiecie jak i sewnien w
robaji — wnie pz, zwei ole wnie?
To pwrbanie bewn ne ii Emp. i
Alexistyker — anaxagorns.

Empedokles.

Z Agrigentu — Ingsi — wnar
stann, wnwew, fwsk, wtkan
wdotwrzen. Zdrowie

Zeman spolecensky Cyneon, ar la-
xerxes. 3 wine mineralle-
Basilien- cypryjnat-
Decemvir- appiás
Claudius' Crassus-

Lleal 35'5.

olole r. 468 prod Chr. - Caracus
- nerok stawa - poszs po nieres
niedzieceii ad lucis - ale w cesles
Sonntags - unsere wahlels
in Agricenca - i wolne ulaus-
ofiarge Krone on jej nicken
Bazi o nime - nichcech ale,
nelural. smierc smart nie dorod
un bel nullyn smierk ortomelkein.
jakos pewn. sam po beerdaei
ocele mithed - ot sam z pucha
ostyn ne Etnei - ale sucr ci nudelo
bo jeden z pers Cruss. bet uppercuss
pre Etna - mi jemoreii bet
sucit w Etna - se mi nie ale
miedzy Rosi oradrane, -

Stad to pewn jeca o powiecuch
mir! mentapres stole w mellen
czarii nad Zollem agragasem
w nadolnych, ich dostach wyewirem,
ustepii powiecuch - Ja jestem so am Rogiers
zapraude, mi jeden micci smertelnym!
ok-Kein - Chadn ocuss ad
mentblich, kerong micuss, i mi ozony
mi Kuicko - Ich popchnder
do mich Kuhaeuss

Schw.
N. ed.
16

Gusse mi Lanaus pytaiu
o to zbawienia drus -, cuss jedn
potrat praque, inok, cuss
ranyn chnob beuuia ale
mi dbaiusi, to - chri mesken
ostanyuen spraw, uroth
zbawiciclam wtród kirli pre-
mijacen, nikiuen "
opuszcu ni ne is kuiem nich
ani numinajac ni, kladzi
za is krosc mine Zeuler
pismenne H. nerok, ~~elzybrad~~
racun abym portacyj u cher
Chollbla - ponrada se le 42 zjuroky
micy 2. cit a) jene ucce
pujiam, b) zorte ucce spir
cuane mich mieu - Rauu
one bajty (le 42) ats wbi nau
i zpetkiem pobecuen w Haines
pujiamic - ale spir us cesth
ze cuetna jest ona iwenat z
At ka zamiast ni mich ~~ofrzecuadi~~
ex Abiren nu, ujiemu -

Hegesi. - nemi i pomi skoncz
dotykla pochodzi stad Natura -
i znaczi strony 4. elementu ze
stanem Jones zawiązki ten i pokoi
Hegesi. za nieznaczen. i tuj nie
chlebu wiązanie ni ich ze sie sko
wanie zgromi adamiany, i radzenie się

Skad ci u niego
wiary ze dure sety?

nien -
owe I ity, - Ed. ani nie pocon, za przeczy
ych Elcaty - ani ten ych skrobia
nie wiązanie pallo adamiany nie
gromi nie i dwie anie obok
pokazuje swe ity. nie pocie zgromi
i spółczesnie
radzenie - do tych dopuszczeni
ze pomocnik ich pomocnik
pomoci i nie lasci - Ed. pamenides
chamic pomoci, skrobki nie lasci
bo Ep Empedokles pe Kambizy,
ale i bratanie dopuszczeni
ale pokazuje i Jet radzenie
anitoli, two nie radzenie.
Komik pos do El. i Skrobki.
Zapnie z El. pocieszanie i
nie nie dii z ich.

E wrocimy do Abdery
ale od nich pogardzany
i skacit mojo tak ojcu
ski - a ktos skacit
nie nie cit nie ich
pogardzi - ktos
przyszedł Abdery kons pos
2 dnie nie wy za to ..
- 500 talenta. i
y + 100 tal i cyt
Anaxarchus pompo
no skacit nie,

do nie ich. i na arnet - a skrobki
cha wy pani i adamiany -
z El. kuindy nie adamiany
pocieszy - a skrobkiego
pocieszy. pocieszy ity -
i spółczesnie.

A tenci tyke -

Jako Leukippos i Demokryt
Demokryt
St. nowi sety.) poty ich ten
pani Arcistot. - Padre bez ochron
ni adam. z Jako ojcie bez ojcu Abdery
w Tracji - ojcie
pani Khole Xerxes
nie zostaw. z nie ich skrobki pocieszy
ze Khole Dem. ich z cyt chlopiec
bedzi pocieszy nie ich z Leukippa
pocieszy pocieszonych cyt pocieszy
z pocieszy E Pogardzat pocieszy
dobry endejus, nie nie cit z ich ten
skrobki tyke z cyt pocieszy z ego
ni nie ich - Pacamy abdera kupcy - cienarta
Pocieszy bies z nie ich, a nie ich
nie ich pocieszy d. cyt tych
pocieszy nie ich skrobki

Zadedy Atomisty byli - jak ich B. a) Atomy b) pustka, pomiędzy C.) Kwiatowisty

I Atomy - bez jakiej Empedokl. pewną ilość

Atomowcy sądzili jakoś(ś) atomy

ale - przypuszczali wielkości mały jakieś, ale skończone jednakowe

co do jakości - a co do ilości nie

określali. To są Atomy - które są

wszystkie rozciągłe ale niepodz. - nie

mają żadnej jakości. Powstawanie

przez zmianę. Dzieją się przez mieszanie

się mniej. - zjawiska przez przypadek z

ruchu. Ruch, który powstał

z ciężaru wszyst. ciał ciężkich,

II Pustka i przestrzeń - ale atom

bez próżni byłby nieruchomy

atomy jedyne do oddz. jest przestrzeń - Atomy

są pełne, przestrzeń między niemi

to próżnia - Obie te zasady

Kwiatowcy - wbec Dem. punktu że

istn. ruch jest więcej niemożliwego tego jak

nie - próżni - +a, -a +a -a. Jakimże niezrozumiałe - ale jak można

Ilość. Co tym co mimo nich (porządek)

nie jedzie? wielkie zasady fizyki

i ludzki w ogóle, ale ciężar - atomy

do siebie,

Jak wraj. atomizm jak dawniej

pustkowie - Ilość ze atom. jest

dwojaka - nieskończona - bo co

widzimy nie mamy. - i dziś to samo

o molekułach - nikt, kto tego nie uj

kilka miał - ale jednostki widzi

nie mamy bo jest abstrakcyjna -

III Kwestionariusz - Podob. jak u Emp.

Leukip. u Demokr. i jaw widzi, wchłaniają

pytanie skąd ci bierze ruch?

Zwierzęta atomów? Dem. mówi że

powod Ulisz w Salamis atomach - bo

pusta. prawda, że ich

kombinacje ciężkości rzeczy - nie twierdzą

nic ich pełnia, rzecz, że pewnej

ale b. nie tłom. powiedz, że

do oddz. ich nieskończoność

wszystkiego w całym - ale

całkowicie przeciwna

u Demokr. jest konieczność

to jest przymus przypadek

- stąd jego pojęcie konieczności

Bogem - stąd dalsze jego

kwalifikacje pewnej, ale

atomis Lybki nie tylko.

32

Skończył atom.

One potrzed. między Eleat. Heraklitem Schwegler 19

Jemu spolne:

1 Eleat. ź niezrod. atomów, Her. ich ilość immensus.

spolność 2

2 El. impetus bezwzgl., z Herakl. przyjęcie próżni to jest miejsca niczego niezajętego które

spolność 3 — z Heraklitem

3 El. zapomnieniu [illegible] Her. [illegible] — [illegible] kombinacyj ciągły ruch, i [illegible]

Dem. obszerniej niż Emped. przypuszczał [illegible] — jego zasady, co do dziś [illegible] kiedy atomistyki [illegible] w każdej

Ale i błąd wielki jest w każdej atom. 1° że to cielesne i przestrzenne idealne — niepodzielne — !

bo co nie podzielne to idealne abstrakcyjne — ale to nie jest metafizyka — jest to [illegible] w które chowają każdą atom — Leibnitz co mówi o atomach — a przyjmuje monady —

2 [illegible] błędem że przyp. konieczność ślepą [illegible] rządzącą wieki

twór coś [illegible] — nie bez celu — [illegible] bez przyczyny [illegible] i nic nie tłumaczy [illegible]

Do Anax. a gorąco usiłował wznieść się nad te błędy —

77

Thales Podział 3 Epoki Filozof.

1 Jońska Thales 640 – do 550
Anaximander milezyjczyk — Anaximenes [illegible]
2 Pytagoras liczba i proporcja
3 Eleaty Xenophanes fragment, Parmenides
cel życia

mówiony o atomach

kosmiki ze znalezienia [illegible]

czas jego życia

oskarżony —

† [illegible] — Zeno
4 Heraklit — przed [illegible]
5 Empedokles 4 Elementy
6 atomisty Leukipp Demokryt
7 Anaxagoras Nous — komentarz
twierdzenie jego
8 Sofiści [illegible] —

32

~~33~~

Anaxagoras.

w Klazomenae w Lydii ur. ok. r. 500, z bog. i dawn. rodz. cofnął się od spraw publi.

bo uważał, że celem życia jest rozpoznanie się w celach natury i porz. jej — Egipt? — Duchowo [illegible] przenosi się do Aten — tu łączy się z Perikl.

który uczył — ucz. ? Thukidides, Sokr., Temistokl. — Eurip. — on [illegible] czasie wojny pers. a czasami Peryklesa żył w At. — [illegible] oskarżony, o ateizm

ale [illegible] do Perykl. — Aspazja — do Lampsaku 72 umiera.

Stos. do poprzedników —

On na tem samem tle co poprzednicy ale [illegible]

On także twierdzi że nic nie powstaje ani znikanie — bo to co powstaje [illegible] się jest mieszaniem i rozłączeniem

— ale [illegible] Empedokles [illegible] [illegible] nie tłumaczy atomistyka nic nie tłumaczy — [illegible]

Za Eel. świat [illegible] w [illegible] — ona Nous.

Nous - jakiś wobec wobec. z racji
nous nie pomieszczenia, zasada rachunku, sama
bezruchu - niezmiennych, najmniej-
to jest że Nous jest idealnej, zależeszcze
niepodzielnej - jest to analogia
z fizyki
fizyki - nie w czasie, nie materialne
rzecz - ale abstrakcyjności myślenia
abstrakcyjne idealne, bezruchu - ale nie
przeprowadza
przeciw. bez zasady Arystotelesa nie rozumie o bez zasady
bo
ich go nie jest uczyć to jakiś ale mechan.
a tutaj nous umysłu nie wpływ
na rzeczy - bo rozumienie nie wpływ
abstrakcyjne
pramaterya - wszystkim, nic nie -
- ona nie nie zmienia -
radykalne, innowacyjne nic nie -
to Homeomerie - nieskończoność
dosł - nieporządek w Dziecko
bez rodzaju to Nous i
wszystko homeomerie, przeciwstawia homeomerie
Empedokl. - nie pierwiastkowe. ale-
mam. tylko nieskończoność rozmaitości
bez podstaw - abstrakcyjne
mniej, nous, umysł, rozum, nous
- a tu nous jest przyczyną
organizacji, ruchu, życia
świata.

nous jest przeciw idealnym

nie dostateczność
związku.

obok nous pramateryą
zamiast pierwiastki
- dopiero atomy

rozmaitości jakości

Tell Anex. Kosiory realistyczny
1e Epoki - w tym wypadku przeciwieństwo
dwie stanowiska - jakoż:
1. Jedność nous jest no
pozorność - prawdziwy
2. Istnienie wielu Eleator = nous
3 Zeno Elea. Empedokl. - wiele rzeczy
jest - uległo zg
jest nous urzeczywistnia
4 Atomistyka = Demokryt.

Sofistyka
nie za ważna jako filozofia
nie ma jako wpływ
na kulturę - jest
Duch społeczeństwa - jest
rzecz -

Tło. aż do roku 5 setne 450
ogrom. ruch moralny, kulturalny
kto w pierwszej miejscu - Prakt życia
nie filozofia
nie dotknął. przez miejscu -
kto jest moralny - jest
kto myślał nie w porządku.

Pytagorasz
nie jest, ale ona kto nie rozumie

Ebbe ozolny ale narod.
Lalli nie stolnarz

Kosiorem dodatkiem 1e Epoki
tzw. w całości wszystkie poprzednie
be Jonow, Eleatow, Zenat, Empedokl
- atomistów

nie filoz. Kultura

36

ob I

Pomnicz w ciągu walki wodz Kloe dan mocy mieniły – wzmocnił i potężniał ich duch przez zwycięstwa nad Persami i zwycięstwo Gelona nad Kartag. – więc i umiejętności się rozwinęły. A umocnienie zapał i poświęcenie wolności, nowości we wszelkie rzeczy, bo walki dały nowe rady w czynach, nowiutkie zasoby wolności – Rozkwit przemysłu obu dawnej myśli nabrał w marzeniu – i tu dawne formy nie wystarczały więcej – A

Atens wzgardziwszy dawny zapał wodzów Kleon, całego hel. życia polit. wstrzymał i stanął – a za Pericl. Lekki oświecenie [illegible] nauk – sztuki portyk ogrom – gwałtowny – naleciała wsz. się – bo wolność zmieniała ich – poeci nie wiedzieli dnia, – tak też upał piękno potrzeb. a atmosf. bardzo tak wzrosło w dz. um. ich potęg bogactw. ze [illegible] a dojść harmonii z rozkw. roztr. i prawa i zgrozy i nadl. dotychcz. nie wystarczały.

A

Pocznie Prometeusz ów to mi o Grecyi ale a dzieje tu Rozkwit, bujny – ! – Grecyi pierwsze tu zmory i dusza – a racze antagonizmy Tu drobnicy orzeł dnie a miller – Jason – Troja wojny [illegible] Pers. & Alex. – Argo – i Marathon Karol Wielki nareszcie – wojny Xerxesa – Helenowie Jelonowie Sparta, ale wolność – skarby – Pericles a Grecyi blask. – Tutaj Portas Grecyi Król. Jan III – ateny – Grecyi Chiny i dziś perjodyki – mocarst. Ale dotychczas zawsze Europa zarys – bardzo repetuje zawsze zarys – kwitnienie, te kultury.

A Słowacki

Sofiści (Dalmy exg)

I/a

Prawda i że

34

Wszelkie dotychczas ogłoszone ich na wielki wiadomości, wielkie i genialnych Rente rozkazy wyty. ich i Chrześcijańskiej i polit. i wszystkie drogie bitwy nabywane –

Prawda że ich stół. prawdziwych wyższe. w wiecz, i wielkich ludzi – do wielkich mowców, polityków, wieszczów i Pindar, Semonides Aeschylos i Sofokles Klary i dziełach wiecz. stanęli Klarky mądrości, obrazy a to w najdorsk. formie a to wszystkie ponto na Herzygmasfei Ale wtenczas te byte powodem dalszych praczieri – Poniew. wielkie. swoich i rozumne dzieło ich jest powodem ich nie dziwo że dzieci ich odznaczyć. Ewba cato innego jestem bo wtajem. wy- kształcenie dzieło byte wielkich ewe dle ich bezimiennie pełnością, więc tube cato pięć wtutki. by mowę artykuły ich wtowi, – a dzieło wymagało Lem. więcej wartości. ich zgromadzenia dziecka ludowe arty ewe chrześcijańskie –

modlący i poeci
poeté na Korzyści ogólnej ówczesnej
ale wtedyś dziecki
ich ornacyj

Stad utwor. się nikoły uczuwa, że Thorax którejś prowadziłem, Gr
Thorax za Syrylis - ale pobrzeba
nie tylko uczuć, uymowy ale nieporozu
gdzie
poczuty, za nieb. dwuch Zeller.
i prakt. twierdzi nawet Peryllos Perillos
czyli z Anaxag. i z Protagorasem.
Pomi. niżej natura sie a obie, głosy, magnety wyobrażenia
nowej wprawy, mając
moc nabywania wiadomości w
[illegible] o sprawach obyczajów,
i wprawy wadliwe ein Stabeler,
A tam samem a jest. dobrze pracuje
nad praktycznem doświadczeniem.

Kolor nie może wystawiać
bez potrzeby - bo ogle li surowa, fig natury
ale za wtórnie dokładna epoki surowa
Jakkolwiek dla tej mimo natura.
ale jak El. i Glen. oraz li uczucia
nie dał; [illegible] uczucia
poznaje się przestrzeni do tego domu
wprawie oni ciągle bali Nat. re -
przeciwko bad. nowego - ale
uczuć się tym[illegible] ale rozumem
badać naturę
[illegible] relis. - ale [illegible] prawem
potki nie badali rzeczy nowej

III
drugiej
Kolor. Jej epoki służą
na własne sprzeczno-
ści uwagę - Stowna o
społeczeństwie sprzeczności a potrzebki
wiek jest ze one za fil Nat,
że jedne wiary mater. mają
przed sobą - a przeciw
na niego uprzedzają
? ze stanowiska rozumu
ducha, a przeciw ducha
do materyi nie odnoszą

Kto łyka szczęśliwy do nieba
Eleaci – jedni bez sumienia
Heraklit
prad. niema nic stałego.

+

A między myśleniem
a istotą myślenia
nie myślenia jak formie
jak zwadne jak cień od melodyi
myślenie jak prądem

E jest ogrodem rzeczy, kolorem
zwierzęcym

rozumieniem a myśleniem
pomiędzy – Bo jeśli myślenie
nad bytem zbliżenia
i wraca ciemnością – nie da się
myśleniem bez pamięci? –
Jak nie ma innej
istnienia nie ma Eleatów
Heraklitów nic nie ma myślenia
=bez zakłamania do myślenia
myślenia przeczysta Bo jeśli tam
Eleaci
nie ma prawa [illegible]
różnice nic nie ma
między myśleniem
i myśleniem jak prądem –
Heraklit bez
nie ma [illegible] nic i nigdy nic
nie ma [illegible]
pomiędzy – myślenie pomiędzy A
Jak można, bez pojęcia
nie ma zapamiętania – Bo jeśli
nie ma pamięci nie ma
rzeczy, bez myślenia
rzeczy, bez myślenia
nazwy, której objaśnienia nie
nazwy, nie ma myślenia
Heraklitów nic nie ma
bez myślenia
[illegible]

Diogenes Laertius do tych Pamiętników
mowa nie trudno ich odtworzyć
[illegible] - [illegible] - z Anax.
tylko
chodzi jeszcze mało o Chaos
do
jego
Nus
Nus w prawo, nie jest Duchem
ludzkim - ale pewien Anax. zaw
wiele w nim mało. - Sokrates
Anaxagoras o Duchu ludzkim - Duch
uwarunkowany wiele złotu, ulicach Turkiem
Turkiem - otrzeźwienie jedzenia
prawda wiele nie - zachwalstwo
zapewne Sofiści wiele zawsze
wiele ogólnie ii ze Anax. do Protagorasa
wiele z porównaniem do Anax. do Leucippa
jest oczywiście wiadomo.
Jasne stanowisko do świata
wszystkie - dawniej nad [illegible] z miarą
dzisiaj wobec
i wobec wszystkiego, co
wielkości; metoda wielkim mędrcom
[illegible] i nadaje tak

Anax. stanowisko mistyczne

O Trudn. było ustalenie danych obyczajów i tradycyj religijnych które potrzeby wprowadzenia na ten punkt zasad ogólnych.

Ale to nie zdaje się stały!

z wz. klęsk., miejscowych przemieszczeń, zmian

nastało zrachowanie danych obyczajowych

Przyczyny zobowiązania

Przewaga prawa, z tytułu zwyczaju

– Egzamin rozgłośnych nie zniósł, wpływ obyczaju

Zwyczaj nie ustał – wprowadza

Prawo pub. Voter zwyczaje

Praktyczne rezerwy – wobec

wielkim zmian zaszłych przy stanowieniu

rząd do sprawiedl. w ciężkich

Osobiste cele

725. upadku zmarłych, – nie zwyczaj przys.

z mit. zdz. – jeżeli dobro og. – ale osobist. celów. –

Dem. – zach. – nie ogólnych, tylko

co zamiast praw. przemian tych modeli

i fakt. – zob. o zadan. ludności,

– Uwarzono fałszy prawa bez

wszystkich czasu ludz. przeciętnych

– nie miały istnienia w obyczaju

– nie przepisy ludzkie – a prawo

zamiast Kryt., myśl – Jeszcze wiernie – ale

– w tych zadaniach

Dem

Postępowa demokracja

Nowsze wyobrażenia

o prawie –

Religia, Kościół –

42

i prelbonemo ieżze one z duchc kwitli-
go arsztytuty – u tuż ich olimp
i wytwarzen fenbaczi ert.

A co dopiro poezya – wtaszcz
dram. co berp. i epopei. i nacznid. Warnosi Lechn – fortadnemi
pchrzyme – dawiéj inaczéj
rchrzyme

Dram. sprzyjaw na zdrowiu ich
wcod. na cotle, prawi i powiadaj.
napisan. Eschylles – Prometeusz –
walka z bogiem. – Bo u nas walka
w człowieku wewn – u nich na zewnątrz
A co dopiero Europ. dzisiejsze
rozsad. – nie bogi padowe za dom
domysłom
ertaw. – Bo olimp zniedawna,
wyniosłość i dzisiejsze – Pasikoz.
przed dawni, niż – Aris kopyt. ste-
rowe nadsprzyjedniem Sokr. – Arist. i Lan-
grecki nowy – a com pasikonijski
– Ow nas cała powaga duchem,
mocnobi. i wprzemoże
bogi i Pol. te droga pierwsza – te
rarad per ne dzisiaj. Parm. Herakliti
Empe. Demokryt, Anaxagoras, rozwoz.

ale nie za mnie Phidias
bo on sam mówi

Eschyles a Prometeus
Sofokles Elektrę Euripides.

+

Ale na dnie dyalektyki
tragizmu jest idea wcie-
lenia jako prawda bezwzględna

Aris Sofokles fizyczna scena
tradycya a nadkomedja Lukian
Upadek Rzymu

Do 48

Zeller.

Now. ed I 728

Zeloropka ornelka o nieśmiertelnej duszy, ale tam prawdziwie nauczył Sokrates, że dusza ludzka nie bardzo się różni od duszy zwierzęcej, ale tylko do duszy bogów zbliża się najbardziej mędrzec (według) Diogenes Laert. Xenofanes o wodach i ziemi.

Z tą niezależnością od wpływów

Zarazem o jednej i tej samej rzeczy można dwa wręcz przeciwne sądy wypowiedzieć — Bodaże rzeka ma dwie strony

Zamiast słowa, które by wyrażało to wyrażenie, nowy powstaje —
a pewnie była potrzeba wyrażenia —

między ludźmi (religijne) a prawdą nie trzeba było tylko praktycznego rozeznania! — a wtedy już wszystkie nauki społeczne o obyczajach, prawie, państwie, religii nowiła o nieśmiertelnej duszy nie może mieć prawa znaczenia myśli i innej nie ma — Xenophanes o bogach i wodach — myślicie przyrodzie sobie idee boże czyste wolne, Bóg nie ma — Anaximenes Democrit. wprost ad mytos — anaxagoras i Democrit. wprost wadzi charakter całej fizyki, ale nie Sokrates a cnota. Sokrates o innych nie mógł mówić o naturze myśleć nie mógł — jak tylko przeciwko przemianie — jak tylko przeciwko przemianie — ! ! !

Tam tylko można zapobiedz przeciwieństwu, gdzie się pewne prawdy stały, ale nie ma ich — ale w innych czasach nie można prawdy zrozumieć, bo przeciwieństwo

Electe, pàtrion' – Ukuk mèlos'' – uiuuc prooboraeuì
nèporussma istnèuìì a slawnuedès
– uìì qìuè nuuuìbok'' – bon bwalom
tu Kaleidonlom – uìì nel drìvo
ì slawnola – ìwanole nuyk –
Ze Mìrzeno netem ì praudos sla
colaeèlle porosthody
t' tun, er elnuìlk nuzy ruèd –
Tenuu wabr. uì Sokk Uouèì potoud
Cetuciejsì Sofèsei
Prolagoras Uoretuì ottolo 4Ho
– punw. n. za nadgr. napreod w Sye,
ì Ad. ole slew uzledneu – Us. o Boga
ne vruth puebì spolne, ìwinuel
Ks. o midzy, ì nuewidenuì. – Stosajer nauth Uerolbeka, Cuaxo
nauth Uer do prodm. nòpuzanapos gorasa
put uì ara a wobeUerallila, zevecu,
– tom, to uuk nuu, ts tuèjìcu, uedb
a uèsèst. se uèì 19, – Pot èl ds
ch. nuuy 4 praudy & f es sportiu-
ge. w Geuuèj Uìuìbì, ì ecen uar
ruska pat e bì tuuti ob. nuìgo, bg prodzlerallila
Uorel
de pat sè nèma uuìsa gomaus
groer uenciet- a prodtt ruupst ocho- cruèe
bo Uuuìswa
da. Sdy obol. sposb. ì uuuèì uuelbs
uuìèl zomu bs w Uaudys ut. ciuus
a ciuel

Ł uì me praud semus
pruuès, w uuptbìe dam-
zelue w oob., zamwob.
od Uìuìbì

pro ì conbra
bo Zastasowaeì do Elyßi

ba gdy, wf ì tym samym ut.
Uuym
uèl e zome – uèì uì me ozzuem
– nèdowyes
pred-wyes – se sadz w bnem pre ciwn
o pewn ì tym wuue predm. bsì
uuge. – se nad Uaudem pred.
contyes
uuom dowodue pre ì ~~nadz~~.
Zwosnem
o to ~~nadz~~ prawem. Do sadz. do
Elyßi: uì me ~~gdy~~ Gorgiasz uì sobrero
uuptbe jest dowodnem pronunc-
nadzlies
uien – le ~~pat~~ us bawa sof' uuìeuce
nie bsì
– ew pruno ì Uuuìzì, ~~nadz~~ to jest prawem
ze Stawyuì ~~nie uuystaue~~ sèta ì ~~prowoue~~ przeuoe
Protag. bzt
– Ptok ì zwnek mezem bez skan-
Ptok zawsze mu ìe mapowie-
dzeuie wpob. o mnol ì obzuej,
ch uìè tyske owoc – tìm uaser
Engiesow ì Phidebanui zawsze
uidzeotbu na zesadzie opatbe

Gorgias po Prot. najst. Sofista
z Leontion w Sycylii – w czasie wojny
Pelop. do Ates 427. – bg bowie Leont
wrogowie
pr. Sprak – a utkoì szczeb. sprawę
wrogów do Sycylii – Pomóż pobiwi nowin
~~rodek~~ ~~jechał~~ w At. potem w Tesfalii
gdzie um. prawie uczuie
we Sakh. ..

Georgics libri 46

Schweighäuser.

Hippiasem, ad rem, eum
pytam - samo słowo - choć prawdę
że cnotą - obrzeja i mitkuś nauki
A Prodykus bardzo nierozum
i wiele na pięć rozróż znaczeń
i więcej mu ad Prodikusa -
więcej użyt. oznacz. imię,
obr. rzecz. inaczej nie czyta etym
nego - Sofiści
Pomiędzy A. a Sokratesem,
i w ustalo zasadzeta ni na tamie
samo tu kłada -

Przejście do Sokratesa
Sofiści
I. mają one słowa
I Zon skazuje i prawda
Padm. - to jest ci wiele
mem mnie dlatego nie mówi
piękny mowy rozumem
II nie prawda dośw.
Jz bóle padm. i dlaczego
ame przypadkowe
ad I ze ani porównuje zarazy
wolności, i pewni nabyć

Tutaj przejść wstecz na
Filozofia Prodykusa i inni
Karta CI, C II -

ad II przyp. emp. padm. zawsze,
obaj ślad obawiać się
I. zas. wolności i wiadom., przepo=
=władza
wprawdzie uwaga, temu rozkazu
którym dośw. dlatego nie szczęścia,
jemnam zdobyć sobie
- a tak dośw. świat. przedm. myśli,
dotarcie
a lepsi ist. w sobie i przez
się II dobrej aby na niej padm emp.
porównie padm. bezw. ideałem
a bym samem wolę przedmiotową
i myślenie rozumne.

Zatem rozd. o to aby prawdz.
miara wiedzenia, nie bo to myślenia
obiekt, wola obiekt. pozna, i zachcie-
nie, upadek nie, ani radnie
poznanie ideę obiekt. - ale abym
wprawdzie wytworzyć myśl bez.
ale aby to myślenie być ist bliżej
rozumu poznanie
Ale by rozum nie bello we
mnie przebyć - ale spełnymanie
rozumnym - jest og. obiekt, nie i ps prawdz.
nie myśl stoję ni padm ogólnym
- bo ze to bedzie prawda ad
umiłowia przyjęcia -

30

Że jest prawdziwe, i wiarę całą odpowiedzieć
Temu co woli Bożej. ad Sof. 2
wszystkie filoz. mądrości przewyższa. –

Sokr. inaczej to stanowi do Sofist. aby
nie mógł cztowiek do tych samych rzeczy
dowodu do kłamstwa dochodzić Zdawać
czyni Związuj, aby to samo mówił
przez przeciwne. mowy. – Tak tylko
czyni kiedy się wiary wtedy
czyni ogół mądrości rzeczy. – Tak też
Sokr jest dawnej nauce sofis. –

Rozmowa z Xięciem z Kołoptkiem

Jednym jedynym wtedy jest Bóg; w nad Bogów i
ludzi najwyższy Bóg —
ani z ciała, ani zdaleka podobny, ~~jest on~~ innym stworzeniom.
Cały jest ich bycia ~~jest~~ ich innym, i ich innym
pomagającym, ~~pomagającym~~ ich innym.
Bez trwań wtedy wszechbytności, samym sobą
samym —
Odnosimy ad ludzi, ~~ze nad~~ nad wszelkim w robi
~~tym samym~~ z tym tym samym.
Wielkim, wielkim, samym, w wielkim samym,
jest on —
wielkość jest podobna podobności — w wielkim, tkwi i z wszego
Ktoś, samym.
Lecz ~~ten jedności~~ — nikt ~~nie podpadnie~~ jeszcze nie
— adgadł — jedności, ~~wielkości~~ — ani adgadnie
czego jest wiary o bogach, i o wszelkim tkwieniu świata.
Bo gdyby nawet dosięgnął doskonałości; nie
Kto
obacz między jedności, a wobec samym wielkim
zniemanie —
w nich i za ~~ujęciem~~, ostrza samym, by nawrócić
z niej drogi — bo błędny narodzeniach, stałości
w prawdzie — ~~wielkim~~ tak; ~~ujęciem~~ ujęciem badania,
wielkim myśleniem, bo ~~wielkim~~ wielkim wzrost ducha
wspaniałym, samym ~~nadziemskim~~ ujęciem, ~~wielkim~~ wielkim
w jest, w jedności wszystkim — a wielkim
w jest ~~przeciwnym~~ od-chłonięcie — ~~ze~~ ze swą natury

All śmiertelni mnie mają jakoby bogowie podobnie jakoby oni
rządzenie — jakoby miłości podobne inny, świata, ziemi —
Ale wszystko wolą, bowiem, miłości rzeczy, podobnej rzeczy do tworzenia
formy, kształtów i form, tor które i wolą umiłowały
umarłych Bogów świętych Kemów, wolnych, podobne —

Z Parmenidesa.

o Naturze —

Rumaki pędzące prowadzą rydwany wozowni, a
rzędzą widzą mnie do ojczystej, widzą
Bogą gościnne — widzą do
miasta i Lolla —

Felix pędzącej, wdała a słyszy ramach oś drogą
wozowni rydwany moje;
prowadzą dziewice —

Ale gwiazda dziewice są od wiązach kół,
gdy one za te, to nam widzieć po nie
niepewnej kołki —
stanęły prędkie
Ale wszystkie dzielnej kołki (kołki) dziewice —
wszystko
wszystko i ciemnice tajemnych,
i pojęcia ich w miasto — potrzeba domów
ale swego ogrom — i padniesz potrzeb
Tam kędy widzą jego bramy noce i dnia —
jasne progi, jasne i te same skamienne wrzący
obiety obce bramy —
A bram klucze strzegą Dike nocna.
Zagadnę, stodkiem, słowem przemówię do niej
mej drzewie, radząc by odmuda bram
zapory —

Na oścież rozwarty są bramy, rządzące obserwacyjne — a pudwore
sprawą, otwarte portnie w gardzie, a wstęgi
miedziane — w bramę
Spiżowe drzwice za-
wsze portyki, obramę i rygiel —
wmotki obramę — rygiel
Niebrudzą Taskanie prawicę prawicę pudełka
z kolei rozpowiadamy wieść —
o intuicyjnie, zapomnieniu, niebycie, śmierci —
Letnych wmotkach miedzianą!
Które te się przyniosły, te obrzezanie
wieść miłości Lelum miłości
Wstań Cię! 6 2
Nie losy ramiona sprawadzić się drogą
drogą kolei dalekiej ad drogą ludzi śmiertelnych
najpewniej, nie, spłaszczy prawdy.
Fok cię sprawadzić Temis, Dike —
wiedzą skadzie stoi wzdrożnie, prawdy
wieść słuchaj! Zrozumiej nam rozumieć
może —
Dwie są drogi badania rozumieć myśli,
„Jako rzeczy istnieć, istnieć, że
nie istnieć być nie może! To jest drogą
pewności, bo jej towarzyszy prawda pań.
Albo że istnieć nie być koniecznie, i tak
niebytnieć być" To jest drogą, dalekiej
ad w nikłej pewności — Bo nigdy nie poznasz
nigdy co nie dorzeczesz, nigdy nauczysz nie
wolasz —

Bo nazywamy nasz, i myślimy sami kamienie i drzewa
jest — Bo słuchamy pokoju ale nie ostatni pokój —
Chcij[ą] [illegible] w nich — z nimi [illegible] o[d] [illegible]
[illegible]
Bo umieją tych [illegible] chodzą, [illegible] [illegible]
ci [illegible] [illegible] [illegible] — [illegible]
[illegible] dla [illegible] [illegible] —
Zaiste [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] — [illegible] [illegible] [illegible]

Historya Filozofii Greckiej

Sokrates

I

pisane naprzód w 1864

(do Etyki wzięte:
1° „II Zasada czynności rozumu" do
„ Metoda i t.d.
2„ Etyka Sokratesa" do „O naturze
i Bogu.)

Charakter
ogólny Filozofii
w
Drugiéj Epoce

Skoro Sokr. został Nauczycielem bogatéj
poezyi wideał religijny, zwiastuny obyczaj-
ności, a przede wszystkiém dialektyka Platona
wydały owoce wielkie dosyć — wiedza
wierzenia religijne, starożytne obyczaje, obyczaj
obrzędowy ich domowy ich rozwinęły, nauka
wiadomości o przyrodzeniu, ecoè [illegible]
zasady wymagające prawo i ustawy
były tutaj wcześniéj niż powszechnie
spotkanie —

Ale Nauka sama w Grecyi Ateńskiéj
dała się tak ogólnem zachwyceniem
i dumnym ideí wyniosłym przejąć
duchowi by nowe wieki przetrwaliny
społeczności i obyczaju — Sofiści zawsze
idei dotknęli sprawy godności ludzkiéj
a wszystkie nasze [illegible] duchy
te sofistyczne nie zgasły tylko

Sokrates rodzi się prawdo-
podobnie w r. 469 — Byłby
to naszym Pitagorasem
założyciel Akademii do
Scientyzmu w Sparcie Akademia
w Atenach, wiek umierający a Platon
Dionisiusz II ginący 411.
to [illegible] ci stato 443 — 429
roku 469 Periowie nad Eurymedonem zwyciężają Cymona — a stat przedsiębierny Sokrates 306.
Rebuszin zgonela swiecie
Archelaus nadzwyczaj Anaxagorasa
przez Vejentom — a [illegible]
po [illegible] roku, ciągnął
ad ptiga do dy Klokley
parolony —

Pisane ad 27 Kwietnia do 4 Maja 864

barzyj umiarkowanie – A widzę nie można bez
wprowadzić
mięszać do dawnych wyobrażeń pojęć nikt
za cudzy nie chciał się nie obyczaje
i zasad porzucać –

Nie trudno było o skarżenie jak wobec
wszystkiego pojęć. – Dawny wiek –
myśl stoły upadł pod uderzeniem nowego, bo sam nie zadowolił się jedynie na
metafizyce, na rozumieniu nie
miał być drugiego granitu pod sobą
Trzeba było wynaleźć ten grunt – to
pod zamiast nich, pomiędzy, ponad
wyobrażeń trzeba było pojęć wiedzę
a pewne poznanie prawdy. Dawna
filozofia zwracała się wyłącznie do
natury, a nie wyjaśniła otaczających
stołu wszystkiego ducha, ani zada-
nia jego życiowego – Oto trzeba było
te niedostatki dopełnić a owe
bogate dziedzictwo przyswoić,
i utrwalić na stałych podwalinach

nauk

Porównanie dawnych myślicieli
ojców (Cyp. Klegla) do obecnych filo-
zofów Kleszcza nauki
przedmiotu wyjaśnienie
dotychczasowych

Phidias
Polykletes.

I Nowa treść

naturalnie dowolnie pogląd tutaj
sobie pewne nawzajem uzupełnić,
a sprzeczności wyrównać – ale to było
mogło się stać dyalektyką postępu
ku stworzeniu a priori – bez dyalektyki
ale to skutkiem – bez ideałem? Tak
ten ów Ekon starożytnych pomiędzy
etycznie zadało pomiędzy opartego
na widzy, na mięśniu jednostronnej
filozofii natury, zadano wielostronne
badania a nareszcie dogmatyczne
skoleracja sposobu należało wpro-
wadzić ruch ducha myśli to jest
dogmat dyalektyki – a na nieśmier-
telnym wiecznym ideałem –

Trzeciemu też celu drugiej wyko-
nuje wiek naszej epoce rozwiązać
w kraju od poprzedzających – Już sofiści
bardzo o correspondencji ducha czy
ci ad fei Natury i ducha ich za gadnieniami
etycznemi i dyalektycznemi – Że Sokra-
tesem tu Chrystus, stoi się prawa-
zgadzam

Jakkolwiek Sokrates nawet pokazuje wcześnie
przywary, nie bada ich, a trudni się przy-
czyną a miarowicie istotą cnoty a
wreszcie w nich idealizuje opuszcza-
jąc rzeczywistość. Choć znakami odróż-
nianie cnoty mało sobie Sokrates
Tu Platona spotykamy na pierwszem
kroku podwalinę dyalektyczne, i etyczne
udoskonalenie całego systematu. Tako
Arystoteles wielką miłością kochał
Naturę, toć fizyka w systemacie jego
zajmuje miejsce przedtem pozwolone
Metafizyki.

Tak widzimy że Sokrates cnotę
ujmuje.

Ale ujmuje ją idealnie — bo Ks II Nowa Metoda
przekracza swój wzgląd na potrzebę
ta ją do przedmiotu, tworząc pojęcie
ją wyjął do pojęcia a dopiero moc
pojęcia do przedmiotu. Jakkolwiek dawniej
bez przywiązania pojęcia
jakiej własności należy do przedmio-
tu, czyli jakiemu ma rodu, czyli

Tu Platona spotykamy na pierwszem kroku

Tle,

Tymczasem ją później dla lepszego poleca, aby w niej umiał mądrość bóstwa.

Z. 36 : 31

Oglądać zarazem naszą sposób pomnożenia przedmiotu i omyłka że aby uchronić przedmiot trzeba go ująć pojęciem

46

rozumie w sobie, i rzeczy nie stanowi? Teraz rozkaz ją pytać rzeczy przedmiot, a dopiero pojęcia rzeczy, pojęcia rzeczy przedmiot sam w sobie, wnioskuje o własnościach przedmiotu. — Pojęcie zbiera się z zdobywa się rzecz stanowi rzecz własności przedmiotu się ujęcia, a spostrzeżenie pozorne zgadza się, że odrzuca to co trwałem od tego co przemija jest zmiennem — otoż to jest metoda dyalektyczna która radzi Sokratesa a która rozwinął ugruntował Plato i Arystoteles. — O tak wat Plato i Arystoteles — o tak gdy dawniej trzymano się wtemu przedmiotu najściśle, uderzają się przedmiotu [illegible] podmiot [illegible] chcą abym nie uchronił własności i stron uprzedzało pojęcia gdy się Sofista nawet ich pozwala spostrzeżenia spostrzeżeń. Dlatego też nie można pomnożyć prawdy teraz nie zadalo albo się Sokrates rozkładem negacyjnym, ironem

wykazuje iż prawdziwa umiejętność [?] tworzy winna pogodzić te sprzeczności —

Tak widzimy iż prawdziwa wiedza teraz zasadza się na pojęciu — zatem znać iż prawdziwe ~~widzenie~~ istnienie wtenczas jest tem co może być przedmiotem pojęcia — że prawdziwe istnienie jest to czem [?] rzeczy, co odpowiada myśli — a tak ta Sokr. pojęciowa prowadziła wprost do idealizmu — który też jest charakterem całej tej epoki — O Sokratesie i Platonie nie ma co mówić ale i Arist. jest idealistą właściwie w pomimo [?] epoki — Bo lubo przeczy konieczności ideów Platona, to i ponadto twierdzi że nie wątek ale forma jest rzeczywistością — i że najwyższą rzeczywistością jest duch — i dla tego w samej fizyce twierdzi że przyczyny głębsze powodowe, celowe są wyższemi niż powody najbliższe materyalne [?]

Tak w etyce tej twierdzi, że nad umowy jest wyższym nad [?]

Idealizm tej Epoki.

I. Aristoteles jest idealistą
bo forma i dalsze powody

Arist
Dla tego (rozpoczyna od zapatrywania człowieka na siebie, a nie od natury — a pojęcie jest u niego przeważnie nad wiedzą [?] przedmiotu

4 Mimo to że ta tej najmniej nie twierdzi jakoby człowiek był miarą prawdy wszech rzeczy — (np. Sofiści) ale nawet nie jest tak podmiotowa, jak ta arystotelesowa, która wyżej kładzie mądrość praktyczną nad teoretyczną, a wiedzę ma jedynie za środek dla cnoty — W naszej epoce uważana jeszcze cała godność umiejętności, wiedza dla wiedzy, działanie praktyczne zawisło od wiedzy, a wiedza nie jest sztuką praktyki teoryą, ale jest najwyższem szczęściem, nie nie zna ona wyższego szczęścia, któryś są niektórzy Sokratycy — W tej epoce naszej wiedza nie wątpi o uprawnieniu wiedzy — oni ani wiedzę czynią podkładem praktyki etycznej, jak Stoicy i Epik., ani wątpią o możności wiedzy, jak Sceptycy, ani uciekają się do wyższego objawienia, jak Nowoplatonicy —

Idealizm ten nie jest podmiotowym — więc różni się od nowoczesnego i od arystotelesowego idealizmu, który umiejętności czyni środkiem dla podmiotu dla praktyki

Gdy we filozofii poarist. nie ma badań rzeczy natury przeciw w tej epoce

~~W tej porodził~~ wielka miłość do
(do badania przyrody)
Etyki bo choć Sokr. nie się nie [illegible]
dzi, bo już Plato nie zdołał obejść
się bez niej a Arist. dokonał we
Etyce tego co już nie to przeszło
przeszło 2000 lat—!

Późniejsza poarist. epoka opuszcza
stanowisko greckie ze względu na 33.
życie i społecz. — Kosmopolityzm —
rozwód z polityką — cofnienie się ze
świata zewn. — rezygnacya i asceza —
przeważnie w tej epoce dążeń — radość
życia — Sokr. i miłość ojczyzny
post. prawa publ. — polityka Platona
— Arist. Etyka i nauka o państwie

Ta fila naszej epoki — wiąże
wprawdzie poza granice tradycyi
zatłumi ~~trad.~~ tradycya i naukowa teorya —
[illegible] — [illegible] [illegible]
od wnętrza — [illegible] [illegible] nad
[illegible] — [illegible] [illegible] ~~obolicznej~~ jednak życie
[illegible] — [illegible] nie przepada w
życiu ~~publicznem~~ publiczne — owszem ona

Ta filozofia żąda

Tu jest raz rozumienie dwóch
światów albo i jedności ich

Bliższa nauki ta epoka
od pierwszej i od trzeciej

żąda aby państwo ~~aby państwo~~
było względem do urzeczywistnienia
zadania etycznego — ~~Ale~~ Ta fila nie jest naukową
ani skłonnością stoików i epikurejczyków
~~odwrócenia się od natury~~
filozofii i ascezy neoplat. — nie
odwraca się całkiem od natury — Plato
uważa miłość do piękności etycznej
miłości do piękna zmysłowego —
nie z kosmopolityką — przeciw
[illegible] — tak jest
[illegible] ~~[illegible]~~ klasyczna.

Ta epoka różni się od pierwszej
że jej nie tkwi w bezpośredniej
[illegible] — ale wraca do myśli do
idei — a różni się od trzeciej epoki
że jej teorya nie chodzi o pewność
i przekonania jednostki — ani o pewność
wiadomości ścisłej ale o prawdę
[illegible] co samo przez się jest prawdą
34. [illegible] [illegible]. [illegible] się tak
jej [illegible] jest wiedza pojęciowa
jest to jest z powiada idealizm
przypominający wszech świat
a jednak nie [illegible] się z Natury

Obaz prawie ten sposób rozbiera
się w Farach powszechnych pow
bry postaci L. P. t. –

Sokr. nierwy orzekł że dwie widzę
wyjaśnić winno mieć możność
wysłuchać – i my jakby to trzy dowie
się przeczą, – Plato to przyczyna wnosi
do macierzy przedmiotowego – a tamtejsze
go dialektyki, nie rozróżnia w systemie
A. Arist. wtem, co dawne widzi przeciw
sobie formy –

Ale Sokr. nie rozwiązuje tu zdania
tu, za to zadania osobne, przyjmuje
on nie rozwoju skazuje się [illegible]
nieprzemijalne, nowy w stworzeniu
jedynie ujmuje przeciw –

Plato jak ten sam wprowadza tu
wyżej Ideę Sokratyki drugie strony
i stadyi – Idea za dla niego same
jedne rzeczywiste bytu – Arcybolas

skuszeń utrzymuje ich idee Pla
tone za przeciw Ideę wielkości Sokr
ale odpowiada ad memoriam
Arcybolas do przeciw Ideę wiel
mości i jak wtedy rozróżnia
te przeciw

Sokrates

i sokraty, niemylne jego

38. Osoba i Charakter Sokr.

Lasaulx — Rozprawa Sokrates als Philosophie
mit Rücksicht auf Lasaulx des
Sokrates Leben, Lehre Tadeon D^r
Meiners Zeitschrift für
Philosophie und philos. Kritik
von Fichte, Ulrici &c – Neue Folge
36 Band Halle 1860. – warte na
mniemanie
Niema wrodzonych ludzkim postaci Ideę
by znaczenie wamiętnych sądów
tkwiło ich rozbieżności sądu

a imię Pana Jezusa.

Actum Wrocław dnia 2 Lipca 1869 roku.

Przed Sądem Powiatowym Wrocławskim Wydziałem I. stanęła dzisiejszego dnia Pani Karolina Wilhelmina Pfeiffer z domu Hoffmann, żona Karola Pfeiffer, Kupca tutejszego, zamieszkała tutaj przy Ulicy Nowej pod Liczbą 1, która oświadczyła, że pragnie sporządzić swoją ostatnią wolę, i prosiła o przyjęcie tejże do protokułu. Na to Sąd Powiatowy Wrocławski Wydział I. wezwał Notaryusza Dra Juliusza Wilhelma Ludwika Hugo Hahna, aby wolę Pani Karoliny Wilhelminy Pfeiffer z domu Hoffmann do protokułu przyjął.

Pani Karolina Wilhelmina Pfeiffer z domu Hoffmann, żona Karola Pfeiffer, Kupca tutejszego, zamieszkała tutaj przy Ulicy Nowej pod Liczbą 1, która oświadczyła, że pragnie sporządzić swoją ostatnią wolę, i prosiła o przyjęcie tejże do protokułu. Na to Sąd Powiatowy Wrocławski Wydział I. wezwał Notaryusza Dra Juliusza Wilhelma Ludwika Hugo Hahna, aby wolę Pani Karoliny Wilhelminy Pfeiffer z domu Hoffmann do protokułu przyjął.

Pani Karolina Wilhelmina Pfeiffer z domu Hoffmann, żona Karola Pfeiffer, Kupca tutejszego, zamieszkała tutaj przy Ulicy Nowej pod Liczbą 1, która oświadczyła, że pragnie sporządzić swoją ostatnią wolę, i prosiła o przyjęcie tejże do protokułu. Na to Sąd Powiatowy Wrocławski Wydział I. wezwał Notaryusza Dra Juliusza Wilhelma Ludwika Hugo Hahna, aby wolę Pani Karoliny Wilhelminy Pfeiffer z domu Hoffmann do protokułu przyjął.

Co poczuciè
Co ~~poczuciè~~ byłe chod niezwykłem
wprawdzie delfickie ale były wróżb
natchnienie – i tak rozpoczęto wróżb
wspomniało nowe formy dostrzeżo objaw
wienia i tak za reformatorem fii i
rytu i obrzędów spośród wspólobrzędów
A wszyć się ze zdaje przeprowadzenie nie-
rzeczy (Amfiaraosowy pełnopomiętnym
(ale za sobą otwarty pamiętnienia
duchowny

To pewno że słowniki-rzeczy modnych
we były nie czy nie – Homer – a tak
mele nazwano o coś jego Xantyppel
to pewno że pewien jego domowe było
ary pewne i ciepłe – A nie pod to
ster wstydliwość i to on tłumaczyło nie-
rit umysłem pogodnym i spokojnym,
a bardzo domowe nie do stanu ze stro-
cit ad leo co sobą radowiny zgodo
tanczyć by uwarzył – ciągle by ~~mat~~
ciemność nie zamiłym – a co sobą
stowniem barda i wreszcie na
mal mógł o sobą powiedzieć nikt
nie domaje zamiłą klopotów, a czy
~~zio on~~ – ad nitge

Michael brat widzieli w modnych wow-
czesnych Almach, bo Michael nazwać
zapadł, pamiętnik – a coolat Kardelić
kudy stowniem zamiłym nie
Michael wreszcie wszyscy do uspra-
Odpowiedzialne powinno się odzwiedla-
ale nie lekko odmienił się dowiedzieć
pewne (pod Polidor, Alibi adresowi
rycie uredował pewne odstępstwo
w algemeni a pod Delium wiadomo
Xenofonta) on rozmiar Almach
przeczytał czytelnik a to stanowiąc
rótka rozmiar 38 byłem (tak
rozmiarowanie nie spamiętnienie
widzi –

On nie mógł formułować ale spotkać
zmienił pracę ich uczyć – dzień
dzień w dzień pracował ich rozmiar
mówienie na przemadelach, w
gimnazjach, i warsztatach,
ale, ze najmniej i nie najmniej,
ze spotkaj z ludźmi i cudzoziemcami
z całej rozmowy, a tej rozmowy
mieć wszelki nadzór klasowy

uniejętny – wodzić, rządzić jęczeć
mówić obcować po kolei, widzieć młodzieńca
nabrzeżach do zamówień, klasy obrzydliwość Aleksandrów. Zdrowie koło wyzdrowieć
zdrada ich, widzieć będąca zaradzić przyjaźń
szkoły, zapewne ta młodzieńcy
mnie, bystra wiązanie, zasadniczego
nauki jak racjej jego prawdziwe, powinność
dla ojczyźniejącej macierzy, obcować
wia –

Co ich tyran charakterna jęczeć – niemo
Kupodrzeczeń po obrzędów ~~wzrzeczeń~~.
Skarżyć się miała po wieczór niemiłości – Xenophontyzować
nigdy nikt nie stoi, nad ani widzieć co
by było bezbożnem, bystrość pozbawienie
nie nie myśleć poradzenia niebezpieczeństwo, że nikogo nauki ~~nie~~ zdobyć
kudzi nie dobrać, a ból ~~jeszcze~~ być Panem
w nikogo nie widzieć nikogo nie jeden
obrzęd, a nigdy w ich nie myśleć
przeczytać widzieć nikogo ten co
dobre a co złego – słowem „bez

755. otoczeń najlepszy, najczystszy
jakiś ślad istnieć może – Sokrates
pozbawienie Platon i porządzać czyt
w sturbie boga, a sturba boża a nieboszczyk w pięty na innych by ich do mo-
by obudzić. Porzucać postępie nędzne
przemilczeniom, istnieć miłość i bezwzględność, odrzucić atychżeńców
a przeciwnie pomysł pozorny i spaczyć
ustawy –

Ale jest on wszelkiej praktyce, a nie
bohaterem wszelkiej wrodzonych, nie-
czystości, on bez wesołości zwyczajowej,
a chodzić nie bez ~~nie~~ a zmartwienia nie
a uczeń nie ruska wesołych zbawienia
boi się niemiłość i nigdy nie być
pedantem, bo czasem nawet być
kujonem – bo uczeń Xenofontyzować
wprawdzie małych przekazów,
ale nie dla tego by też nie wzbudzić
winien do wspaniałego humoru, ale
dla tego by tonacji nie być
otoczonym – w Platonowej ~~wzbudzić~~ wzgórze
chwała go za pięć dziesiątych ich
nie, zaczęć wstecz

57

vady dadnoże ba gnyłkoś'en nuty
Platona ze Sołłu gnuśnoszy noże ołe
gnyś gnuchaem, i gnuśnigłszy ołe łkom-
pania gnuchaem - vamania i ariłtofa-
nesem o tragedi łkom. - a potem idnii sołi
fałładzlnioch nie 64 do dnesmuco
ruglłaes zołudnieńnia nuśnego
Gnuśnii f shona wnim ostłuś antignoełło
Jałło shona łkłova fałłoy novo nesmuco ołe-
uełła - Jałłaż 10 reenstuem ze fego zjeniołło nie 59 nił
odnawiała łkoś'i ceneglwiecj, obie stronu
nie gnuśłłaja ich w ołu co gnuśnii stanowiłła-
dy cnasi 20 a drugiej'strony widzimy wnim
ramienie ich w gtołach duchowgch. obie
strony nie zagrodzi.

Ach tuy reenstuem'is Cesarewicz fdawałoby się iż
uedzatem, gnazaiemy - fego towarzyu-
ninfące Silena, nos zadarty, oczy wypukłe
- tyłda, nosi kłopoe brudy obwisły - a
gnyłem on ciągle patrzą gnoz wzgłędu
zgwarzdze do ołobi Lemnosi - Lemnosi
X com jden dla racłu - nie jeść
wpułnił ber łaubangi i Poezyi

53

a jałkoś nie łba o muzyę gnowiłzechenia
błł nie łba o ozdoby nuzyi'ce
muzycznych wgrełkich mauzło.

61 Dinga shona ono ołonienie w ołobi
Pa shone-gnowadzi nas do Daemonium
jego. - Bywały, dawne w ktorych Sokra-
tes był nie cnotym nie zaiadnego
bytu, zarowno w dobrych ałbo,
nawet w. (Płoto Sympo. Sympo.) ciągle mowi
razem słowa dotyczące cnotę - i w tej gnoz-
nie gnetwoi Zh gadzi - Byłe to
walłaczenie shona - jako nie gnecki
gnizwiedłł - Sokrates cnotę ku-
łłu zwłaszcza Sokłgernacznie
gnukazuje ii ten D. nie był ze cale
Duchem, spiritem
gdyż nie był odosobnioną addził-
na od Sokr., ize to był jedynie głos
wewny, cosbie gnyzwalający - i stanu
sam nazywają to gnałkim demo-
nicznym Sokr nie ii ołjawia, zdaje
mai o sobi - nimo tego ani Sokra-
tes ani nikomu jego nie odtaki
sobie gnoci dai zgnamy z tego
zjawiska -

Chciwus to demonium stanowiącem ale mylne - bo samiśmie
abowiem ich do prawd etycznych, ale
takowe wiele samego Sokratesa
za sprawą jasnej miary i praktycznego
rozumienia a nie bezsiadomego
czynu - wiedzą Daem. Sokr. nie
nie uprawiał o zasadach cnoty
ale o ich skutkach i odmianach
rzeczy przypadkowych - np. ale nie przy-
mnożał za nawrotem przyjaciół swoich
cnoty, albo cnoty dobrze bydź temu
lub onemu pożądanej w Państwie - a so-
krates sam powiada że nie domiesz
fpytań ich wprowadzić o ~~pod~~ sprawy
obyczajowe, etyczne bo takowe każdy
sam sobie rozumiał że byłe ich nad
niemi zastanowił. A gdzie tylko rzec
chodzi o powatanie filozofii sokra-
tesa, toć on takowe powołanie nie
wyprowadza z rad Daemonium ale
ze samego bostwa - Zlegał bystrym

rozumem rozbrzyga jak ich rzeczy
stanowczo rzecz z D. - Powiada ~~H~~
że w D. widzimy poradek przemia-
ny ich wprowadzony ze wstrzemię-
źliwego nie wczesne wystrzeganie
wiele - Z jednej strony spostrzegamy
cofnienie się ducha w siebie, nie
wczesne wystrze- f to ogromny pro-
stek - ale ponieważ to jest stanowcze
przeciwieństwo ukazuje się w swoim
pustnictwie, nie jeszcze niedoskon-
leczeniem i ella Ligo pojęcia ujęszcze
we formie Sokratejskiej, a nie
w pradziwotnowości ścisłej pomięci i rozu-
domiej -

Filozofia Sokratesa

1. Zrodła mamy dwoch Sokratesow
jest jeden Xenofonta drugi Platona
wyd. rocznych - Jedynie należy i
do katolicyzmu f charakterystyczne

bo obca przedstawienia mają iż do siebi jak idealizm a realizm ciało i dusza - a tak nawzajem iż uzupełniają a harmonią zeście greckie -

Przez długi czas uważano Xenofonta za ucznia gorszego - ale ja ściślejszem stanowisko zajmuje stanowisko Zeppi iż [illegible] uważa metodę wrażenia przy tej przeciwnej przekonania Xenof. nieopuszczają a atoli Platona za całą -

Zdaje się że Xenofont gdyby był umiejętnie - że co on mówi o nauce Sokr. jest rzeczywiście Sokratycznem, a nie spaczonem, ale gdy mówi o Sokr. apologia miejscami w Platonie - zresztą Xenoph pięknym uzupełnieniem Platona Sokratesa

Ale wracając słowy uważamy u Xenoph. nie filozofem on jest rozumowania i modernem nikim - nie i umiał zapewne rozumieć [illegible] rozumiał go tylko z grubsza ale lepiej mógł nie rozumieć

jaki on Sokrata w jego życiu - a dzieje sytuacja lub cuda gdyby nam pozwolił pisać o filozofii? - Jego Sokrates jest przeciwieństwem ciosanym - a Platona jest chrystalephantyczny - A zresztą Xenofont ujął rzecz z praktycznej strony - Jego Sokr. rady udanek mówią domowe rady -

Gdyby Sokr. był tylko [illegible] tym co Xenofont X. nie powiedziałby słowem żadnym rozumnie ogromnym, wtedy jakby mógł on nie [illegible] ale Plato pojęcie miał [illegible] wtedy Sokr. [illegible] - Zresztą, pomiędzy Xen. a Platonem Sokr. stanie o ile obaj Sokr. obrazy są rozbieżne, i ustawiają jego nieśmiertelność osobowości -

Potrzeba nie [illegible] Xenofonta trzeba go uzupełnić i wznieść do wyższej [illegible] - A Platon [illegible] chce dać długie skinienie Arystotelesowe o Sokratesie

Do Edyki — aż do Metoda —

Zasada czwarta jego dla
Solb. [illegible] studyi o prawdziwe miłowa-
nie poprzedniego jego co do miłości nader
ważnie jedynie instynktem, bezpośrednim,
a u Solb. miało iść miłość swiadomą
więzienie i melodyjną. Oznaczenie jego
dla tej zasady że prawdziwa miłość
winna pić, nie z prawdziwym ale nie myl-
nym pojęć - iże prawdziwe nie może być
poznanym jeśli nie będzie sprowadzo-
nym do pojęcia swojego i oczewistego
a stanowiska tegoż pojęcia - otoż za
drugie Klarem Solb. wprowadzić
nowe przekazy na Litwie, chociaż jest
za stary mędrca ale nader prosty i zaraz
przez się rozumiejący się.

Obaczmy czemko stanowisko swoje
ale sposobem zupełnie zapobiegli-
wia się -

Zupełnie wyobrażenie odnosi się
do przedmiotów a nie do tego jak

tego jak się przedstawia w oprost
spostrzeżenia - a jeżeli to było
prawdziwości wtedy zupełnie pomiędzy
trzyma się tych słowy przedmiotu
która najściślejsze sprawia wra-
żenie - rozumie się że to wrażenie
może być jednostronne i podrzędne
- to wrażenie jakie obrazu sprzy-
strzegający uważa być głównym
a tego przedmiotu, i stąd dalsze
wyprowadza wnioski. I nawet
ci filozofowie przedstawiają sobie
którzy przeciwnie myślenie pew-
nosci nie postrzegali inaczej,
tak oni opierali się zupełnie na
jednostronnej obserwacji i
nie respektowali się wrongu
słowa przedmiotu oraz obrazu
mieli
wrażenia sądzić -

Dopiero [illegible] stanowisko [illegible]
dogmatyczne, bo dopiero wtedy
spotykamy się z miłością może mniej
poprawnie znaczenie pod miłością

podniośłemu więc względem
Sokr. rozróżnił podniosłość
i względność takowej wiedzy, z tym
mianem ona prowadzi do sprzecz-
ności. Ale gdy Sofiści stąd wnosza,
że prawdziwa wiedza jest niemożli-
wa, Sokr. przeczy temu możliwą ale
trudną bytności poprzez. Zatem zgoda
aby się podniosłemi pompatami
ze wszystkich stron, zbadającym
podniosłym względem, a dopiero
wtedy stanąć rezultat tych badań
w całości – a wtedy najmniej potr-
zebnie bezużytecznego będzie
wielkiego postępowania melodyjnie,
zamiast wyobraźni niedowodnio-
nych, zamiast upartych otrzy-
mamy wiedzę prawdziwą. Sok
więc nie będzie mylił się obawiać
o przeniesienie [illegible] obalonego, ale
nawet przemyślenie [illegible] całe
danej dziedziny wiedzy –

Pal. Sokr. wiedzę dawną zapewnia
a więc całą dawną umiejętność

Ale uważmy owa zasada Sokra-
tesa nie tylko ma znaczenie umiejętno-
ści teoretycznej, ale nawet objawia się
ona dla życia praktycznego. Sokrates
nie rozróżnia cnoty od wiedzy, to [illegible]
wyżej dla niego charakterystyczny
jego duch, skłonność ku wielkości
jego –
Nowe zwroty, zadatki nowej wiedzy,
nowej nauki, a zdobycie się dalej
nabycie zadatku nowego przemiotu
dla wiedzy – zadanie nie zbliżenia się
sceptycizmu – [illegible] jedynie wobec wielkiego mistrza można
najgłębszy przedmiot [illegible] zbadać,
a więc wtedy jedynie można [illegible]
jeżeli się podwoimy swoją – obo-
wiązku się znamię Sokratesowa-
tają odpowiedzieć jej potrzeby zastą-
szeń ze byli zgodni, zgrabni, i wtedy
Ale sofistyka nie mieszka gruntu pod
sobą bo sama wszelką wiedzę a zatem
własną wiedzę podkopała, a tem
samem podwaliny fundamentu

A Sall przepadła cnota i obyczaj
upadł przyczyniony jednemu.
Nie obyczajom Greckim, bo sobie walczą
ale złośnicy wcześnie w sercach.
Jeden oświecił sumienia sofistów
przeniósł ich nie uderzał ich
do tych ani przykładów ojczyzny
Drudzy w Cesarstwie nauczyciele, ale
ludzie przeklęci sofistowie jak Arystoph.
Jeden Sokrates przeniknął stan
rzeczy. — Pomagał w radzeniu jednym
mógł przyjść z prawdziwej widzy,
umiejętnego uczenia się. — Takowe
upamiętnianie nie miało obalić wiary
w prawdę — ale ją utwierdzić umysłem
postępowaniem, nauką nie miało
służyć sobie, ale obudzić
go w ciemności, ale obudzić
nia a rozumienie w duszy budziło
nie tego co uczenie zacnem.
Tak Sokrates Natchnął
i umiejętność i obyczaj — a tak
nie tylko pod wiast i od adradził

≠ do żądania aby cnoty
były skutkiem prze-
konania

ład swój, ale wpłynął na lud
cata. — Bo lubo świat poznał
rozum widzę ad dziania
go poznał zacnowat w drugi
drogą skromną tychromnie bo religię
dnością a za jednaki jak przez
wszystkie wieki ludzkiego rodu
ięzie rozwiązała — A jeżeli w ostatnich
stuleciach starożytnego świata fic zaka-
pita religia upadająca — i rozmaite
nieszki nieco chrześcijańskie
ej jest zastąpia Sokratesa
bo ich jeden stu chrześcijan może
być tego powodem —
Od Sokratesa a obecnie otoczyła
pod względem obyczaju i umysł-
nosci uwaga i powinność obo-
wiązujące dla nich ludzie zgadzają
się z jego przekonaniem umysł-
łowem — to znaczenie wewnętrzne
pod wiele rozpowszechnia się od
Sokratesa.

Prawda abyś ci chwil Sokrates
potrzebny za zasadę iż widzą
cia jest widzą prawdziwą, ale

ale nie pojęłam ci do dalszego
sądu że pojęcie istnienia przeciw
jest samo prawdziwemu istnie-
niu —

Metoda fil. Sokratesa

Ogólnie powiedzieć można że Sokra-
sa metoda na tem zależy że ona roz-
ucia przeciwieństwo ale z drugiej strony że ten rozróżnienie
nie ustalito ci jeszcze w metodzie ani stan
teoretyczna, że pojęcie wiadomości
nosi Sokrates za bytu czysto ze
ale bez treści. i dlatego właściwie
myśl zatrzymuje ci na jednostkowych
przedmiotach a nie rozkłada
ci wszystkim wiedzy przedmiotowej.
Sokratesa fil. zatrzymuje ci dopiero
w badaniu wszechświata.

Nadto metoda Sokratesa
zamyka w sobie Eryminki —

Do Elyki ob.
Elyka Sokratesa

rozwój zupełnego uprawnienia
– ale dopiero u Platona
– dla rozwoju przeciwieństwa
jednostki

Eryminki (!)

w 1. wiedzi mowa o obrazach
pod Elyki

59

1. Sokratyczne znajomości
cielesne
2. Sąsiedzkie o nie uświadomieniu
własnej
3. Skłonienie prawdy.

ad 1. Znajomości cielesne – Elyki pojęcie
poznania przeciwieństwa prawdziwej
wiedzy, więc należy się przekonać
czyli urojenie nasze ciało uważamy
za prawdziwe i gdzie się z
niego prawdziwy? Bo
wiele Sokr. nie ma nic Sokratesowego: przeciwnie ad umiejętności
że mamy przekonanie, a nie
Sokr jest tylko umieniem ci.
Kroma. więc trzeba zajrzeć w ciało
wiedzi pod Platona a przekonać
treści naszej umiejętności wiedzy.
ad 2. Nadto Sokr. uważa zepsu-
waną mądrość i uświadomienie
że nic ci nie umie – Sokratyczne
Sokr. nie i bezpośrednie
uczenie uważa przeciwieństwo ale

8.6 88

pragnął rozum ich z niemi w ustawicznej
za złej dwóch rodzaju rozumu i oryginalności, bo on wtenczas mógł umrzeć
rozwijać – a umysł ich zmienił. On
sam powiada że „nic nie wie" – to
przynosił ich nieznajomość rzeczy –
bo oprócz zasady o niczym prawdziwie obalita cała dawna nauka
umiejętności – nie trzeba było przyzwyczaić
się zacząć – było szkoła zasada – jakoż
wielkiej części naszej młodzieży sobie były
sprzeczne – jedni nauczyciele chcieli
jak jedni szkoła drudzy że wiele wie, jak
że nie ma racji drudzy że nic nie powinien
wiedzieć – jeszcze że nic nie powinien zajmować
się drudzy że wszystko i dla tego
powstawanie nikt nie wie – i to
o rzeczy nauki że nic nie wie – i że
wielu [illegible] dzieci o tych jest
mądrzejszy „że nie że nic nie wie

wszystko zmienia się
nic nie wie

z pomocą rzeczy

bo fizyczny

Maeckyka

Evos

Szkoła

on o tych nadzwyczaj

60

oddziałów ciągnęli się, pracowali
nauczyciele się nikt niedziwa a wiele dzieci
nic nie wiedzą.

Stawiam dla mego rozumowania mają
jak znaczenia jedynie pedagogicznego
ale za potrzeby rozumowania dwie –
Stawiam Maeckyka (szkoła z babcią
nia Phaekerele matka) przerzucamy
nauczyciele drugiego do uczniowskiej
zdania swojego opinii dzieci,
które cała uczyć bez wiedzy,
spreparowało – a tak mówiąc wiedzy
wydarzyła nic nie mógł nowego a cała
prawdziwe –

Stawiam mego pojęć wspaniałe
ciemi – ale ten pojęć wiedzy jest rozumu
popełnia przyjaciel z polityki – jak Evos

Ale ras sami nie wiedzieli co sprawdza
a jak all wiedzieli że wiedzą
przedmiotu w tym jego postępowanie
nabrać cechy dumy. Za dumie nie
jak drzewami, ani podstępem – ani
wdzięki mimo przez pytania dopro
wadza ich do tego że nic nie wie
ich wiedzę uczniowskiej rozpoczęła

ev do sledzenia prawdy. 189

ad 3. Talso Salv. nie za nie on posiada jeszcze
dziwej wiary przeciez, zapewne ze
swiadomosci ze zna droge do oswiad-
mia lej wiary, do ktorej akoli nabiry akow-
rzenia sobie pojecia. Pojecia zas twory,
ta, indukcya, przyczadzenie,
Salvates rozpoczyna od ktorych
bedz chcely, nie do obrzydzenia
lu, ibiarau czytke owim urobieniu,
ad zdan upowszechnionych lub ady po-
wa spiewanie rozpostarto ta ne cats widze
trzeba zacza adwocaty najpewniejszych
wiernych) ad wiary bezwatpienia, dowio
pewnosci ze mogl by nabrac ze sob
przemyca, ostatnia przypuszczenie
niona ad absolutych, dowiedzi dowodow
prawdy a tak twory pojecia - a tak
cia postepowania dazy ber debatowych
a wattpowem postepowaniu Salvates
byt artystom. Podobnie prowadzi
sobie zarzucam zamiar, z demonstracya
ta, ta wiary przypadek o ktory
wiedzi z pojecia. Stoga ten wyrodek do pojecia -
ale nie

indukcya -
przemyslowanie - przypadkowosci

Arilla za stuga Salvates a nie jest oppressionia pewnego stanowiska
przypadku ale
klasy zwolle adwokatow do
do pewnosci tego czasu, a ktore-
wienie pojec ogolnych majacych sie
wienie podstawie przedmiotow jakie-
stoga Salvates.

61

Elytka Salvates

Jest wiara pewna, ze Salvates
nie wdawat ta ani we fizyke ani
bardzo w teologia - Bo uwazat ze
medrzeszych ktorych wiara, pewna ta
o bedzie - a rzeczy pewne co tam
wyrej mialo o stanie owszem
umyslem jego ojcu, przemie-
nym za dla glowy, ale tam uwazal
obchodzenie w sprzeczce o dziecko ma-
dzenia o cudach - Jednak pewna
nie mozna ze owszem udowo
na sporo badania natury, ze
otyle ta jednak wraca do wiary
ta bierze nie teologia a dalej
zaczyna wcisnie dowodowego

Natura znaczenie
teleologiczne

rozpoczynajacym
rozmowcom. to
bedzie

Socrates
Plato o Natura
Bogu

Pall ii Lotnie Sollrates ogranicza ii
do Elelli –

Elellia ter bysta gtownym calem pes
ry mosta – chadzili jakosmy mallh
ostatnimy obyczaje mocą filozofii rozumowe
pralkowanie etyczne uwiele rostą
ric' dawne cnoty, ciż tymczasowe praz
dziadow –

Glowne pigo zasada, jest ze wszelke
cnota f wiedza – jest madrosc. –
Just to wpity w catym staroswiecie
filozofowego – ale on tej zasady
nie bierze w waskym znaczeniu
on bowiem nie kwituje z nimi
cnoty dostatecznej gdzie nie macie-
dzy, ale za zadnej cnoty nie ma. kwituje ze bezwiedzy

Te judzmenhemnow dowiod sprawka
wet Arystotelesi Plato – Sollrates
wiedze uwaza za cala cnote
Sollrates kwituje ze bez wiedzy nie
ma

63

Historya

Filozofii Greckiej

6

Oddział III"

~~II~~

dolny ciąg.

~~6 II~~

A. a

Dwie zasady

Nad wszelka zasada charakterystyczna jest dla wiedzy ścisłej uczyć można - i co ona z nauczała

wiedza z cnoty

bowiem ci nie nie cnoty, lecz wszystkie z nich powodzeń z sumą ale, kto mojej wiedzę cnoty dla tej przeciwnie niby swojej - Nikt nie z tym zgoła wiedzą mija. Tak przeto powinny z ten który nie co jest słuszne wobec boga - a sprawiedliwy ten co nie co ze ludzkim wolny, mówiąc ten który umie wybierać co w niebezpieczeństwie - Sk - E

Ale pytam, czy z tej ścisłej wiedzy? Wszyscy wszystkie Sokrates jako tej ścisłej wiedzy jest dobro być cnotliwym, sprawiedliwym ale Sokr. nie tłumaczy bliżej tego przechodzi na tych ogólnych - Zatem gdy chodzi o to aby bliżej oznaczyć dobro, wszystko się należy do powszechnego obyczaju, a mianowicie do celu tego

Dwie zasady 5va 5

1c

2c

wiłka

działający - a zatem do wrodzonych
eudemonistycznych - obu tych
dróg chciał iść Sokrates - Zdaje
być właśnie zadaniem jego było uczynić
świat rozumowo zrozumiałym, bardziej
dumą powagę zatem najjaśniej wy-
prowadza dobro droga druga to jest
eudemonistyczna - a tak sam ona-
ka najwyraźniej że dobro jest to co
jest użytecznem, a piękne to co się
na coś zdać może. Z dla tego, do=
wodzi że działanie złe jest bez
wolne, powiada że kary
to co nim iż użytecznym być może
Zatem wedle niego nie ma dobra
bezwzględnego ale tylko względne
Mamy być wszędzie z radnie z tem,
bo nam przyjaźń ich może być
użyteczną dla nas; wreszcie

Gdyż głos powszechny nie
może być zupełnie mylny.
A że prawda nie dla tego jest
prawdą, że jej obecnie we wszyst-
kich, ale dla tego jej obecnie wielu
jest prawdą - że
1° dwie przeciwstawne zasady zdają się być po-
wszechnemi, ale pod tym względem mają bardzo różne znaczenie
2° wypływa z przekonania
3° użyteczności a słuszności
za wahaniem się poprzedza wiarę
choć prawda ze przypadkowości
wydaje się wszystkim
rozpaczy bezwzględnie.

Trzy
Dwa wzglądy:
1. Zgromadzenie ateńskie - większość
2 przyjaciół zdrajców - przyjaźń
3 stanowisko społeczne

być wstrzemięźliwi, bo sam był
wzorem cnoty - wreszcie, że samo
dobro - Prawda że Sokr. głosił
nawet że wiadomość, dowiedzenie
co jest dobrem być ze dawniej zde-
wnętrzne cechy - Sokr. pogląd byłby
wówczas wzniosłym i praw-
dziwym - ale on jest jak też
zdaje się raczej pomyłkowy. Platona
a nie Sokratesa.

Przejście wreszcie do Sokr. do tego nowego
o najwyższem dobru - Powiada
że cnota jest czymś warunkiem
szczęścia a szczęśliwości - ale
tylko rozumnym umiarkowaniu
dobr ziemskich, bo jego działalność
jest wiedzą, i podaje nam pod-
stawę zadowolenia wesołości i radości
Do tego sposoby postępowania
Tej wiedzy i przeciwnie ich zmysłowości.
Kto biegnie za przyjemnością
ze zmianą jest

Kto ci troszczy o majątek, o dobra
ziemskie, już takiemu jest panem
siebie – ale jest niewolnikiem zgoła
wszystkiego – Zatem najchętniej bę-
dzie jeśli nie pozwolimy żadnym
a zwłaszcza wzniadz ci w drugą
naszą, Tallinie za wielką pozost. ochron.

~~Gdy Sokrates~~ Kto jest pierwszy
wzgląd – pozost. ochronitka a, ale
skadzinilka w wzgląd drugi.

2. wzgląd ci ale jednostka
i przyjaźń oddzielenia i zamia-
towanie prawi – Bogdy prawdzi-
wa miłość i granice rozciąga się
zbliżenie ci do drugich, wtedy a wza-
jemne udoskonalenie – Stad tu
w szkole uczniowie – mistrzem
z nim miłość taka, stanęli ci jakby
w jedności a całość moralna,
w społeczeństwie braterska jedność

zmysłowości niewolą

przyjaźń

charakterystyka

Z 110, III do Korporacyi Politycznej.

3. Warunek ten jest wzgląd, że
na skutek ustawki do państwa
Państwo i ella ma do kwestyi
stosunku – zgoda ~~wiec~~ wzajemnego
postanowienia ella państwa
i jego ustawa – zgoda aby każdy sto-
sunek stanowił brat udział w sprawach
publicznych – Stan ten stoi sam
całem poświęceniu wszelkiej ob-
wiązki obywatelskiej – wszelkie-
wet zamiast swojej potrzeby
uważa jako uczucie ci z powinno-
wzglądem państwa – to pozostaje
jest kwestyą które ludzi te zadnia
sprawki urzędy publiczne, by ich
zmiotły do swoich stanów nad
stanowiskiem swoim.

A charakterystyka jego położe-
stanowiska wypada się na podobiznę
orzeczenia iż, wszystkie ~~ono~~ ono-
by jednocześnie ci w stanie wzgl zamia

Lubo takowe orzeczenie Scholii
duchem czysto greckim, takowego
ducha greckiego
gięj strony odbiega od ~~niego~~, jak
widać za bliższem rozpatrzeniu
się w niém.

Bo gdy prawdziwa cnota mężów
warunek widzę - zatem - ci tylko
winni zradzić którzy są mądrzejsi
i wykształceńsi widzę - a zatem
ani zamożniejsi - nie przewaga a zwiód
- nie urzędowe tak często przy-
padkowy dają dawać winien pra
wo do rządzenia - ale jedynie
wykształcenie stanowi - Dalej
powiadam że mąż stanu dbający
o sprawiedliwość i prawo winien
ją utrzymać w praktyce wtedy
mąż jest wtedy - Gdzie mąż ten
ja sam uczciwemu otrzymaniu przestaję

Zasady polit. Scholiastów
w ich zwrot przeciwnych

Ł te zasady pol. antiquorum
bo Scholia przewagę ducha-
nie ma równowagi bo nad
a bogactwo jest stanu rzeczy-
stanu, natura rerum -

Krytyka ad Sofistes

pozostają jedynie co pewnie wzięci prywatne - Otóż tu ma
miejsce Scholiasta stanowisko
w tem przeciwna ateńskiej demo-
kracji, ale nawet całemu prze-
ważnie politycznemu Grecji. Bo
na niepewne upragnienia równego
wszystkich, lub w niepewne praw
bogatych i radowego pochodzenia
Scholiasta stanowi arystokratyczną inteli-
gencyę Ł Prawdę że i zapis ci
ogłosili że przeciwnie mówią
winno być warunkiem dla mężów
stanu - ale Sofiści rozmiłowani
od Scholiasta - Scholiasta zada wykształce-
nia zadaniem dla dobra ogółu,
Sofiści dla wtedy osobistej
korzyści, Sofiści nie zadają
rzeczowej osobistej, Scholiasta
mowi rzeczy - Sofiści nie
rozumieją, Scholiasta dyalektyki -

Sokrowe pojmowanie pomiędzy Bogiem, naturą, aspekt. duchowości

należy ab creatione prawdą i

stwórcą Sokratesa – Z tego to pow-

wodu już może ważne będzie jego

naukę o Bogu i Naturze

(dokład w Etyce)

O Naturze i Bogu 7 116.

Umiejscowienie on zapatruje się na naturę

z stanowiska teleologicznego. Świat

widzi jedynie popularnego a nie ze ścisłej

teleologii a tak mówi o apatrzeniach

nas świadom, ogniem wody, stanem

świadomości, emocjami i t.d. Ta teleologia

gdy wprost nadziei pisze o mądrości

twórczej świat. – On pisze umiejscowienie

skoby się wiecznej zjawiska tak ważne

gdyby Boskiego nie było – tak mówi

wiekiem pod wiarą w Boga przeżywającą w

każdym człowieku, że się bez niego

trzymają ludy i narody, skoro się

wreszcie wielki i wszyscy

mądrości świata

wiara w Boskie

skoda wiara

Sokr. poznaniem

68

też wertowicie – Fakt Sokr. z Sokratesem i poznaniem owego zapatrywania na naturę tak ścisłego które tylko stanowi w starożytnym świecie – a które nie wspomina zupełnie o naturze jest dalszą badania przyrodniczych – to zapatrywanie się jego na naturę najściślej teory się z pojęciem pewnej, które jest świadomością –

Bóstwo

Co się tobie jego stosunku do Boga-

Bożemu narodowego – on popularnie

mówi zawsze o Bogach w liczbie mno-

gości – ale mimo tego jak i cały

wiedzeń znajdujemy u niego pewien

pewien środek między dziecięcym wiarą

ta a rozumowaniem się od ciągu w Boga.

Z tego powiedzenia u niego widzimy

na myśl, i stawia bogom, opatrzeniu,

opiekowaniu, porządkowi świata. Bardzo

dobrze ale to do formy, ale bóstwo tu-

taj się objawia i skoby się myśl

teleologii

Tradycyjne myślenie

Losy Valkvalese.

Valk. Levar dzieno crowni awtes
Slemnisko Valk. i Cześć przyniesy
spetna pier Losy, procas i smiwć,
Valka nesie pinsechnii z Xemo
Lusta panistwitwo i z Apostasii
pier. Bodma, prata krotko nà ad-
adziemy. Hole
Pramda wocy, ~~klaji~~, swoiemi
rosmowami nie pokaz pratko-
myssl Valk. opiau ~~nie chcesz~~ niechcesz
to wi, nie pudabato, chci mesi
Ludzi bki o myśli mi ma gie Pan
adzemowie.

Z Misimo go w Sopi Lowi
simi pomiesz go i Arci kapłan-
nes - Arci. prosna! pawotu
Damnym. cwot stano go Kolek
mie pisze Kwiatye pan cin Lem
Kkery mu ci wi's Bri sawr.
Lrami - Pisz pan cin Lwi

przeciw Sokratesowi a czułostkowości

jego Żaby — przeciw demagogowi

Kleonowi Rycerzy, przeciw Sokrat-

sowi którego myli z sofistami

uważa [illegible] obłoki. / ale uważa-

my w tym błędy Aristof.

Chmury, skomponował w r. 1866 [illegible] jak w komedii przyjaciół nauk.

1° ad Gdy stare nie wracają

i nowe kruszą chciał powrotu społe-

bo myślenia dawno przebrzmia-

łego — O tem wiedział Sokr. i dlatego

nie chciał powrotu [illegible]

[illegible] dawnych lat — ale chciał [illegible]

[illegible] je zacnem przekonaniem i

mądrą rozumowa-

2° Drugim błędem Aristof.

była wojna jego przeciw nowato-

rom, a tymczasem on sam w

komedjach wyśmiewając bogów

podkopywał podwaliny dawnej

greckiej społeczności —

Obok te błędy przyczyniają się błę-

dni

są pomyłki — z których wytłuma-

czyć go można — ale Aristophanes

obarczył się winą, złą wiarą, prawie

zbrodnią czyniąc nieszczęsnego

Sokr. w obłokach przedstawiając

go jako ordynarnego, niecnego

sofistę — jako plamę rzuconą na jego

pamięć —

Treść obłoków następująca

Strepsiades obywatel ateński

dawnego kroju, nie może sobie dać rady

ze synem nowomodnym, [illegible]

[illegible], wyrzuty, od matki [illegible]

[illegible] w [illegible] a prowadzi

[illegible] hulaszcze [illegible] dla niego [illegible]

[illegible] — więc bieda ojca z nie-

[illegible], a [illegible] jak sobie

[illegible], w kłopotach, nie [illegible]

do Sokratesa, i przystaje do nie-

go — Tam wprawdzie nie

[illegible] jest [illegible]

[illegible] i sprawiedliwym, ale [illegible]

sprowadzi i sprowadzicielów rozmaitego rodzaju, i swoich ale rzemieślników nie ma w pruskiem i sprowadzicielem, nie zamierza nawet się jakich trzeba urzędowych sprowadzić by nie zaprzestać ciągłej nowości — Radzi więc będą tutejsi mieli zawsze dużo zajęcia ale i ceny zostaną niemiecką Saksonią i znanemi ze swej dokładności, i prędkości dostawy — Lecz Strzeszyn ma zapewnić dowiedzieć się czy ich obowiązuje płacić stemplowe — a nawet gdyby tak było trudno się spodziewać by nie zaprzestano tej nowości — i zresztą tutejsi mieszkańcy nawet — ale wygoda nie ma w tym nic — dzisiejszy przemysł do tego — i sprawuje się wcale nie przyzwoicie — a nikt nie będzie tego oddawał —

Dzieje [illegible] nie to nieznane postępowanie ale tym zamiarem i metodą które się tak uczuć w Szkołach jasnej dowodzi że na stanowisko i sprawie [illegible] — Skrzypiadło przeklęta [illegible] — zwracać do dawnego obyczaju dzieci — i polskiego Szkoła —

Dwadzieścia cztery [illegible] minuty od lekcji — 30 tygodni spadło na wrzesień albo — Szkoła minut [illegible] 70 — Nasłuchać wolno a dziewczęta, ma przecie obowiązki — i 30 tygodni [illegible] dni [illegible] przypomina sobie się [illegible] jeden najzacniejszych tych tygodni być przeczytanie [illegible] Szkoła — ile dzieci, nie [illegible] — Przypomnienie

2° Sobie zasady politycznie jego- że
Sokrates rozmieć sprzeciwiał się
Arystokracji zadowolej jak prze-
wacie i rządzeniu mas rządzącej
arystokracji ukochiwszy się— 3°a
nadto iż zapewne wiele mu się
przyjaciół z prywatnych obywateli
miłości wskazuje— 4 a ponieważ się Sokrates

Pełnił stale za rządów stanu, poczci
i mowcy (retorowie) zgłuszki się między
sobą na zgubę Sokratesa— Natychmiast
obrali sobie za zwierzchnika Anytusa(o), Poeci Melitus(—) a re-
torowie Lykona—

Dwa były powody oskarżenia
1. Że Sokrates zapierał bogów
2. Że psuje młodzież—
W tym zastrzegli na imię
wstępnej na mowie by ubez-
bronić— Zdaje się zaś mi mogły
Hesiod osią Ulissy kwinder ze cale

zakłopotanie się w jego sprawie
było skutkiem nowości, z której
on mnie swoją uwarstwia po-
dziwia, by nauki swoje, skłonił
ubiedzie— Sokrates był uczeń
z pewnego widzenia— Sokrates był uczeń
jak posłuszeństwo do Sokrates
Ujęto nature—

Wyłączyć Sokrates sam, dumą
zacną, a co się odnosi mowy
niewinne, zgrzeszenie nadzwyczaj
wyłączeni, przeciwnie Sokrates
nie zwrócił się ku ojczyźnie, bo-
wiem wszystka godna wielkiego męża
bardzo sprzyjała— a przeciwnie
się na mnie zdziwienie Ujęto
było przeciwnie o ile nieznane
Mianowicie Plato zachwycał— on
zwraca się do głównego ustępu abre
do Melitusa i stale pomni przeciwnie
do sądu a to się nie mieszał, bez-
umowie i niemi jak przeciwnie-
dziec—

Nie powtarzając jak mowy
reply

Przypomniawszy se jednim bytostwo
ady głosowano miłości skarżyce
go na śmierć być bitki Bakałow
czyli Z Kamyków czarnych. —

Boker
254

Wedle prawa może [illegible] —
dać związany kary wstępując
w przysłowie — dec owrabat
powtórnie głos — i przemówił
niewiasta wniósłe myśle — i mimo
skromności swojej cnotliwej
jemu vacej nadprzeda i cześć
publiczna za rastura i nakaz
— nakoniec Kerkyn że nazwis-
cej jedną [illegible] (120 sep) obja-
rował śmierć —

W tych razi niewiasce
lipy [illegible] wtedy jednej
mężki, jako Plato, Hipokra-
tes, Arystoteles, Sokrates
oprócz 30 innych stoje
(3600) sep. — ale mężów

izacna duma Salkobrachy
jednego, że głosowano na pozbyć
go Uwesell orzekło w pierwszy
Salkr. — Takowe dwa miał czarnych
Kresek 361 a białych bitek 198
— Pak nie usłuchanych bitwa
śmierć —

Nachal wtedy mówić i radzić
uprzejmie — Salkrowi nabratnym
jednem głos — Teraz pomnaże
się nie Salkrzystwo bitek Pak
uczniów nie w ad śmierć ob
nie to dnidzi pomieszanie ob
wiedzi Pak vacej aby umilkno
ka co złem i publem. — —
... i m. — Salkrowi dalszy
jednem nazywającym dan-
cami mieszkańcy nieb
a nieprzyjaciele radosć
Tymczasem się gwiazda N
Szczęśliwej bogini, bez granic
na [illegible] ogłaszała
a damo matkom myśl mocy,
oczyszczą, Orfeusza, Hektora
Homera, Palameda Ajaxa
i bitki Hanny [illegible]
bohaterów

Romans te wcześniej mieszkała
Salkotesa zachował nam Pla-
ton w dyalogu jej nazwą Phaedon.
Bo rzeczy Phaedon ktory widzie-
wszel Sokr. opowiada, rozmowy
jego ostatnie chwile Echekra-
tesowi – nie odbiegając te
towarzyszy – przytomnie ani
bolesne nie okazuje się roztar-
czliwa przez przekupnie chary
bo nie chce od Cebesa mieć chary
ale ciężkie przyjaciół ciężkim
uwolnienie ojczyzny –

W więzieniu dla nas sprawę
postawienie przedmiotu ze
powodów okazania Sokratesa
Tutaj dwa uczniowie ze pierwszy
to jest Kebes dla przykładu pisze
politycznego Cebesa tu się jego
sprzeczne uczenie i przeciwieństwo
religijnym dowiadujemy i
przekonanie nawrócił go na
Hawkes i przyjaciół

Co do pierwszego zadoprzeciwnaś politi- 2146.

Nie mą wątpliwości ze Valkrates
nie tolerowałby żadnych wojsk
ze przeciwnego zadoprzeciwnaś
stałego garnizonu tyranom
Atenom i potępiłby wszystkie
działania - a jeżeli jego obi-
janie się ze Hadrianem i Kleo-
nem zrodziło tyranię Trzydziestu
to jest to jedynie dowodem
że Valkrates nie był tyranem
Atenom i potępiłby wszystkie
działania - a jeżeli jego obi-
janie się ze Hadrianem i Kleo-
nem zrodziło tyranię Trzydziestu
to jest to jedynie dowodem
że Valkrates nie był tyranem

1148

z Klaz'n wzgranz - Co wsz ej
jawnie zarzucano Valkr. i że quit
wzbudzał demokratyczne przer
wodzenie -
Co do drugiego punktu -
Zdrajcze słowa alcibiadesa
były że wojskowemu zamiast
nie przeszkadzał by jemu przez
to przeszkadzał, gdyż
by mysłu. Powszem zarzucał
mu jawnie jego dążenie do
nie. Bo nie było zarzucano
mu Kritiasa ale Alcibiadesa
Kleonem nie jako oligarchę ale
jako demagoga wskazując Kapo-
si - dni i to przeciwnie zarzucano
zarzucano jako napowiastanie
dzieci pogardę, nadzieję domaga-
nia - przeciwnie nie zarzucano
zarzucano mu że unikał wszelkiej
ważności obywatelskiej, prawdy

Tych wszystkich powodów
widać iż nie sama antiteza
Chrystusowa zasady ale jego osoby
wszelkości i jego stanowisko histo-
ryczne były przyczyną prześla-
dowania w zarodku Sokratesa.
Mamy jeszcze iż w skutek nowych
myśli Chrystusowych badań mamy
za Sokr. za sofistę - ixe Sokrates
w „Obłokach" Arystofanesa przed-
stawiał jak filozofuje, nauczyciel
Klinę nieba kuli ziemskiej o Sokra-
tesie wyśmiewają, naucza tam. - Ale
sam był zanadto zanurzony ze-
wnętrznie w życiu publicznym
Sofistów była jedna z przyczyn
upadku Aten w peloponeskiej
wojnie -

Fallibus Sokr. jak [illegible]
[illegible] dawni wszyscy byli

mamy za przedstawiciela
Sokr. przeciwnego chrześcijaństwu
nemu ogółu -

Dodajemy jeszcze za zarzutem
um. p'ego Daemonium, które
ze nie miało wyraźnej publicz-
nych mówcy w przeciwieństwie
do oblubieńca, ale mówiło
mówcy za skromnie, ale po-
mieszczeniu się w Alcibiadesie
Sokr. rewanżu Alcybiadesa
Klopsu Kapitolińskiego Klopsu ogłosił
samą jedną myśl wyjaśnie-
dowiu objawienia bożego - Demon
nadawanym bytowaniu w umysłach
pewnych ludzi, którzy byli
do pewnych, pewnych, ale
pobudzeniu przeciwko Sokratesowi - A przeciwko
jak w czasie potrzeby mówił
by się Sokr. przeciwko obwi-
nieniu, bo przeciw niemu
objawiła mu się przeciwko

Kulkarny rumuńskie kawaleryi
wiele mają że 1° nie zamierzają
takie warunki prawa demokra-
tyczne - gdyż jadąc cywilizacyi
do uniesienia a nie wyparcia, ciemi,
że 2° sto nawet tych ludzi z takie
ci wyrazili (resp. Harmidrey abawiat
ci w stanie wobec tych zmowe-
pomiędzie nim stoją. tak stawie ci stanęły rzeczy
ców chłopów, Niemcy, itd.) - ale
do wszystkich tych wolno w Ko-
nach nikt nie samowat wolnie
mowy -

Powody wstrzymania Sakhalinu
14 stycznia - wyjaśnił je Zlegel
Otóż głównie do granic wschodnich
ca spuszczenia i wreszcie ci ludzie
Sakhalinu i resztę żywotnie
Abrishki i greckie wszelkie -
Jakoż obrzęd, wywołuje tutaj

ne prowadzi, kradzieży, odmówi-
enia obrzędu, ne ovem nie-
jednem prawie kwaśno, kłamie nie
widzi kiedy ci wrócili ale
tylko wtedy widzi ustępuje o
nibę wtedy a przeciwnie jej prze-
dze wadzenie odziewnie nikt
spuszczeń ich nie wrócił - jed
Karę wielkiego tu -
Sakhalinu ou wprowadzi obrzędy
te tradycyjne cnoty obrzędy
przekonania - on rada wbrzę
dopełnia' a widzą jednak
Brzeda wyżenia - ale stan
wyniku ich kare badań prawo
we kardy na tem polegał zwycię
się opinia na tem co sobie
we nibi wydobyć wiec wyżenia
, rozumowanie a fakt Sakha-
lies wprowadzenie, kradzieży
a pewnego dnia tam 1° wpadły
sam Sakhalin w swoje obro
nie

wote iż racej bedzi i jak
postusmy bogom niż ateusze!
~~Acc~~ 2 Acc wiscej' prześ ujmie ateu-
Kleiso i greckiej za zmowie bysta
oddanie ci jednostki pod sąd —
edyres Sokr. rada ale, że powinne
ukarzta ze sobą, ze wiarą, i za cało
ci opieroto tem samem a odstęp'
Sokr ze akt znaczniś — że od sądzone
cit znaczi daine znaczenie 3 a
daemonium prawda ze one sowie
przez ci nity, nie wiemy, ale potaczone
~~cassie~~ z zasadą Sokratesa ale
widza a zamiarem posłannie
~~w~~ otrzadzo ato wiarą, nie
ci dali wcale nieobpisane
dla sebrai' — a ciary 4 Dodajemy
ze Sokrates w obie sedzinie ay-
pomiewał ci pocte sześć stow,

163, Z tem prowadzen zdawałby
ci ze s. Sanmiste Ateny i
edzeow myśl bez dyscuidu
i nie anskuiony —

Ale pytanie czy ci jest w tym
w czym czasie prawdy Ateny
miały jeszcze prawo do takowej
wyroku? — Nie! —
W tym jest podnio dowoli pocze-
cie na sobie pomiskuy, t. wszelko
edzeodki — pod niedowoli be
bez. cuiranie nie pomiesczenie
ad bi klary nie sakrodes —
Tradycya prodkiej jest ci wpoi
dla bysta ad dzieci — sam ateis
phones i Eur. pisze o cnoty'
nie wiarą — Sokrates nie stwo-
myśl bez sam szczu, ale
pur go uczolast godowym —
Bysto bo etudzenie edzeow
wojnie publicznej —

163 d. 8 Maja 864

Sobótka opuścił w przeszłym
poniedziałek religijnego
i politycznego spółczucia
ale uczuć to wobec tych, co
Francję nie stoją na tym gruncie
co chciał mi dać poniedziałek
nie do widzenia ostatni raz.
Dla tego też jest potrzebnie
nie mi zdała —

Żałuję że nie zdążyłem ujrzeć
ostatni raz moje rodzeństwo
[illegible] chociaż na krótko
Bo przeciwnie z Sobótki niepra-
widłowo przeciwnie wyjechałem
wcześnie — a Sobótkę powinie-
nie przeciwnie Klenie już
było na wiosnę — a Klenie ich
chęta podwoliła przestrzeni —
Sobótkę chciałem drogą [illegible]
chciałem [illegible] zwiedzam nie dziś —

I wróciłem do rzeczy —

III

Sobótkę
pod nostrami str 64
i Stoko str 69.

Rafael – 1883 – 2520

głęboki myśl. wniknięcie – nieśmiertelność – nieśmiertelność antyku – epoki

Jleis Cr. Telesfor Kallier

26 ~~Lip~~ czerwca 86 r.

III

a

III

Do tego naleźy rozdz. IV o Platonie
dalej rozdz. V, VI, VII nieśmiertelność
o Arystotelesie.

III

B

84

Sathaken, remembrances
hyeres Sueno gloria – vide
mox bona nautka – nec longa
mi liberga ob oculos – ab
oculos re nauta melo ab ha,
pura mineri in clara, mecl
bri pisces excellentiora
noveri – mihi ego sceno – mei
bras stans – ab hamatakes,
Antisthenes cynica – ab
sath. cum re enota pat pred.
remouve. ē – pratth. pneuma re
n Antisth. mirandum in alter
mi pannus mihi petrub.
Terra e cynikon pannis
mihi impetus – i. dari
impetui pratticke up.
Diogenes re senors.

~~Megnesia~~
Antisth. i. cynenaici.

Thema academicum

Thema academicum – rationes quæ-
dam proponuntur, quæ
ego et tyrannus communes
habent – quædam vero
tantum ego habeo, et
tu tuas – nam veræ sunt
nec-obligamus –

Quæritur a Sallustio Sallustius
an errat, si putat omnes
homines aliquid petere
felicitatem – Sallustius negat
omnes – alii enim
ne nascuntur quidem –
Megarensis Philippus Euclides
Stilpo nihil habent. – Tullius Piso apud
Sallustium negat omnes beatos
esse – nam veræ sunt tantum
divitiæ sapientiæ – Cicero
Sallustio respondet
Piso Tullio –

Thema academicum

Thema academicum – rationes quæ-
dam proponuntur, quæ
ego et tyrannus communes
habent – quædam vero
tantum ego habeo, et
tu tuas – nam veræ sunt
nec-obligamus –

Quæritur a Sallustio Sallustius
an errat, si putat omnes
homines aliquid petere
felicitatem – Sallustius negat
omnes – alii enim
ne nascuntur quidem –
Megarensis Philippus Euclides
Stilpo nihil habent. – Tullius Piso apud
Sallustium negat omnes beatos
esse – nam veræ sunt tantum
divitiæ sapientiæ – Cicero
Sallustio respondet
Piso Tullio –

Przez tego jest
osobny rozdział o Platonie
a Zwierciu rozdziały Platon i Sen
o Arystotelesie nowiaw Sokratejscy.
Z w r 1863. Woal. 36.

Młode lata w czasach wojny
peloponezkiej – Plato stoi na
uboczu zdolny do czynów publicznych
warci można w w młodości rozwiąz.
rozkwit w poezyi – bo duch a płeć pełen
poetycznej

Plato nazwi Aristokles, z 429 urodz. Ateńczyk
– rod dawny Kodrus i Solon – młodz.
poezya – 20 lat Sokr. – Tales – Anaximenes
– Pyth. św. Sokr. w Meg. u Eukl.
z tamtąd prod. do Cyreny Eg. Ten.
Prota., w Sycylii – pozn. się
z Pyth. – zapoznaje się z naukami
Pyth. o Ideach i Bóg stwarzający
stanowi Demiurgusa

70

Platonica ai Dyonizy, Dyonizy wyklad
dla rad publik pythag. – nieładne
Dzieje wielkie do Aten – pad nauczenia

Attademia to nie
Dionizy, stosunek mistodawcy wyklady
Platona do Dionizego i ego
Dyonizyusze Platon nie do chce ale
Speusippes Xenokrates Arystoteles
Dio w ogr. z Platonem do Aten,
ego wpływ na Dionizego
Dionizego – Platon dociekał się rządu
dworskiej, nie lubiano Dio – podejrzliwy
i gwałtowny i – nie mógł
wrócić – obraz o naiwności
rozumu, nauczył w Platonie
w Atenach 348

Dwie prace – Dyalektyka sofistyczna
a metody Sokr. – Dyalog prawdziwy
artystyczny, – Sokrates w dyalogach
bez prac nie mógł – ale
humoru. 2 Ke – odkrycie myśli
dowodu w myśl nauk
do wor. 2ge w pracy dyalogów
mit ucieczki, ale rozwój wewnętrzny
wewnętrzny rozwój. – 1e Epoka
Sokr. myśl. – 2. Okres ścisłe
dzieje polityczne i dyalektyczne

Ucael XIV. 175 powiada nieprawdę o
mnie, einer meiner Lieblingsideen, vor-
trefflich zu sein und doch nur ein
Lichtpunkt

ogrodowy

W 40 roku życia udał się do Egiptu
aby Etnę obejrzeć – wtedy zapewne zapoz-
nał się z Dionizyuszem i z Dionem. Ulany
był swoim a wujem starszego
a wujem młodszego Dyonizyusza.
Platon był otwartym a tak obraził
sobie tyrana – i obaj byli w ogrodzie
nad zatoką – tyran padł ofiarą
zemsty – wraca do
Aten i tak zdała sobie sprawę
Akademia od ogrodu jej – Platon
22 lat – Wg słowny D. umarł a
Modrzy w Atenach nie powrócił
w Syrakuzie. Dion w nadziei że
nauka Platona wpłynie na tyran-
ka – ale Dionizyusz młodszy
zrobił rozbój bez zapobiegania –
a Plato nigdy go nie lubił – i wpro-
wadzić reformy w rząd tyrani-
dzki – ale Dionis. był skłonnem
stały i zdawało się, że
zmysłowości tuchat rozpust
Platona – ale nigdy politycznie filozo-
za przyjaciela starego, ten dawał mu
rady konstytucyjne dla ocalenia tyrana. – Tyran padł zginął Dion ze
i zemścił się wprowadził anarchię

Fizyczny dyalog bez pomocy
sprzątki

Akademia w skarbonce na ogrodzie – ale
majątku nie odwiózł – Plato obawiał się
ich fałszywego położenia wrócił do Aten
gdy znowu zaszły zatargi tyrana z mojem
Dionem – Plato potrzebował
zemsty na tyranie
ich pogodzić ale to się nie udało – a on
się wkrótce pogniewał z Dionizyuszem
wrócił znów do Aten

Z Egiptu nad wpływem
Pythagorejczyków, ustosunowanie
się do Eurytki, Pythol. Elektr.
i Polityki – co do tych Ep. ob. niet-
Liber nie ma jeszcze systematycznie
ale latwiej odgadnąć niemożliwe
i podobieństwo ma
tę samą ideę –
2 Eurytka –
3 Elektra.

Xa 86

Zeller 3/1 9

Pisma Platona

Ono za czasów pomiędzy
ego chwalcami i ducha jego
Plato prosto pólstulecia był
czynnym pośród autor – a tych,
we cały sprawiły – i z radne
z jego dzieł pisma accessoryczne
publikowali nie zaciągnęli –
ceni nich z fałszowanych, c
ceti pewnością – Pracie
zadnej rzeczy stanowią do
pisma Platona nie należą!
Trudne pytanie co do czasu
do chronologii dzieje – ale
co chronologii dzieje – ale
za całości w sobie zamkniętą
Każde zdanie ich od pierwszej
nich pierwszej – a nadto
Ktore pisma adresaci ich do
drugich – Bytnie czy[illegible] ona
za kiedy? czy tu czy gdzie-
kolwiek choć nie zawsze w
Dobrych chwilach sprzyjających
nich złota nie ich należą
Ile na sobie nich perły

A może te pisma są utra-
cone duchowego rozwoju?
Rozum zdania – Dopiero w naszych
czasach potrzeby Schleiermac-
cher rozwiązał zagadkę. – Plato
niżej cenił mowę pisaną jak
[illegible] mowę ożywioną, bo żywej
przewaga nad martwą, ze
ze siebie z siebie wydobyć umysł
dojrzałości, skad też mają te i wszystkie
dialogi formę jeden cią-
głe rozpoczęte między kilku osobami
dalece i konieczne jednego z nich
rem poczynienie nastę pnego. Bliżej Schleiermacher rozumie
autorskie pisma Platona.
1. Elementarne
2 pośrednie badające
3. przedstawiające nam przed-
miot sam, do konstrukcyjne
Zatem nie dzieli się tez w ten sposób
pomiędzy wszelkie być musiałoby
te dialogi w czasie, choć może
wszystkie być wydane

albo do pewnego stopnia
nie dedukcyjne. Wiec w tym pewnym
razie nadal pismom
mojim formę rozmowy

tak że [illegible]
tak

Że nie rozpoczynają
[illegible] dialog
przypuszczenie że [illegible]
nie fundamentalne są
wprowadzenie

Nie
Platon nam zdania Schleiermacher
ani Hermanne uważali za
ostateczne –

ale w wiekach a w wiekach lat
cząca – Hermann wielki kłóci się
zgadza się ze Schleiermacherem
Lecz przyjmuje że to kolejno
następstwo nie jest
umyślne ale [illegible] stanowi
własnego rozwoju
Platona. – [illegible]

Pierwsze rodzaje pisma elementarne

są pisane [illegible] wątki
klewo, i nie mają się w etycznej
Do drugiej rodzaju. te pisma
etyczne pisane przed mniej [illegible]
tesa albo tez porządnie [illegible]
Drugiego rodzaju pisma
są [illegible] rozmowa nie
i polemiczna krytyczna co
do negatywności i elenktyczności
wielkie np. Gorgias, Protagoras
Trzeci rodzaj obejmuje jego
rozmowy [illegible] mają się pewnego
[illegible] [illegible], a poglądy
[illegible] [illegible] a poglądy
[illegible] [illegible] bogatszy
[illegible] [illegible], bo się obejmuje
w obszerniejszych, wspomnie
się bliżej z filozofią mistyczną
pogańską

w Sytuacji, mowy [illegible] Hippiasz
Alcybiades, Laches

48 87

A że skończenia wszelkiego
bytu elementów razi nas
przekonanie iżby śś. dokto-
rowie - w których formie Sokra-
tyczna tacy iż z najdalszą,
trzeźwością Phaedrus,
w Beesiadzie Phaedo, Philebus
Republica, Timaeus, Kritias,

Charakter śśi Platona (E)
we wspólnych zarysach
i. Społeczeń. ze Sokratesem

Jemu słowem Plato wszystkie
Sokratesa a) P. powodnie jak Sokr.
dany nie kilka do mówy - ale
Do ostatniego dziełka i mies
mówca a cnoty, a obrazy wyrazów
z Religią i śś - b) R. Sokr. tak jak
Sokr. uwara Plato za zasadę mówy
pomocą i cnoty i dziełka,
jak mówca oparta na poznaniu.

2. Postęp. nad Sokrat.

a) Soc. ateoli sokr. uwarał
uwypukla zasady
za ogólne principium
Plato zwarał w System.

a

(E) Teraz to cobym jak
wystawiała do osobnego
obrazu śśi Platona -
o skrótu wiele tych skrzeń
To pomówię - 16/VI 87 M.

Jak nie pobudzi

I to ogólne scharakteryzowanie [illegible] wartości [illegible] wartości
wszystkim naszym
wystawieniem śśi
Platona - nie też o
poszczególnych śśi ga-
łęziach cnotach będzie mogła

e

w System D) Co u Sokrat. było
mówiąc i praktycznie, nadawało
dwie w Platonie jest zasadą
nad zasadą D) Co u Sokrat.
było przyczyną rzeczy dowo-
nem do tego lub owego prze-
mówienia a rozstrzygnięcia
w ogólnym prawie do etyki
dwie dwojakie w Platonie
w umysłowości organizacyi
cała koło widzi - Poznanie
umysłowości pojęcia cnoty
Dialektyka stoi na
zjednoczeniu przeciwieństw
Etyki - i ella pod kwestią
przez Pl Sokr. śś Natura,
Jakoż wystąpienie przeciwieństw
nie tylko na śś podstawie
naszego badania umysłowości
ale jest zarazem jasnie cnoty
Zeller 349 [illegible] wiedzy i wolności
ale wtedy.

76

Pánie war P. prestawił granice
Estki Solh. niż ten prestawił
macuie widzą oparte, ne pośc-
cią jakby a wtaseinéj Sołtysowi
1) Sołtysowi tuudzi se war uiekiem
wsiłkiéj prawdziwéj widzą i
prawdziwego oktawia jak powa
nie pościowie. Ztąd uiekiego
Płato 1.o se nie widza po ne
uiecie oparta jak uiteresie
prawdziwa widza. — se ten
inne sprawy pomawia jako
ruuy stanie repetowanie ciż,
jakto wobrazenie nie nasbie-
cają rad nie pewnosci —
2. Dalej uiedzą Pl. jeśli
cał widza moca pisc jak
pewnie uzeuuista widza toc
do pownie stad ni oczne że da
uiedza moca pisc jak widza
widza tego co uzeuuista tego. co jest uzeuuista tego —
że tuy prawdziwe o tuinie
jak to co pokazą nam pościecie jako
o tole uzecy prawdziwe, / pościecie sanq
sakeo wiecy jest prawdziwe
uzeuuiste tego —

77 89

Zatem też jak zgrzeszy Sbrony
uuiost ni nie tłumaczy
macui nad Sołtysowi-
dobe uzeciéj obrony ta uzeuuista
zgo uzeuuista sprawa
u nie go ta prowadzenie sobie
nateny nie uiegt uttumaczy
ne adwokat a wątek za nie
sobie uuiny, uzeuuiste uzeuuista
jak uzidzi — nie nie zamyka
(sobie nie uzeuuisi uttu-
macui sobie zjawiska
notary — a dobe obrona
u nowku uiedzą, sobie
tuem a Arcisobiesen Obrony
dobe zgrzeszenie uzeuuiste
u-uadkiem notary zgrzeszenie
nie Obrony —

Ale wtesnéj dla tego że
sobie Pl. uuiosi się nie uuiedzą
Kiedy że to samej uiedzy
on nie uuiedzą uuiedzą uuiedzą
felerwin prawdziwego
uuiedzą uuiedzą zgrzeszenie
uuiedzą zgo prawdzi-
uuiedzie zgo prawdzi-

zasłonować owe domniemane teorye
do filozofii Sokr. Tak nie Plato
f pewnym w stad arcelach
filozofii Kary nie Sokr. pewnej
oddzielnej fazy rozwojowej
swoich ale im przeciwnie
nawojem wspotwit pewie-
zał i pewien do czynienia
mieszał Co Sokrates hocardit
o pewnej przeciwieństwie - a co
Parmenides i zenobit, Mela-
zowie i Cyrenejczyk Eudoks
o zenicy widzą i nie mieli
a co zenobit zeno i Sofeusz
nauki o pewnej zawodzi
wszelko on wwedzenie
pewnej w teorye pewnej
Rzeczy do metafizyki, do której
wnioskiem istnienia — bez
zbiorowości istnienia is
nauka o pewnej i nieoder
rzeczy potęgi a zarazem
zbit w nauce idoro - abstrakcyj
ii wspotwit nauki o Anaxoreras
o duchu i wspotwit rzeczy nieograniczonym
podzielonym na dobro, wspotwit pewien
Pythagorejczyk

Teorya poznania

Metafizyka

352. Pythagorejczyk nauka o liczbach
Te tresc, zideałizowali, wprowadzili
w nauce o duszy. Takie idee
liczby i matematyczne pra
widła bowiem ogniwem pra
wodzącem wszelkiej wiedzy ideal
i wszelkim wspotwem. —
W nauce o wyobraźni i
w szczególności pryzel
odzywa ii Empedokles
i Anaxagoras, a nawet
ochem atomistyka i stara
żytni — W psychologii
wpływie widać argumenty
Anaxagorasa o niewolnot
wości duchu, i pythagorej-
skie nauki o liczbach
ści — Etyka [illegible] abstrakcyjna
na nauce Sokratesa a
w polityce widać elementy osobowości
do wyobraźni arystokratycznej
Pythagorasa — i Sok-
dolej.

K 80

Jak Swy majomości dawniejsze
filozofów pomogła Platonowi do
rozumienia dalszych fil. Sokratesa a
dalej nauczajem fil. Sokr. była
nam pomocą aby nasilli dawniej
myśl. Heraklita rozważać w sposób.
Sokratyczna pojęciowa była praca-
nowa do fil natury przywiodła
sobie na tym gruncie umysłowi
czynności sobie spotrzebowania
i przymuszenia dusze.
Sokratyczny dawniej spekulatywny
Jacye - z nauczajem spekulatywnej
sokratycznej rozszerzyła jes
spekulacyą metapizyczną
Pola Fil Nat. i Etyka nauczajem
ni umysłowita - Pymurze z Swybem
wpłynęło na Platonowi stanowisko
ogromne dało naukowe na-
bycie do najwyższych pojęć
myśli ludzkiej.

Prawda że fizyczne
ni ratunku ani nie stanowiła
nie uchroniła ją Platon przed nicią

6

91 84

przez Arcy Sokr. od chcieć
w stanowisko mocnych nauczy
skarżyć Akademię niedobrej
Swymi ni sciśle wierno-
ale do wolności stanowi
wielkości Platonowe iż i nauki
cum dat dalej ogromny po-
stęp w dalszej rozwoju
fil - Ażeby Platon tak w całe
wyższe ideały myśli
rozwoju dalszy rozwoju wielkiej
prawdziwej spekulacyi
nie mimo niedostatków
myśli - oczywiście Swoją
w kierunku ideału
filozofię tak ścisłą w całej
całe ideałyczne pojęcia
myśli myśli -

353 Metoda Platona

Z wielkich stanowisk ideałów
rozwoju, i zbliżenie empirycznej
natury Sokratesa Platon
tak ułożył przedstawienie
ich pojęcia z myśleniem
Platon zgodnie jest aby umiejętność
rozwoju

zbudowała się w hysterykę
u Sokratesa rozumu przeciw
rozumu z pomocą namiętności
Kanon, a znajdujące się
zdaniem, nie nie przestępuje
granic rzeczy — pomimo
Plato zada ale myślenie ergelz
analiza wniosków się od rzeczy
czyli idei do idei najwyższej
najogólniejszej, a to rozumiejąc
wzbijając się z pomiędzy
idei, od Boga co jest warun-
kiem do warunkowanego
C. U Sokratesa dyalektyka
to miała głównie na celu aby
uprzytomnić rozum, aby umiał
mówić rozumnie, aby umiał
mówić prawdę miasto urojo-
zeń, bo to umiejętność,
indywidualnego, osobistego.
a Platona przeciwnie to dyalektyka
pojęć to ogólna metoda
oparta na prawidłach. Dla
tego dyalektyka ta była
się ma aby rozumnie

iż tok pojęć i urojenie
i ich powiązanie i skojarzenie
D. Gdy u Sokratesa czynności
jego umysłu a etyczna cel-
owała się z nauką, czynu uzdol-
nała, z wpływu ani na czyny
a działanie nie mówiło o samej
etyczności, on pragnie objąć
dostrzyć się obrazu umiejęt-
go całej świata rozumiejąc
i przyrodzenia rzeczywistego
całe.
E. Ale Plato nie poznał się
bynajmniej tak dalekowzrok
jak Arystoteles
kierunku bo z
tak rozumiał
tak rozumiejętnych dogmat-
ami też nie skonał nawet
pojęć do takowej masy
materyału rzeczywistego
ani tak Arystoteles, ani
należycie nie rozlewa myśl
mojej tak w rozumiejętności
ne umiejętności różnicy pod-
Arystoteles - Platon czuł
wiej chodzi o pogląd
na Idee samoistne się

84

Na uświadomości empiryczne
zapatruje się 1º wprost tylko jako
na pomoc by się wznieść do
idei za drabinę która wypada
odrzucić doszedłszy do szczytu
albo 2º też zapatruje się na fa-
kta empiryczne aby niemi
ilustracyi idei, patrzy na fa-
Kosmos jako na świat cieniów
Gdy więc Sokrates szuka pojęcia, a poznanie
ich ~~jest~~ ~~[illegible]~~ jedności z moralnem wy-
kształceniem — i gdy znowu
~~tak~~ Aristoteles wszystko co
jest poddaje demonstracyi
i indukcyi — Platona zaś
~~Platona zaś~~ właściwością jest
~~ta~~ ~~i~~ aby mimo woli wychowanie
obyczajowego a umiejętnego uczenia aby
mimo woli tworzenia się pojęć
i wykształcenia się ~~pojęć~~ ich jeszcze przez
takową drogę tacy się z sobą.
we wspólnem — ~~[illegible]~~ związały się wspólnym
celem ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ oglądania
idei, bo to oglądanie jest jest
właściwie jej wynikiem

93 ~~85~~

Takiż jest głównym charakter
i ogólny przedstawienia idei
tak że ją najdoskonalszy z
modyfikowano wyrazu
świat według epoki jego
autorstwa
Ostatecznym celem Platona
jest aby okazał ~~jako idee~~
~~w sposób~~ jako idea czysta
i nie zamazana przypo-
mnienia zjawiska — aby u-
kazał dobitnie idei wszech-
obecności — aby jej wszechmocność
przyjął nie tylko rozum
człowieka ale całego
człowieka

Forma pism

Z. 353 Platońskich.

Taka filozofia miała za
warunek istnienia, poetyczny
rodzaj nie dziw że Platon
sam będąc jakby wcześniej
poetą stworzył dla tej

swojéj fil formy artystycznej w
nadmiarach swoich - A jakk idea
platonowa swiecì wzjawiskak
wiec skapì ùz pierwiastkù,
A zapatrywanie ùz na wiat
skapì zapatrywaniem, ostè-
tycznèm. - Joy u Platona
umiejetnosì zycèe nawzajem
sej uzupeltniajq - wzjc ker
umiejetnosti ùz skapì obrazem
petnego zycia - A gdy idealnoh
ma byì odrebnq wiec nie
dzieù ze przedstawienie kej
umiejetnosti jest poetyczne.
Ale gdy przedstawienie kaldne
ma byì badaniem, filozofiq,
dyalektykq - zatem dzieù ze
plato przeciwstat poetycznemu
przedstawieniu z dyalektykh
ze stworzyl dyalogi artystyczne
petne zycia prawdy i charakteru
Jak Plato w do formy skapì
potrzàd Sokratesa a Platona
Arcytolesa, ktory rozwija swoi
sèd przeciwstawieniem (sprzeczności)
myslowem

Dialog Sokratesa z rozmaitemi
osobq, w odniesieniu do niego za-
mierzonym w postaci drama-
tycznej - A rozmowa ùz myst-
ljwa zachowanie dyalogiem
filozofia ta nie tylko jest
naukq ale zywq sztukq i potegq
osobowq - Przecież i do prawdy
ze do glebokiego z badania
rzeczy myslowego ciągnie ùz
przeciwstawienie jest skojarzeniu
my - a skak ùz dzieji si w
umiarze, porównaniu i stosunku
pewnej formy brak charakter
dyalogu - a skapì ùz myslowych
pod rozskajnym - zjawiskiem
ulotnym -

Myslq Platonowe
one za pomocq charakterystyki
wtorzàd - on przedewszystkim
ùwi pokazuje wstępne przeciwien
i skak rozwijanie dyalogu.

W tych mitach wyjaśnia się poetycznie jej filozofia i jej [illegible] religijny. Plato używając mitów i mitów wielkich [illegible] głębokie treści, rozszerza takowe [illegible] a potęgi tak plastycznie [illegible] i takowe daje im istnienie [illegible] siłę i potęgę.

Ale nie rozumiejmy jakoby te mity Platonowe były naciągane allegorye - jakoby Plato wprzód doszedł do pewnej drogi myślenia i refleksji chłodnej a potem dla tych treści dobrał [illegible] i upostaciowania. Owszem te mity płyną mu wprost z natchnienia - i jak u prawdziwego poety leci, żywca za ciało i formę twarzy ich [illegible] w chwili wzruszenia - stąd ich [illegible] Platonowi brakuje wyrazu

Następuje rozdz IV

Teraz urocze [illegible] o poznaniu ----

Historya Filozofii Greckiej

Pisane od 13 kwietnia 864.

Dalszy ciąg Platona

2.

IV

Do Historyi Etyki
Mowic o trojakiej szkole Sokratyków
z Wyjątków Diogenesa str. 64
o tem zmiencjszego zeszytu:
od 89 do 95., potem od 95. sofistów
do 100 — zaraz 124 —
171 do 185.

98 ~~89~~

Wstęp do nauki Platona

Podstawą jest zamiana zwykłej niefiloz. świadomości na świad. (wyobrażeń)
fenomenalną. Tutaj 3 rzeczy:
1. Zwyczajna niefil. świadomość, 2.
2 Zmiana tej świad. celem uzyskania tylko 3. zmiany
tej uprzedniej świadomości prawdziwego stanowiska –
Jest to najtrudniejsza droga nauki
wszystkich! –

Zeller. 368 Stanowisko zwyczajnej świadomości przeciwstawił Platon i przeciwstawia konsekwentnie wszystkim i praktycznym

I Teoretycznie zajmujemy świadomość zwykłą jak wyobrażenie kilku.
Jej cechy: a) czysta spostrzegalność zmysłowa b) czysta wyobrażalność wszystkich znaczeń.

w ścisłem znaczeniu, czyli lub umiejętnie
wyobrażenie nie jest wiedzą, ale jeszcze
trzeciem jakiem rzecz pomiędzy stanowiącą się
pomiędzy, Gdyż wyobr. która wiedzą jest
bytoby
dla każdego ta prawdą co jemu
prawdą się wydaje - a to oczywiście jest
zasada sofistyki. A nawet wyobra-
żenie jest zgadzające się z prawdą
rzecz prawdziwie nie jest jeszcze
wiedzą, bo wyobr. prawdziwe nie
wykluczy nigdy się błędnego wy-
brażenia, bym rzekł wiedza się wy-
kluczą. Wyobrażenie prawdziwe
bratnie praktycznie obchodzenie się
rzeczy, dla tego nie jest nie pewnym
nabytkiem, mogącem się zmienić, gdy
tym razem wiedza jest trwałym posia-
daniem prawdy.

wyobr. prawdz
bo taiemnic obcy
2 brak przekon

Tak tedy Plato zbija świadomość
zmysłową opierającą się jedynie na
wyobrażeniach - ale to zbijanie jest
jako spostrzegamy jedynie teoretyczne
On zbija także i praktyczną drogą

Zapytajmy cnotę nie wyobrażenia dla
tego iż ta prowadzi wyobrażenia
a nie wiedzę, pod względem formy
jest taka cnota nie wyobrażająca
bo była ze zwykłej rzeczy nauki-
nia - Dla tego wtenczas cnota wyobra-
ża, która się na prawdziwem wyobra-
żeniu a nie na wiedzy, i ella

Zbijanie drugiego

1 Co do formy

a Cnota na wyobrażeniu bo nauczaniem

b) Co do celu

2 Co do treści

a chybia bo obcych dobrze
b obce cele a nie dla swoich
Cnota celów innych nauczy
bez wyobrażenia prawdziwego
- prawdziwego

O. ani z celów ani treści

92

tego nie f zdolne innych cnoty nam
czyć – i dla tego zupełne umiarkowa
ć nie ma nauki ani nauczyciela
prawdy – i dla tego też nie ma w kogo
trwania takowej cnoty. – Skąd twierdzi
Plato że nawet dawni mężowie stan
ąwszy pierwej cnotliwemi za
pomocą Bożem, jak wsp.
wrodzonej i poczci – niby znalezionej
rzeczy. Zdla tego Plato mówi że cnoty
są niefilozoficznej cnoty, pomyślą iż
gdy ciż przyjdą napowrót w stanie
w którym dziecinski, i zarazem pomrą
że mogą nieświadome, nadzieję że się
zachowają na poszkody, aby mrawili 375.
je lub na inne (miasto) złe lub na inne pożyteczne bydlęce
ludzkie (zamiast) upominkowanym, i dworzanym.

Aby zatem cnoty ochronić o tej
przypadłości, wpada w zgubne
wadę jest na wiedzy. Bo która

100

wiedza dobrego być nie może zła
ale przeciw przekonaniu swojemu
Zatem wtego tłumaczyć nie można się
że czyni z nieświadomości, bo wtenczas
że nieświadomości f najwyższym złem
nikt że nieświadomości, nikt dobra
wolnie. nie f złym – a cnotliwi jak
zmyślą błąd że czynić nie z
nieświadomości –

Gdy zaś cnota zasadza się na
wiedzy, więc jak cnota niepraworządna
ustawicznej cnoty praworządna,
cnota zasadna, na jakiej wiedzy
Zupełna cnota jest nieda-
leka, nawet pod wielkiem
względem, bo cnota dobro-
ptaszę osobliwie w rzeczy samej
wa zupełnie zgoła aby przyja-
ciołom dobrze czynić a nieprzyja-
ciołom źle, a nadto ta cnota
zupełna powodowana, bywa
pobudkami zawsze szczerymi
bo kroczy ich, lub przyjemności.
Przeciwnie cnota, prawdziwa a ubogaca
na wiedzy, nikomu nawet

Cnota prawdziwa
1. Jeżeli nie wielasi cnot

2 nie prawdziwa – przyjaciół
nie przyjaciele

nieprzyjaciołom nie wyradza
tego, to dobre może jakiemi
dobre radzić. Kto zaś jest dobrego
dla rzeczywistych pobudek jak tych
niem ciemnym prawdziwiej cnoty,
fałszywszym. starałem pobu-
dek rzeczywistych. Takli odróżnia
nie samolubem a jego sprawdza-
cnoć takim obrócić uczynkiem
miłości byłoby pobudki jego
osobiste tego wymagały. Prawdzi-
wa cnota wyrwała ze wszystkich
pobudek rzeczywistych, jej wiadro
i prawdziwie jest nauka Chrys
zaniechania na wstyd takich wy-
wyżu.

Rozbiorem się zniana a tu rado
wszech wyższej na filozoficznej
(str. 89) dzieje się 3mie rzeczywistości

nieprawdziwe pobudki

Sofistów zastępy

Niedost. sofistów
ale ujemny wpływ
dzisiejszy całe jestem,

Obok wyższej świadomości
i jej przeciwieństwa karanie błędu
przeciwieństwo sofistów, wyższej
ją przez wolę, i wyższe jeszcze
to stanowisko przestaje na cnocie
która obejmuje złe w wolę, a
nie stosuje
zadawalnia się prawdą która
stosuje na błędy — ale sofistyka
zamiast pomagać się do prawdy,
zamiast
przeciwstawia się wątpliwe pozna-
nie prawdziwej świadomości
przeciwstawia na tym wypadku
ujemnym, a tym samym jakby
dodatnim pewnej ★ działalności
potrzeba całe prawdziwe oce-
bodźca, a za jedyną pewność
umiejętności, i samowolne
działanie.
Sofistów zdania Plato obija
całe gruntownie —

Jeżeli zasada sofistów, „jakkolwiek
wszelkiej prawdy wszelkiemu obalenie
albo najprzód teoretycznie.
I Plato zbija sofistów
1. teoretycznie
jest prawdą Platona i Poniada on zgoła
by tylko prawdą, że dla Kawegi to jest
prawdą co mu się prawdą być wydaje
jeżeli nie tylko by raczej prawdą
na sądzie, że każde orzeczenie winne
może obok siebie orzeczenie przeciwne.
Co więcej – w takim razie nie byłoby
żadnej umyślności, nie byłoby żadnej
wiedzy a niewiedzy, żadnego istnienia,
cnoty, a niecnoty nawet – co wszelkiej
w takowym razie nie możebyśmy
jeszcze tego co wczoraj nie słowami
bredzić wiedzy naszej, by
wszyscy; gdyż ta zgoła nie jest
przystępna ale umysłowego spra-
strzeżenia, które sofista Prota-
goras za jedyne znawstwo uważanie
uważa. A przecież prawdą że umyślności

pisklęcia, nie zasadza się na umie-
jętności, ale na tem co bywało
niewiadome, ale w myśli jasnem
się stało, w tem co przedtem
istniało,

Z. 379. II Sofistów Plato zbija zarazem
2 prawdy inne Leg na polu praktycznem, ćzęściowem,
kiedy zarazem uderza na Heodorum
cyrenaeus'a. Sofiści ci twierdzą że
dmuchaniem się podniebia
najwyższem szczęściem jest dobro to co
rozkoszą, co nam się podoba. Plato
prawda że to jest szczęście czyste to
co jest stałem do mobilnego
a umysłem chcą dobrego. To dobro
obalić nie jest wystarczającem
się. Bo umysł co odmienia się nie-
ustannie a nie może, pilnie a pra-
gnienie, a nawet wołanie jest
krótki moment być spokojnem
istnieniem, ale dobro jest nie
to ujrzeć ciągle, ujrzeniem.
Tak nie tylko wołanie nie

jest

najwyższym celem, ale co wiecej cnota
jest cierpiec krzywdy nie dopuszczać
się krzywdy.

Platon wprawdzie przyznaje że dostatek
nego szczęścia rownież potrzeba, przyczem
za jak prawdziwego poznania, prawdy
uważa że poznanie to jest niewzruszone
wyrzeczenie. Zwłaszcza dowodzi to we Lwie
dze że rozkosz przyjemności należy
jest przeciwstawna do dziedziny dawania się, dobro przy-
ciwnie jest do kotwicy, jest trud-
nym w sobie a najwyższy cel najwyż-
szy samo w sobie. Nadto rozkosz
nigdy nie jest wcale w sobie, jest
spełnieniem nie z natury, nie wyłącz-
nie w sobie, przeciwnie dobro jest
spełnieniem z boskim rozumem,
jako przyczyną które rządzi całą
i Lwem i prawdziwość.

rozkosz stawaniem

Zresztą uważa Platon rozkosz za to
za przeciwieństwo mądrości mówi,
że ci co kładą przyjemność za naj-
wyższy cel sądzą się że wszystko
i polepszenie sądzenie rozkoszy – tak
że szczęście prawdziwe jest w tym
gdy ktoś nie sądzi się z rzeczy-
wistością tego jest idea
ale na zalecenie
do przyjaciół przyjemności.
Dalej w republice przekonuje że prawdziwy pragnie bezpośrednio wyższych
od niesprawiedliwych, ale nie od
sprawiedliwych, przeciwnie niesprawiedliwy
niedlatego chce mieć panowanie nad
niesprawiedliwemi, bo tu bez sprawiedliwości niema stanu społecznego, nie ma bezpieczeństwa, ale
mianowicie bardzo sprawiedliwy
niedołężny człowiek i bez Lwiej mocy.

Błąd główny sofistów

Tak Platon uważa za błąd główny
Eleckich Sofistów, że oni uczyli nie tylko
nie najwyższe bezwarunkowe, prawdy
nie najwyższe dobro, i że w ich
wyborze nie najwyższe bezwarunkowe
prawdy idee. Ale to wszystko błędy

w Elyce d.e 124

zamuty, które Plato uczynił temu
sofiście, jakoteny uczeń widział.
Zdawało się nas przejście do

Filozofii
wedle przejścia Platona

Plato nadaje filozofii pole działa
obserwacyjne nie to co wszelkie dzieje
bo gdy wielkie uwarunia Filozofia jello
~~wielkie~~ typów własciwy myślenia,
Lecz Plato uważa filozofię za rzecz
wyższą samego - a tak pozwala jak
Platon na Sokratesa a odwalony od
przemawia teretyczności przez Arcy la
Lelesa. Takiemu u Platona jest pozwa
dzenie z praktycznej potrzeby, do
~~przejścia~~ przejścia do fil, a dopiero wtedy
gdy niższe przejście teoretyczne Lemus
Fil, to jak III filozofia wielka.

I Popiel do Filozofii

Jest to przejście działania
u Platona - Powiada on we Phaedr.
odwrotnie niżeli idzie duch patrzy
na wszystko dopiero nadzmysłowy
idei które oglądał w bytności nad
ziemskiej swojej, wtedy budzi się wtedy
jakoś tęsknota i przypomnienie
czyli idei, wtedy jest wzniesienie się
i podniesienie. Ten podnieś się jak
mówi on Filozofii, a jest właściwy
Kanter dlatego właściwy.
Potem dopiero przychodzi formy
mitosci Eros. Stad pochodzi
jakoś wyższa bo ona jest zawsze
wszystkim ideom. Jest to dopiero
pewne tchnienie natury, aby przez
ciągłe powtarzanie całkowicie wolne
twory z istoty, bo jej brakuje bolesne
niedomówienie, niższej tchnienie
Jest to dopiero aby się zbliżyć
do bytności, dlatego Eros - tendencja
czyli się być pochłoniętym.

Jak to pomiędzy mitosami klora jest ewa
pomiędzy miedzy pomiędzy 385
a nie pomiędzy - mitos ē jak dzie-
więć skończonych albo nie zerowych
w miesiącach, i napełnić ē w
dzieciach nie mikających miedzy, ewa.
Pomiędzy atoli by mitosi jest wewnątrz
się pękłości, bo pękłości inne
formy harmonijne odpowiednie
Boskie bo tkwi się pomiędzy
wnos, będzie [illegible]
ewa.

Ale pękłości jak rzeka i dopiero
się, bo i mitosi je odpowiednie
ma rzeka formie dobrze obrosłe wojsko
i jak mitosi do pękłości formie
remy kinga. Jak klor. mitos ē do pękłości
dusz. La mitosi akamjs do
irradenia pękłości miedzy, us-
chronia. Jak mitosi ewa się do
umysłowości, wszechdzieci
pękłości jak natomiast jak

jak mitosi klora się rzeka do
pracy tej, bez której się, nie
miedzy się umysłowości do
do - idei - klora radzi się inspiracji
ewa miedzy, pracowicie cwoty, a tak
w mij Ewa dowiedzą ale kamyczek
wojsko, bo jak nie mówi tekście.
Lecz odzi bo ē ale tak samo
Ewa, się ewa ē bo dziwnie ich
w mię i w nigdy słownictwo, chodzi
bez jak nie dzy, ona do
bez jak nie dzy, klor ale parta do
bez zewnętrz. -
Nad ten Ewa wspaniałej mięśń
jest pomiędzy filozoficzny, jak
dzwonią do pracowania, bez rzeki-
ale pękłości, i wzrasta idei -
w skórce mięśń a to pomiędzy spekula-
cyjna widzę i rzeka filozoficzny,
Jella tego kładą radości klor pomię-
wanych kładą na pękłości jak
jak nie rozwojem, zarobić nie
bez pomiędzy -

Ale mitosi ē kółko pomiędzy
pomiędzy nie do pracy filozofii
ale trzeba nie jeden trudna

do dostąpienia posiadania tak wielkiego
prawdy Eros – Tym nadziemskim uniesieniu
do Piękna jest

Metoda Dyalektyczna

Dyalektyka jest środkiem, jest
pojęciem, mocą dyalektyki dostępujemy
pojęcia czystego, oswobodzimy się od
wszelkich form zmysłowych i przyzwy-
czajeń przyrodzonych.

Prawdziwym dyalektykiem jest ten kto
wdaje dowiedzieniu odpowiednie zadanie
1. aby umiał dokładnie sprowadzić
do pojęcia rodzaju, oczekiwane 2. aby tak
poznane pojęcia sprowadzić przez wszyst-
kie coraz niższe i szczegółowe podrzędne
ważnych gatunków, a to aż do pierwot-
nego przedmiotu – a tak pomnażając
pewny słownik pojęć, i wyjęcie
zawsze lub niezmiernie trafnie wszystkie
wiadomości i rzeczy.

Obok tworzenia pojęć ogólnych jest to
zadaniem Dialektyki, Plato też przy-
pisuje jej drugą rolę, Plato

Szczegółowanie

Do coraz wyższego

zestawienie

wymaga zawsze aby te cechy zdarzeń
które stanowią cechy społeczne, co jest podrzędnem stanowiskiem
cokolwiek do niego należącej przed-
miotu, a bez których cechy, zatem
z tych pomiędzy zrozumianą byśmy
może, a jest ich jednostkowi warun-
kiem a koniecznem przymiotem
Zatem określenie pojęcia w całe
jego zakresie jak najdokładniej zawarte
tości które objęte są w danym pojęciu
Sokrates jest cnotą niebezpieczeństwo
tu grożące, jakoż zdarzyć się może że
zamiast z prawdziwości z całości
ch tory, nasze pojęcia przed stawia
tylko niektóre z nimi przedmioty
Plato zada jeszcze pod tym względem
dem postępowania sobie umiejętności
i formy czystej, zada aby prawdziwość
pojęcia, zbadać wiele każdej takiej zawar-
dzeń pobocznej, koniecznej,
aby rozumieć nawet przypuszczenia
pracowne, a dopiero z tego zdarzyć się
pojęcia przez nas przyjęte zniesie
mobs i cnotliwy – a co tedy dopiero odkry-
wy niekiedy pewności i rzeczy

Określenie pojęcia –

Sokrates czyje niebezp

nasze pojęcia nie były samowolnie
powstałe. Plato też to doskonale wyjaśnił
jące pomawiane, owe hypotetyczne
nie pojęcia najmocniej zaleca. Widzi
że przez Sokratyczną Dialektykę
Eleatów była pod tym względem pobu-
dzoną ku nim.

Przeciw Plato sam uważa tę hypo-
tyczną Dialektykę jako wprawę przed tą
a Arist. uważa ją jako ćwiczenie
czyli —. Wprowadzenie rozumu dialek-
powaniem wyłącza, nieskończoność,
i zamienia ją na idee, a sylogizmem zaś
zasady przepuszczone przez tę proby
rystyczną, potwierdzenie swoje —
Abowiem to postępowanie indukcyjne,
to hypotetyczne pojęcia ogólne jako ana-
lityczne, jeżeli pójdziemy tylko drogą
abstrakcyi to jest tylko do szczegółów
rozumu wprost, a to prowadzi do
podziału.

Do takiego podziału potrzeba takowej nie
trzymał się dowolnego rozróżnienia, które
we nazwie przeciwieństw, ale umieć
wyśledzić rozgałęzienie ogólnych pojęć
drzewowych. Takowe niedoskonałe
pojęcia mają być na względzie, a przy tym
należy baczyć aby nie przeskakiwać
pośrednich pojęć, które wtenczas w ono
wem niższych, wyższych. Zadaniem
wyższej dialektyki jest, aby wszystkie
przyszłości radzaje główne i podrzędne
takowe ścisłe od siebie przegradzać,
a tak spuszczając się raz niżej, aż do
tej granicy za którą już nie ma rozga-
łęzienia pojęcia, a zaczyna się rozma-
itość zjawisk jednostkowych.
Tak stworzy się system najściślej organi-
zowany system.

Plato zada ile możności najprost-
szych podziałów, najczęściej nam przy-
pada podział dualistyczny, a czy zasada
podziału ta, druga albo, czy podział
na cztery. —

Zasady Logiczne u Platona.

Wprawdzie że nauczyciel z jego przykładów
czerpał, a może nawet wręcz jeszcze
rozleglejszego jego postępowania z uczniami
wydobył i rozwinął zasady jego
Logiki, ale do tego, jak słusznie mówi
Zeller prawa nie mamy — 398

Ujęcie wprawdzie między innymi kwestii
poruszanej w Logice, jak np. zasady sprzeczności i dostatecznego uzasadnienia zawiera
jedna lecz rady i uwagi, ale takowe
nie są rozwinięte — Tutaj dopiero w zasadzie
jest materyał dla Logiki Arystotelesowej

O nauce.

Plato jak mistrz nauczył i pokazał
nauce uważać na uprzedzenia zmysłowe i myśli
nasuwające — Przed nimi chciał budzić się
nauczyć — pomóc rozsądzić — pomóc autorytet
Sokratyczny budzić się przykazaniem, jakby
Delfickiego bóstwa przykazaniem zawsze

słów. — Mimo to chwili Platon zada się
wyrazić bystrością a uprzedzeniu prze-
ciwdziałać przynajmniej że nadchodzące
nauczyciel przedmiotu swego uczenia
Logika zada się filozofia nie wyrzuca się
słyszeć nauczyć ale pokazywać
spokojnie co zasługuje uwagi &c &c.

Cała Filozofii wedle Platona.

Przez pojęcie Boga, a dyalektyki rozumie
się całość filozofii.

Podstawą wychowania i kształcenia
się jest muzyka, w greckim obszernem znaczeniu — i gimnastyka
wzięta także w obszernem znaczeniu
Potrzeba muzyki i gimn, nadzieje obu
stron z jednej strony obrona od nauczenia
winy a z drugiej od zniszczenia

Przez gotowym warunkiem a
przygotowaniem dla filozofii
jest muzyka.

Głównem zadaniem muzykalnego wy-
chowania jest to, aby młodzieniec
rosła w zdrowej zasadniczej atmosferze umy-
słowej, aby jej duszę otworzyć wszelkiem
wrażeniom pięknym, wzniosłym, szla-
chetnym, aby nauczyła się tego czy-
stego, a zarazem, tego wyłącznie
jedynie rozróżnienia rozpoznawania
tego wszystkiego co piękne, a
żadnych przedsądów umysłowych
przekonań – kończąc – wiedzą
wego wychowania jest wtajemniczenie
prawdziwe wyobrażenie i cnota, dzię-
jeszcze nie ozwa wiadomości
cnota na wiedzy oparta. Abyśmy
kowa wiedzą i umiejętnością rze-
dziwa cnota powstała potrzeba
aby do wykształcenia muzykalne-
go przystąpić umiejętnością wiadomości
Zasada że wracanie ale do nauki
do prawdy samej przez się bardzo

Zadanie muzykalnego wychow.

404 one / nie wystawiające

110

109 III

bolemi raczé blaskiem – ale
wtenczas dla tego potrzeba
słowni
tuszy przygotowawczych pomoc-
niczych. Takowemi słowni-
mi są umiejętności, które wcześ-
niejszej formie przedstawiają myśl
a takiemi są umiejętności matema-
tyczne a zwłaszcza należy
ściśle stereometrya, astronomia
i akustyka. –

A zgoła pozwolić między wzro-
braniem surowym cierpiącego
i jednej a drugiej stronie
umysłowym a czystą umiejętno-
ści. Jakoż 1° ad oczy wyobra-
żeń w przedmiotach matematycznych
zawiera się przedmiot tych umiejętności
tem jasne
że [illegible] się [illegible] co zgoła oczom
[illegible] nadzmysłowem, a ad umiejętności
w sensie ścisłym zawiera się tym
że nie przedstawiają idei w czystości
przedstawiają je przez
[illegible] ale [illegible]
405 matematyczne [illegible] na
[illegible] [illegible] [illegible]
a nie dają [illegible] tych zasad sprawy
ani ich dowodzą [illegible] nie
stwarza, i dla tego właśnie
nie wzrasta się do poradzenia

matematyka poznaniem stopniem

niepotrzebujących jak zadnych
praw do pomników na Olimpie by
się te poczuli opuszczeni.

Prawda, mówi dalej Platon że jeżeli
ktoś mądrem umiejętnością ma na
względzie zadanie swojemu, wtedy
by potrzeba żeby inna ucieczka a nowa
ucieczka do rzeczy dnia — owemu
powinny być wyciągane na widok
praktycznym, i wprowadzone do
rzeczy ma być gdy, ich celem
by być powinno aby autodzieci na wzór
ta mistyczne przeprowadzić do
ideałów, potrzeba by biegła, wielkoc
ich była wrodzona pod mistyczny wzgl,
aby te umiejętności mądrem, były
rozkoszne filozoficznie. - ale
kobiety by one ~~utesnić~~ prowadziły
do dyalektyki, które rozkoszne
jest rozumieniem wszelkich
umysłu umiejętności, i wszelkich
w sobie obejmuje —

nieutrzeźwia rozkoszą
mądrem —

Alpwakkyczny
Erosa i Dyalektyki

ale jak Eros i dyalektyka nawzajem
nie ziele się nie odejdą, tak
umiejętności nie f. bez miłości
samą, ale także i praktyczną. Umiejętności tylko o rzeczach
domowych, dalsze ~~o~~ do
mowe a potem ostatnie ostatnie
Zwróć się ku światu ideałowemu
Apelli mówi filozofowie jak jakby
kolegia, adwokaci, lub ~~kobiety~~
kobiety na sądzie i wśród roz-
mów dyalektycznych ~~do tem~~ takowy
wrócem do ideałowości; jak
praktycznem umiejętnym
otoczeniu, pomiędzy ~~mistycznym~~ zostać,
pod wpływem ~~mistycznym~~ ~~mistycznym~~ ~~mistycznym~~
mistycznych i ~~mistycznym~~ ~~mistycznym~~ ~~mistycznym~~
ze ziela i mądrości. A stąd
kiedy wprowadzić pod mistyczne

Tak też niższe czynności ducha jako wyobrażenia, reflexya są jedynie stopnia-mi poprzedniemi, przygotowawczemi. One mają się do poznania rozumowego dwojakim trybem (raz)

przeznaczenie niższych czynności -

1. Tryb pierwszy

1. wypada je pominąć, wznieść się nad wszystko co zmysłowe, bo uszy i oczy nie na to nam dane były [illegible] patrzeniu i słuchaniu rzeczy ziemskich, ale na to by przez obserwacyą ruchów ciał niebieskich, i ich harmonii, [illegible] wyższą [illegible] harmonią.

2. Tryb drugi

2 ale z drugiej strony [illegible] zmysłowe są warunkiem idei, i one mają właściwe zadanie aby duszy przypomnieć idee - one są więc także warunkiem przygotowczym i stopniem poznania [illegible] jak i materią umiejętności stopniem takowym. [illegible] na wszystkich stopniach poniższych jest [illegible] prawda jakaś, ale są nie

inne umiejętności a filozofia

nie pojawia się [illegible] wzniosłości swojej, ona czysta i sama przez się staje się dopiero udziałem [illegible]. Tak więc też dzieje się iż wszystkie poniższe stopnie poznania moc względnej mają uczestnictwo w prawdzie, [illegible] wszystkie zbiera się w wzniosłości wyższej w filozofii, [illegible] one znajdują się [illegible]. Tak więc filozofia bez wyjątku nie jest umiejętnością obok innych umiejętności ale ona je wszystkie w sobie obejmuje. Te umiejętności mają się do filozofii jako jej Propedeutyka, a mianowicie dyalektyka (nawet banauskie prace (rzemiosła) są stopniem do fi[illegible]) [illegible] Królową we filozofii jako w [illegible] a [illegible] wszelkiej [illegible].

Jednak Plato nie dobrze że w życiu rzeczywistym [illegible] kiedy [illegible] [illegible] jako [illegible] we Phaedrusie żąda aby [illegible] nie mędrcem ale tylko filozofem

bo jeden Bóg jest mądrym. Rozum
samo jemu posiada doskonałą mądrość,
i dla tego on nie zada powinności 410
doskonałości ale zbliżenia się, i pozo-
stawia do doskonałości. – Przeciw Pło-
to nie uważa wynajmniéj się za ideał
niezrzeczonych. – On oszczędza potrzebę
potrzeba obszerny wywód ostrzegania się od tego
drogę którą ona mu się zdaje wiecz-
nie błądzić, on w organizmie państwa
znajduje środki zabezpieczenia się
filozofii – zazdrości powiada się polki
filozofia nie stanie się rzeczywistością
potrzeba nie stanie między filozofią a
radą państwa

Rozbierzmy jéj myśl jaką jest
pojęcie całości Platona

1. Dyalektyka nauka o idei samej przez się
2 Fizyka nauka o idei w organizmach natury
3 Etyka – idea przedstawiająca się
się w czynnościach ludzkich,

(rozdzielić jak zdaje się)

Dialektyka
czyli
Nauka o Idei.

L. 112. Jak jéj nie można pojąć za grun-
dem natury i ludzkiéj czynności
się przedmiotowym wypad-
rozumieć powszechnie takowa i
jéj rozumowe zdarzenie – Takaj
nasze badanie wiadomości krajowéj
1. czynności idei
2 jéj się o dobre pojęcie
3 ich rozsnucie się wiadomości idei i orga-
nizowanie tych wiadomości w całość idei.

czynności i ugruntowanie nauki o Ideach. ∓

Plato przyznaje wątek nauki takową
ma – Idea ścisłe tamuje się z bytem
wiedzy – o ile wiedza nasza ∓ prawdzi-
wą, o tyle jéj przedmiot powinien
być rzeczywistością, – jakoż to co nie
istnieje jest co niema rzeczywistości nie

∓ Będziemy to główne
mówić o tem jak to Plato
uważa między innemi
co jest wyobrażenie dowody
prawdziwe a fałszywe
wiedzy prawdziwe co jest
między filozofami, wiedzy
o ideach –

może być przedmiotem widzy, a
pomania rzeczy - a jedynie to co jednostkowe
czyni się jest przedmiotem widzy.
Stąd wynika, że co kwi w stosunku
między istnieniem a nieistnieniem, między rzeczywistością a nie-
rzeczywistością a więc nie
tak
tak sobie odpowiednie pomanie,
to jest poznanie które jest stosunkiem widzy a nie widzy - fałszywym stosunkiem poznania
którem widzy widzą a nie widzą
pośrednictwo poznaniem to jest wyobrażeniem, fotograficzna widza
Z 412
Zdaje się prawda jest że widza rzeczy
ki od wyobrażenia, więc przedmiot
widzy będzie rzeczywistym, a przedmiot wyobrażenia
wszystkie przedmioty wszystkich widzy
wiedzy będzie przeto bezwzględnie rzeczywistym, a przedmiot wyobrażenia,
a przed tak widzą takim które będzie
istniejącym, nieistniejącym, kto
re widzą nazwą jedynie istniejącym
widzą — Nadzwyczaj! Zkąd co
dziś wtaś nie wiemy wynika

wynika wprost że od przedmiot wyobrażenia jest przedmiotem, toć nasza widza to jest nasze pojęcia mogą się tylko odnosić do tego co jest rzeczywistością, wynika stąd że to co nie jest tylko
stosunek może mieć pełne, rzeczywiste istnienie.

Plato właściwie wskazuje że nie rzeczywistości ideom zaliczy
od rozróżnienia widzą od wyobrażenia prawdziwego. Jakoż przedmiot widza a wyobrażenie jest jedno i tożsame,
w takim razie wypada nam przypuścić że jedynie przedmioty fizycznie istnieją,
jeżeli zaś widza, pojęcie jest różne
od wyobrażenia obu tych prawdziwego
w takim razie winniśmy przypuścić że pojęcia które nie wadzą się, które
są niezmienne i niepomijające,
które jedynie rozumem a bynajmniej
stanowią ostatecznie mają istnienie
nie zawistne i niezawiste.

Platon uważa że rzeczywistości, realności idei jest wprost naslępstwem filozofii Sokratesa o pojęciach.

Jakoż – wiedza prawdziwa może mieć za osnowę swoją jedynie to co jest prawdziwie rzeczywistem, co jest stałością Bez Względu, Carri, co tylko samo dla siebie widzi.

wiedza prawdziwa
ich przedmiot sam dla siebie widzi
ten przedmiot trwały niezmienny
zmienny – on stanowi
umiejętności – tak
wyprowadza idea ze samego widzenia –

Jeżeli ma być wiedza i umiejętność to potrzebaiby takie istnienia ich widzi prawdziwy trwały niezmienny. Którzy istnienia nie przypisują, idą nas ale sam przez się i w sobie nieznośnie od nas. To oczywiście z tym zniszczeniem wiedzy prawdziwej zadnych ceh i wątpliwości. – Zaprzeczenie rzeczywistości idei jako zaprzeczeniem możności umiejętności badań, jest ich zgruntu zniszczeniem.

Tak Platon wyprowadza idee ze 414 Z
samej istoty widzenia, a pod tym względem idzie śladem Sokratesa – ale on wywodzi również idee ze samego

2 wyprowadzenie idei z istnienia

≠ wiedza by nie była bez społeczności cechy –

istnienia. Pod tym względem potrzebny był przez naukę Heraklita i Eleatów, i Pytagorasa.

Jakoż co do wyprowadzenia idei z istnienia.
Jak co do przedmiotu wiedzy (wiedzy) zachodzi sprzeczność
się między pojęciem i wyobrażeniem
tak co do przedmiotu istnienia pokazuje
się sprzeczność między istotą i
zjawiskiem nadzmysłowością a zmysłowością. Gdyż wszystko co jest
stanowi zmysłowem jest powstającem
przemijającem – celem całości wszelkiego
powstawania się jest istnienie.
Co jest zmysłowem jest wielorakim
(co rozdzielone na wiele jednostek)
i podzielnem, wiele się rzeczy składa
ze rzeczy
ich z tych, czemu się nie da tego czy
tego wszystkiego jest spólne. Tozaś
co ono z spólne rozumie się od jestestw
jednostkowych. Wyobrażenie o
tem co jestem spólne nie może się
z wiedzy samej
wiedzy Sokratejskiej dalekiemże
jednem jednostkowem
być jestestwem
bo takowe jestestwa nie pokazują
nam owej istoty wspólnej, ale zaś-
nie jej niedoskonały wizerunek

D. 15 Sept.
IV

od 1go Lipca 1869
zakreślitem to co nay-
potrzebniejsze bo
reszta wątpliwe

Bo Karde jest tego pewnego [illegible] 115
jedynie niczym innym wyrazem swojej
istoty, a Karde obejmuje oprócz atrakcyj-
ności swoich jeszcze inne które z niem
sprzeczności stanowią. To nie ma
piękne istnieje w pestelowi abstrakcyjnego
bytu - a abolutnej sprzeczności istnieje to co nie jest nieuprzedzonem.

Powiada Plato że należy rozróżnić
1° prawdy tem co zawsze istnieje a nigdy się nie staje 2° a tem co się zawsze staje, co zawsze nigdzie nie istnieje a nie dochodzi nigdy do istnienia - Tamto pierwsze zawsze sobie jest równe, zawsze jedno i tożsame, ale tego nie pojmuje żaden myślącym rozumem; to zaś drugie przeciwnie powstaje znikąd, nie dochodzi nigdy do prawdziwego istnienia, nie zawiera bytu prawdziwego

123

prawdziwej wiedzy, ale zdaje się być jedynie opinią, mniemaniem a wyobrażeniem -

Takowe stanowisko Platona zawarte jest głównie do istnienia, w najobszerniejszym jest rozwiązane z pełnością [illegible] przedstawienia; przypowieść zaś idei z wiedzy które pojęcia tych przedmiotów naszym, jest takowy rozliczonym z pełnością - Tak wiedzieć i geometrze Platona potrzebują pełności z pełnością - a to nadaje nomen pomnożenia, mnożenia, mnożenia to jest wiedzy, bytowe do przeciwieństwa.

420

Pojęcie idei

Pomimo wiadomości ogólnej pewności i niewątpliwości idei, to jednak [illegible] Ki - Peras [illegible] rzeczy, są te,

Elyvia od 104

Plato uważa iż idee są ten, co jest 422.
stwarzam w przyrodzie zjawisk, co jest
zawsze sobie samo jednakie a nad
rozmaitości spostrzeżeń w tych.
Stąd Plato uważa że ten niezmienny
i stwarzam, ten ogólnem są rzeczy-
je.. [illegible] definicje Platońskie,
co jest wspólne poszczególnym pojęciom rzeczy.
Ten ogół uważa Plato jako istotę rzeczy
od której zjawisk, jako substancyą
w której istnieją, a niezawisłe, samo-
dzielne.

Między nadzmysłowe jest dziedziną
pomysły, które bogowie zapisali wiecznie
takie duszę widzą istotności nie
mające kształtu ani barwy ani
ciała - które jest wymiarem nad
wszelkie słowami ni pojęciami;
tam Bogowie ~~widzą~~ zapisali, nie wyjaśnili
nie w czem rozumem ad nieś widzą
sprawiedliwość, rozsądkowość, umiejętność
ale widzą samo w sobie.-

do 125

w Eleę a więc
do 141

BJ

BJ

117

Historya
Filozofii Greckiej

Dalszy ciąg Filozofii Platona.

II

V V

Pra piękności, wielkości przymiotów jej
nie poprawia w tobie wcześnie innem,
wrodzonem poczęciu zyskiem, ale
ona przeciwnie tak wpływa w jednym
i tym samem czasie, oczyszczając
do zrodzian jestestw które za uro-
dzeniem jej. Zawsze jednak i ten sam
nie podlega zmianom tych wszech
wszech rzeczy. Jedne przymioty
rodzicielskie wszechświata trwają
w swojej czystości, dotąd nie ko-
niecznego w wielkim świecie, dla
te stanowią w dziedzinie duchowej,
one nie przemijają ni akt, ale przed
myślenie, a nie czy widzenie za pomocą
rzeczy ciemnych — One są istotnościami
nieśmiertelnymi ale istniejącymi wiecznie.

Z tego jak widzimy jest widzenie
jest nimi mamy jakoby idee
czyli jedynie podmiotowemi myślami,
a tutaj nie tego nimi mamy mate-
rio ni dźwięki, przeciwnie
zapamiętane

nie są takie mysłami Bożemi.

Bo ani prudnicstami ktore rozum ludzki pomaja ize ścisłe rzadzi - Bocnoć Plato powiada że Zeus królujący wszystko pomadkuje i urządza choć przecie Zeus znaczy tu ducha wszechświata, a rozum jego płynie nie dorzeczo z idei. Te idee zatem nie są owocem rozumu ani ludzkiego ani Zeusowego, ale samodzielnemi bytami rozumu czystego nie zawisłe od niego - (jako substancje) Idee są wielkiemi jak mówi Plato dla tego niemogły istnieć w rozumie - (ani nawet Zeusowego)

Bez tego przedmiot myślenia, jego rzeczywistość jest substancją bo przecie nie jest jednością w rozumieniu Eleatów nie jest jednością bez wielości a zatem

Gdyby zaś nie było wszystko bytu takiego chaotycznej jedności, toby nie można nie o takowej jedności rzec, bo orzekając zadrac jur tenymy orzeczenie predicat z podmiotem (cum subjecto) bez a tem

131
do 132

Przedmiot myślenia nie jest jednością jak to chcą Eleaci

orzekany wielości, np. jeżeli mowi jedność jest, jak o tym rozumiemy oczywiście tylko o rzeczach drugich, nie rozumiemy o dowiem. Podobnie gdybyśmy byto wielości nie rozglądnęli orzec że istnieje czysta całość, bo w całości takiej, ujęci zatem wielość. Tak Plato dowodzi przeciw Eleatom konieczności wielości.

Lecz z drugiej strony jeszcze musimy przypuścić rozum aby istnieć nie byto jedynie samą wielością.

Tak więc znać że i jedności i wielości przypuścić należy - ale jakże to pogodzić?

Pogodzenie może nastąpić przez wede wprowadzenia przyczyn. Bo gdyby nie można potrzeby przyczyn jak by wtedy nie można było rozdzielić mnogości rzeczy różne od siebie. Ale ta nie można przyczyn potrzeby przyczyn jest nie prawdziwa; bo ciągłej nie byto by na świecie żadnego pomnożenia, żadnej nawet mowy.

Znaleźć objawienie zasadnicze nie w praktycznej, ale w teoretycznej przyczyn

nawzajem się wykluczają, inne
zaś się godzą, a nieste się nawzajem
wymagają. Tak np z pojęciem istnienia
godzą się wszystkie pojęcia które oznacza-
ją pewne określenie istnienia, a nawet
takowe które nawzajem się wykluczają,
jak np i sprzeczne – Jeżeli bowiem pojęcia
nie godzą się przynajmniej w tym
znaki że one są jednakowe, to jest że
istnienie jednego pojęcia, jest zawarte
istnieniem drugiego; jeżeli zaś pojęcia
nie dadzą się przynajmniej w tym znaki że są różne,
to jest że istnienie jednego, jest nieistnie-
niem drugiego. Gdy atoli każde pojęcie
nie może się łączyć z wielu pojęć a zatem z innemi
łączyć się nie da, nie każdemu z tych
pojęć przynajmniej pewnemu znaleźć
należy istnienie, pod innemi zaś
względami nieistnienie – Nieistnienie
jest, tak prawdziwe jak jest
istnienie, bo nieistnienie jest,
jest takie istnieniem, ale istnieniem
w innym przeciwnym sposób. Takowe zatem
nieistnienie nie jest absolutnem

nieistnieniem, ale nieistnieniem
względem do czegoś, jest zaprzeczeniem
pewnego oznaczonego istnienia.
Z tego wypływa iż w każdem istnieniu
jego rodzaju
takowe i rozumieć, to jest sprzeczność

Nadmienia, że prawdziwe istnienie
nie jest czystem, ogólnem
abstrakcyjnem, samem, przez się istnie-
niem, ale istnieniem określonem.
Że nie jedno istnienie jest, ale wiele
ich, i że są wielości zachodzące się do
siebie wzajemnych stosunków, to doz-
nawamy, to rozumiemy, to spostrze-
gamy i wykluczamy się wzajemnie.

Podobne rozumowanie napotykamy
w wielkich pismach Platona. We Platonie
Platona znajdujemy nasze badanie podobne
takowe w dialogu pomiędzy
pewnym Eleatesem, a wielu jednostkami.
Albowiem prawda nie tylko jest prawdą
dla drugiego, ale i innych, i wszystkich
nam, ale jest prawdą i dla pojęć i rzeczy
samych. Bo pojęcia i sądy są
jednego i wielości, i mają w sobie granice
a zarazem nieograniczoności, i dla
tego pod zarzutem się myślenia

to jako pewność, to jako wiedzę,
Prawdziwe Platon uważa za prawdziwe
istnienie jedynie istnienie wiecznie,
wszechstronnie jednem i tem samem,
a niemające przestrzeni, a będące w
sobie nie podzielne, ale niche aby
tego istnienia uważano tylko za Elea-
tów jako jedną ogólną substancyą.
ale zrada aby je uważano za wiedzę
substancyi, ponieważ każda wiedza
powinna zawierać takowe w sobie wiecznie
ornacem cechy, stanowiących konieczne
i dostateczne odwagi.—

Takowe przekonanie skłoniło Plato-
na bezwątpienia już skąd inąd
do tego przekonania, że platoni-
cznych przedstawień, a zatem
także w sobie zawrzeć słowa i znacze-
nia razem połączone sobą dialektycznie.
A zatem Plato nie mógłby był
mówić o niepochwiejności idei
nie mógłby był mówić o wiecznie
się przejść, gdyby takowe idee

L. 430 stanowiły pewność bezwarunkową.
Tutaj więc jak Stawnell zwalcza
Zeller i pewien na innym metafi-
zyku Platona odrzuca, ad meta-
fizyki Eleatów, bo ten widzimy w
metafizyce Platona nie chodziło
jak Eleatom o zaprzeczenie cza-
sowości ale o jej [illegible] uznanie
i przyjęcie.

Jedne jako liczby.

430 Dla Stawnella i pozostałych uczniów
Platon wyraża tym trybem że
idee ornacza liczbami. Jednak
takowe przedstawienie jest
nie dowiedzione pewnie tym, że
nie ma o tym [illegible] wzmianki
[illegible]. w pismach jego najwyższym
w prawdzie zrozumieniu liczbami
[illegible] ad ideatum, a
nie mówi o liczbach bo, że
nie mieszą z ideami, ale zdaje
mu o ideach liczb, tak jak
o ideach innych rzeczy.

Arystoteles tu powiada że on umysłowe
ich matematyczne uważa za wstęp
do dialektyki, że te liczby są ogólne
ich pośrednie między zmysłowymi
a ideami. Plato zaś
używa liczb za wyrażenie sympa-
tycznie ideom, nie chce wyrazić idea
we formułach arytmetycznych.
Przeto Plato dzieli byty na matema-
tyczne liczby od idealnych. matema- 432
tyczne liczby składają się z jednostek
jednostki, które mają między sobą
takowe liczby, że mimo, że wszystkie
takie liczby, że mimo, że wszystkie
mieć liczby matematyczne różnią
się od siebie jedynie ilością.
Przeto liczby idealne ~~powinny~~
nie składają się z jednostek jed-
nostek, dla tego że idealne liczby
różnią się między sobą co do rodzaju
zatem idee liczby idealne naj-
ogólniejszego rodzaju, za nimi idą
następujące aż do ostatnich

133

że zatem jest pewien kolejność w licz-
bach idealnych, które liczby
matematyczne mieszają, lub
takowe zapatrywanie się na liczby
bywało przedmiotem ubolewania
w starej akademii, przeto nie
wolno materiału nieumiarkowa-
wagi w pierwotnym systemacie

133

434 Platona—

Dla tego nie chcą pewnego rozdzielenia
nauk uszlachetnia.

Jedność jako siły.

436 Plato nie tylko wyróżnia ~~jedność~~ jedność
od reszt, przeciw jedności Eleatów
nie mającej rozwoju wszelkiego
bytu, ale wyróżnia także przeciw nieskoń-
czoności i nieokreśloności leżącej jedności
Plato powiada że takowe przypuszcza
nie Eleatów absurdu istnienia
wszelkiego rzeczy i rozumu— jeżeli mo-
żliwość wszelkiego nauki a cóż
nie, bo potrzeba aby to co istnieje

na nas dziatato i nawrajem abysmy arystali
i na studnie, ale takowe dziatki
i bracznosci nie godzilo bez rachunku,
w takim razie nie mogliby smy gorne
odmowic. Jak kedy mezczyzna koszt prawa
dziwej natury gruppisati krzywdzic, bo ten
nikt nie bedzie by nikdy prawdziwej dobr
rzeczy, ktorey nie mamy gruppisane
ob. te istnienie czyto bez rachunku, rozumu,
bruba sme gruppisati rozumu, czyli
rozumosci - Takoze do poszczegolnych
na nakazy Kosciola cita. - Dla tego
ze Plato na Phaedonie gruppisuje
ideom cielo. - on jedna tego narzyna
wtaszczeniem i jedynemi dziatajacem
na gruppisanie mezu; a na Phetebusie
gruppisuje na przeszkodzie gruppisanie
ciele i rozumu bedacy prawdziwe arzy-
dziwie madrego sasiadow. Tak on
nawet gruppisuje pokoj duchowny
i rozum.

141

Prawdziwe ze takie poglad na idee
i swiat zdaje sie sprzecznym z oma-
czeniem Platona ktory twierdzimy
potrzeby ze idee (nadrzedne) istotnosci
nie zmienna, a swiat zmysla zmien-
nem obelzanem rachunku, ale mogly
by swiat nie zmienne, nie ulegajace
ze stawaniu sie a przeciwnie pelne rozu-
mu: natura godnosci ze wzgle-
dnosci i sprzecznosci, wzgledowe
dobrzeczy i nadzmysly nauczyc
wzgledne gore - Bo cala filozofia
zgodnie jest bezpieczniej nadzmy-
sla ciele ze sie powstaje
stawania sie, a odnosi sie do
poglodu nie sie zmienie, a zgodne
prawdziwe zgodnie to ze
swiata w przemianach, a nie zastyg-
niedzie tych przemian. - Toc bez prze-
czyna ze Plato wzdlo sie bylo by
strony tworzacej rzeczy idealnej, o
rzeczy ale nie o tym nauki wzgled-
dzie nie tych rzeczy stawania

powstanie zgoła nowych o ideach
w dziwnej mnogości.

Nie można zaprzeczyć że gdy idee
będą zgodne z ideami Platona
lecz za jego abstrakcyjnemi
wyrażeniami i dowodzeniami
idziemy.

powstanie zgoła nowych idei, ale nie
ma żadnego uzasadnienia tych bra-
kujących wyrazów. Ale za to pełna
pewność dla Platona z naszego jego
jako w ideach tych cech jedności i wielość.
Za nauka na niższe abstrakcyjnej
martwej pewności. Eleatów zdatek jako
postawić całkowicie przeciw, i potem
czyć dialektycznie przeciw, i wreszcie
takowe dodajemy stosunkowe.
Stanie pewnie że Plato nie stawia
przeciw idei, absolutnie idei o ob-
wiązanych z rozumieniem, stan
że pewnie że nie ma pewności dla
przeciwstawienia wszystkich.

Świat idei

Platon przeciw zgoła nowi o ideach z 441
w dziwnej mnogości.

Nie można zaprzeczyć że gdy idee
będą zgodne z ideami Platona
lecz za jego abstrakcyjnemi
wyrażeniami i dowodzeniami
idziemy.

ideą Platona można tego wyrazić
– nie lubię go –

Jest to nie ciągłe przeciwstawienie
od niższych dwóch wyższych przeciw
Jednakże u Platona to przeciwstawienie
stawiony nie ideami, przeciwstawienie
jest stają się światami, nie przeciwstawienie
jest nie stawiony, zatem pewnie
i niższy gatunek nie może być
i ramowiste, przeciwstawienie
wtedy nie chcieć zamodnie nie-
absolutnie jedna, świat; stan
że nie mogło się stać ani wszelkie
przeciwstawienie w kosmosie stanie
najwyższego najogólniejszego.
Gdy czynią, i aby nawzajem z
niego wynikało nie wszystkie, stanie
być mogły.

442 U Platona brak rozwiązania stanie
jego poglądów najdojemy zmianie
w wrażeniu stanie i wrażeniu
jest przeciwstawienie z wrażeniowego
stanie ich, ich społeczeństwa;
do nieskończoności społeczeństwa

stanowiący rozumienie słowności zjawisk
zasada do idei.

ale skąd wzięła się ta ona idea 1122.
[illegible] wiele - bo ich jest
ile is innych rodzajów i gatunków.
Jakoś nic nie zdołamy sobie wyo-
brazić co by nie miało odpowiedniej
idei - bo to by było nie do pomnienia.
Stąd Plato sam odnosi nawet wszyst-
kie chwały najmniejszego rzeczy
do idei - i piękności, rodzaju, wiel-
kości, i własności, i przyjaźni
i zgodności, i sprawiedliwości i
czystości, mówi otym nie ciemno
mają wiele nie odpowiedniej idei
idei - on mówi o idei koła, o stoło
stołu, o idei małości, nie pa-
miętam i IV - co mieć on przy-
puszcza idee na [illegible] wet bo
gdzie wiele nie go jest sprzeczności
z ideą np. złe myślenie -

Prawda że pomimo Plato sam

1111 ich Bóg Kat Lo naukę - Arcydzieła
muzyczne i opuścił idee ideo
wie artystyczne, a słowniki
przyjaciół -

1115 Rzekłeś my ale pomyśl że idee
nie tylko mają to do siebie jako
wzorów ale jako pewnego stan
mają to w sobie wewnętrzne. Bóg
Plato żąda aby rozumienie pewnej
rzeczy w systemie, aby ze strony
temperamentu do ogólnego, a wszyst-
kiego spuścić do drzewa mat
aby nader rzemiosł nie opuścić, aby
bacznie na społeczeństwo; na skry-
towanie się przed - i aby cały
świat objawiał jest systemem idei
i aby dopiero tam kierunek idei jest
nie ma nicej jak wszystkie do
siebie podobnych, idei nie mogą
ogóły - gdzie nie respektuje się
samowolność a zamiast nich
pewne stopnie przejścia.

Monteleonus (wir pompei (str. 108)
ch w Platonie znajdujemy dowiód Kwiat
Kwiatu przysłały Logiki, ale nie
wszyscy. Takaj dadzymy ii on prawi L 4446
o przeciach istnienia i nieistnienia,
o podobieństwie i niepodobieństwie,
o jednem i wielu, o innych pojęciach
i nieprzystoi, o kategoryach jakości
ilości, Relacyi &c. o stosunkach
między nimi, o istnieniu o sprzeczności
wielkiej, o pomnożeniu i pomniejszeniu
pomnożeniu - ale ni widzi nie mo
nikogo sciśle zapoznawszy się
z tych pojęć i przedmiotów
nigdy przeciwnych.-

Arystoteles Platonowi ironicznie 4487.
pewnie wykłada, znosowanie
idei ujrzenia - pomiędzy innemi
że najwyższe ze wszystkich idei
t' idea dobrego.

Idea Dobrego.

Jak stoicy powiada P. w swoich wi-
dokręgu wszystkie cnoty i powinno-
ści tak ono oko rozumiejące i postrzega
wszystko, i wszystko oczy do
wrostu - tak w swoich nadmysłach,
dobro i zrodłem, istnienia i wiedzy
i wszelkiego poznania i prawdo-
bo poznania, ale jak stoicy wszel-
kie poznanie, tak dobre jest
uprzejmem od niego, i od istnienia.
Jonah: to pojęcie dobra powstanie
z wielkiemi trudnościami - Plato
w sprzeczce o Bostwie mniejsze
ego sarat - jakie jest stosunek
do najwyższej idei dobrego do bostwa?
czyli to jest drugie?
jak dowiedzieć bostwo, czyli ono
L 4449 jak dopiero jego myśle? - wszelkie
rozumienie w tej mierze nie za-
dopiero ich przeciwnie idee dobre
klare pewności i pierwszy
kosmos wszelkiego -

Zellerowi się zdaje że ta idea najwyższa
i bostwo u Platona jest jakimś bożkiem
mo. Prawda że wiele miejsc jest
ta przemyślna urządzająca zwłaszcza
rzeczy mówiła mówią być osobą, ale
idei osobowości przypisać jakoś
nie można. Ale zdaje się że Lewis
być tak sprawie stanowi
wielka. Bardzo Plato uważał że idee
wielkości, małości itd jako wzory 453
działające w rzeczywiście są jej obrazami,
więc ten przypuszczenie można że idea
dobrego zamyślająca w sobie celowość
świata się stała w nieją przyczyną wzięła
wyraz dialektyczny. Plato jako syn
starożytnego świata, nie przemógł
jeszcze osobowości w całem tego słowa 454
tego znaczeniu — więc ten sprzeczność
zwłaszcza nigdzie idea takiego celowego
a potężnego Boga osobowego
nie wykazała nam się w całej jasności
dei — wpaja Cudaniach mniejszych
456

Wazne do wyjaśnienia —

Dz 1444 b

widzimy wspomniane obok idei
najwyższej Boskiej, ale to wyraźnie
oznaczenia nastręczenia a przeszłości,
co zaś do jego osobistej potrzeby być
może że się trzymał jeszcze przekonań
ludowych — i że nie wchodząc w głąb
ideowych usposobień się myślenia on najwyższe, idee dobrego a Boskiego
jemu bliższe.

144

Boy najwyższa ta bardziej jako Dobre
jest zarazem Porządkowanie
amacyjne cele, zatem to dobre jest
zarazem przede jako przyczyna
tworzące, objawiające się porządkowanie

Tak tedy z nauką o idei tych rzeczy
się stanowiła wiedza — Boy stworzył
świat by jak człowiek — Tak mamy
przyczyny do tego się nie ucieczkowe
457

Klasa jak Tuzika.

Fizyka

a) Ogólne prawa ~~natury~~
Zjawisk K. Z 457.

Do fizyki należą wszystkie nauki należące do istnienia przyrodzonego ze spostrzeżenia, według pewnych praw.

a) Ogólne prawa, zasada zjawisk
1. ogólna podwalina nauki
wszystkiego nie-materyi
2 Stosunek nauki wszystk. do idei
3 Ogólne powtarzanie się nieskończonych idealnych wyp. do pod: duże zasady

b) O budowie nauki, i praw ogólnych

c) o otoczeniu —

Materya.

Przyporządkowanie do wszystkiego

dk. 122

nikt przed Platonem idei.
uważa za prawdziwe istnienie,
i wszystkie zjawiska za
pewne widzenie istnienia
istnieniem - pozostawanie
cieniem. Idee w tych zjawiskach
widzi nie przedstawia się w wyto-
ru wzór, wzorzec na podobieństwo
podobne, i nakształt tych,
podobne malowidła. Jakie
zjawiska w tylko odcienie
przedstawianie idei, wcienie
nie prawdziwe istnienie?
nei widzach. Bo kolwiek za wszyst-
ko wiedzi, wyprawi się nie wiedzi
arcana idea rodząca wiązanie się nie
rodzina, kolwiek pokazuje się,
przeciwnie nie wyrażone
wiedzi przybierać wzorowi co-
kolwiek przeciwne. Stad to Plato
Lumdaje nie ma podobieństwa
nie było
wyrażone Kleobyzarzeń

459

Sprawiedliwością swoją, którego by
istnienie nie było zarazem nieznosne
niesłuszeństwem - To wszystko obali
nie może żadne ludzkim idei, owem
mai ich nie sama rozum wiedzi ust-
tem ale Konieczności, iż bezrozum-
na przyczyna nie była przeznaczona
do skutku przez rozum.

Aby ces zastosowanie praco
wiadomościom uskutecznienia, uzyska
Kwalifikacji przyczyn
Kare z wszech przeciwieństw kwalifikacji.
To wie ciężkim pod granicą owego
niesłuszeństwa, owego zarządzenia,
wiem zgamiek, aby przeciwnie to
co jest jednością, krzywienie, wie-
wiekiem w zgamiek koć ich kotłem
in Chwili ad idei - Jak kwa idea
jest jednością, nie wiemy się
a celu, koć kwalifikacji na zgodność
Kwalifikacji, i kwalifikacji przeciwnie

do strony 162
III rząd

459

Okoł to przeciwnie rozie uzyka
uprawem nie platonicznym -
-platońska Materya.

Materya bliżej określił Platon (Timeus
Plidebus) za pomocą ogólnem
podwalinkiem czystych zgawisk,
co jest nieograniczonem jest
takiej co zdolne być przyjęć granicę
być wszystkiemi, co nie ma
pewnego złego ograniczenia i
oznaczenia, i materya pozbawiona.
Ten exiłkuczy się mają ich
pojęcia, i przeciwny kwalifikacji
nie zdolna a stworzeniu istnienia
kwalifikacji. W Timaeusi Plato
wyraźniej jeszcze prawie materyą
nazywają kwalifikacji
I idee jako i Platon nazywa ten same
2. Co wiedzie nich stworzenie -
3. Co co jest podwalinkiem, nie-
wyraźnie tonem dla wszystkich
co się stoją, co co jest spotkać,
granicą wszystkich wielkich,
a co w przyszłości wszystkich form

w obiegu
i ~~cyrkuiącą~~ wtuchmicy, wichłoto
wroćci zawsze ci cuciemia, a chuć
za wyodku ziuć wyłącza i do
ciéj wraca, że materya wszelkie
rzeczy porkanuje za ma gwer ier,
ale wyłącznie ~~w~~ we wszystkich
formach, ale zawsze w okreśnie
dla tego nieskończonej zasobi wokre-
wej formy ani w otaczaniu — 461
Przypuszczenie abolskiego
czyniota jest konieczném, że bli-
nieżnemi dowodzi Plato
w tamtéj z prądu rzeczy zmysło-
wych; takowy ciężary prądjar
~~bydlatur~~ by/by niemożebnym
gdyby rzeczy ciałowe a obsesive
razem walki były ciemi rzeczami
bez, ciemi pewnemi i trwałemi; ż
gdyby racéj/nie były ~~bezmiarami~~ ponad
wyżami
wyżamienia, i nadyślikacyami
czegoś trzeciego co samo nie
ma formy ani ona rzeczy
w tamtem —

Znaczniéj bliższe materyi Plato-
na było i poczęści jest jeszcze prze-
ciwiem badań, zprzeciwiem
uważali ją za podrzędnie klasa
tzw. ateuszystowie, ciemi za-
mają za Plato uważa materya za dru-
gumie bliższą uprzedni - Zeller
odoli jest zdania, że wedle niéj
upundowat drukie wyłącznie mate-
ryą Platona jest — przestrzeń: jako
formy wszelkiemi formami za-
dzielnia wzajemnie, ale, podług
i dla tego Platonowska materya
za nieżeny ani bytu, za nieistnie-
nie, za mgłowy idei — za ślawa-
nie, wielości itp.

Stosunek świata zmysłowego
do idei.

mój Zeller 132.

Pojęcie tego byłoby Zellera o ewen-
tualnej Platonowej
nie idei, w ostatniej podwinięciu
wówczas wedle tego stosunku idei do świata
zmysłowego.

Zupełnie do dziś dnia — a nawet

już
sam Aristoteles, uważa jakby u
Platona świat ideów i świat rzeczy-
wistych stanowiły dwie dziedziny zupełnie
wskroś od siebie różne. — Arystoteles
na tem przypuszczeniu gruntuje
swoje zarzuty przeciw Platonowi.

Lecz uważmy Plato sam prze-
widział zarzuty, które nam czynić
można.

Jakoż Plato sam się zapytuje 472. Z
moi 2232.
I jak też może aby idee były przytom-
ne w tem co dopiero się staje, że są
obecne w ~~wielu~~ nieskończenie wielu przedmiotach, a
przecież bez utracenia swojej jedno-
ści i niezmienności? Już też widzi
Plato trudności rozwiązania tego
zagadnienia — Bo albo przypuścić
można że w każdem ~~każdo~~ wielu przedmiotów
uczestniczących w idei cała idea
jest obecną, albo też można przy-
puścić że w każdem z tych przedmiotów
tylko obecna jest ~~część~~ część idei, to

‡ do siebie

w każdym razie idea byłaby
podzieloną i przestałaby być jedno-
ścią. II Jeśliby następnie przypuści-
my że gdzie tylko ~~jest~~ zachodzi zgodność
między przedmiotami jednostkowymi, tam jest ogół
wspólny tych ~~rzeczy~~ różnych jednostek z przedmiotów ‡ — w takim
razie zachodziłaby ta trudność że
~~te~~ te wszystkie idee uważając
się w przedmiotach wspólnych mogą
mają jedną ideę spólną i ogólną
wyższą nad sobą. III A gdybyśmy
twierdzili że idee czem są, są dla
siebie tylko, tak w takim razie
idee rozstałyby by jedynie zawdz-
ięcza w sobie, ale nie byłyby
w stosunku do naszego poznania
a wtedy nie mogłyby być przez
nas poznane. —

Otóż Plato sam czyni sobie
te pytania, mai ~~[illegible]~~ [illegible] odpowia-
[illegible] zarzuty spotkać go mogą

Jakże Plato rozróżnia zdanie ogólne
Kanon zarzuty? a odpowiedz tkwi w
fakcie całym przekładzie na natury rzeczy zmysłowych. - Jakoż gdy on twierdzi
zmysłowemu nie przypisuje żadnej
rzeczywistości prawdziwej, wobec
idei, gdy uważa że prawdziwa
istota, świata zmysłowego jest
nieistnieniu, więc by zniknęła
dla niego wszystkie trudności.
Jeden i zjawisko wobec nich
nie by najmniej stabilizacji
i bytu ale sama, bo tylko
idea jest prawdziwą substancją
rzeczywistością, podczas gdy
idea nie rozdziela się przez
uczestnictwo wielu jednostek, bo
ta wielość nie jest prawdziwą
rzeczywistością; a niema wielu
trudności co do tego a czemu zdaje
się tylko bytem idea co pojęcie
istnieje sama w sobie i przez
się.

Plato przemaga te sprzeczności
powyższe negacyjne -

A te to przeciwności negacyjne nie wystarczą - słowem
żadnej Plato nie przemógł.

istnieją zjawiska, płynące w ciągłym
a zjawisko o tyle jest prawdziwe
ile ma idee w sobie, ale nie-
o tyle zjawisko nie jest rzeczywistością
Jeżeli się Plato w niektórych
miejscach wspomina o świecie
idei tylko prawzorów, o świecie
jenem rzeczy, naszym zmysłowym,
bo on tym jedynie chce uprawić
rozróżnienie istnienia nadzmysłowego
od istnienia zjawiskowego,
ale wymaganiu nie myśli o rozdzieleniu
prawdziwej rzeczywistości od zmysłowych

Odmiennie.

Jednak bez względu na to, że
Plato jedynie przeciwstawia
negacyjne bytowości, i przeciwieństwo
opiera, bo obalając o zjawiskach
zmysłowych mówi, to jest, jedynie
opinię tych rzeczy. ale jest jeszcze
strona dodatnia której nie przeciwst.

nro Z. 235.

Jakoż niech się tym nie stanie
niemiały
nie ~~nie~~ na wiecznych Kodeż, nie chcę być
nieszczęśliwem, jakiemże sposobem
pomyślić można o takim nieszczęściu
obok bezwzględnego istnienia Bożego?
Na takowe zapytanie trzeba się
Platona odpowiedzi. Bo napisał
iż gdy zapewne ale obok Bożego
istnienia drugie jakieś principium,
~~nie jakiem~~ a że samych Bogów iż
Bogów nie można wywieść jednego
do drugiego, bo jakie Bóg Boga
przedziwem, dostatecznie istnie-
niem mocnym, iż zmienność
przyczyn formy nieistnienia
rozbić jedności może?

Bez wielkiego trudności można
się wykazać iż nie może
nie dadzą się wynieść z Bożego Bytu
do rozdzielnych miejsc, Ktoregoby
się sprzeczności w skutku Pla-
tona Ktoryby przeciwieństwo nie Bożego

Jakoż wola nie gdy idea nie
bez całą rzeczywistością, a rzeczy
gdzieby wszystkie nie byłby
zawsze w woli wszystkie idei,
alexandrina w woli istnienie Bożego
które nie pochodzi z idei. Ale
ztąd znać iż gdzieby wszystko
ma w woli takowe istnienie Boże
nie pochodzi z idei, zatem znać
i idea nie jest bytem
całym istnieniem. Nie ma
więc się zdać pierwszym że to
rzeczywistości się znaczy idei rozu-
pod nieistnieniem, gdzie znaczy
takowe nieistnienie nie jest
przecież bezwzględnie nicem,
ale ma byle gdzieby, ale może
ograniczyć istnienie Bożego wszystko,
wszystko, i rozumie rozbić
jedność idei na rozdzielne i na
wzajemnie się. Skąd się zdaje
się Plato nie zdołał przeniknąć
Bezwzględne ujęcie się idea ma ograniczyć
nie wszystko!

Ponad tego niedostatku bez wątpienia wobec Kłoni ów idea ujęta pod ich względem abstrakcyjnie, jako coś duchowego w sobie, i na zawsze przestająca, która nie dochodzi rzeczywistością swojego nie potrzebuje zjawiska, bo niby sama pod względem wszystkiego. — Ale nie idea tak absolutnie wyłącza od siebie zjawisko, zatem sama się ograniczać tak dwie potęgi zdają od siebie odgraniczone bo idea i zjawisko, tak rzadzi się dualizm, z pomiędzy nich daje idea a rozum zjawisko! —

Tak podobnie nie wątpi on, Platonowi jasno na duchowych wszystkich z zjawisk widocznych

Ztąd obali wszystkie dwie ~~zapewnić~~ w rzeczy. Jeżeli

Jeżeli nie ma żadnego do zjawiskowego, zmysłowego idei, nie zjawi się żadna idea w zmysłowości, a rozum się nie zasadę swoją, w niej żadnej znaczenia, znaczenia da, przez konieczność. Tak zjawi się żadna zasada jest źródłem rozumu bez odniesienia do zmysłowego nie będzie ujęta absolutnie oddzielnie.

Tych dwóch czynników takich Platon nie wątpi przyjmuje, bo gdy jest dopuszczalne [illegible] Kłi (156) pod względem dualizmem zatem nie wątpi się zjawiska, nie wątpi się od ów a konieczności

Umieścił pod ostatnim dziełem rozum; i zaiste słusznie postąpił. Lecz chociaż ci Platonowi nie udało prawdy odnaleźć i zgruntować, bo pracy dawał i starania wiele, zasługi jednak, i to nie pośrednie, tak ze strony przedmiotu, jako i sposobu filozofowania ma u niego słuszność uznane.

Lematy rozdziału.

Dusza świata. wiersz 246

Zdaje Platon uważa że to jedynie dobre co rozumnie rozum ale bo tylko duszą. Dla tego przymuje światową duszę. — Bóg, duszę tym tylko przyozdobił że Bóg zamiast słowa myśli, rozważał i pomniał to co rozum pisze, to samo (idee) z tem co się rzeczom to jest ciałom przyt, a tak złożył świat.

substancyą, która była wiecznie podległą swojemu kształcowi przyczynie — a potem ją rozdzielił cyrkułu podziałał wiele głównych cirkułów harmonii miejscowych innych systematów astronomicznego, a tak ułożył kolegowiec statyek, i koło biegów planetarnych —

Widzi z tego że Platon umysłu swoje w myśl swoich czasów (Arist. chciał widzieć zaredzas ciała Arist.) Toż jemu się wydawało że myśl rozumu jest duszą świata przyczyniającą, jako duszę ludzką podziałującą wielkiemu ruchowi gwiazd, nie mogąc wątpić że tu wiele mądrości i rozumu, ale tego rozumu nie jest jedynie nie sam cyrkuł ale duszy świata. Wszak tu ogólny rozum przyszedł nawet w osobny cyrkuł

160

Jak ognień co cele nasz rozpuszczaj-
dzisz pokrzel to co wnętrze ciała
serdeczności, tak tu w duszy
to bydlę jest co pięknota cnoty czyni
z duszy świata - co więc w nas
nie mogłaby być duszą gdyby
rozsądnicą świata nasza nie
była obdarzona duszą. —

Dusza serdeczna - słowem jest
nie konieczne posiadanie ogni-
wem między ideą a zjawiskiem
Dusza ta jest rzadkim racz-
peturgo tacie, nie ilościowe
ją odziedziczeń, a odruchowe
Dusza serdeczna jest arcydziełem
zdrojem duchowego życia, a
zwłaszcza wszelkiego poznania
Obok to jak zarys ogólny stano-
wiska Platona o obu duszy
świata -

136

137

Historya
Filozofii Greków

Dalszy ciąg Filozofii Platona

III

VI VI

pisano w Kwietniu 864.

bardziej wszystkie Duszy wiedzą obcej
niżeli wszystkich innych harmo-
nijnych liczb i kształtów, ogarnia
jest miary i harmonija; bo
wszystkie harmonija opiera
się na tej objawności liczb i ich
kształcie — Za matematyczność
i harmonią ich, duszy wiedzy,
zgadza się doskonałości tej duszy
przyjęli wielcy jako Platon owoc
matematyczne umiejętności
i chwalidze za posiadanie stopień
wiedzy idei a wszystkowymiarów
500. kim (str. 111) wiedzy widzą a wszelkie
wyobrażenie — bymość duszy są
jest wszechnieckiem, czyli, powszechnej,
ona jest powszechnem przyczynie
niem, bo ona sama ze siebie się wiecha
a mając wszystkich wiedzę i działa
wszystko co te nazwane jest wiecha
jest zaiste głębszego znaczenia — a
nich dowodu jest bardzo — Bardziej
bada widzimy jako geometrę Pla
tona przedwiecznej wiedzy stosunków
Pytagorasa.

Co rzat Plato mowił o bohdowi Sokratesa
o jéj cnotach, mniémam na ole nas
ważności, ale bym mniémał iż nauki jego
radzicie nie bydą iéy ulubioną dro-
dzą - ponieważ iż ze tu mi trzeba Lam-
bertyńskich a mistycznych pomysłów
wołałbym ady mowił o uczuciach
ogólnych, o figurach Allegorycznych
ii cnota (Aretes) pospolicie
Krukolagraphia nowo cnota. - i
nauka
mowa Sokratesowa długich słomi linij
Jak ellen nas najwięcéj zajmuje
ca jest rozprawa Platona

O cztowieku

Plato mowiąc o cztowieku mowi
o nim dwojako

Jednym mianem mianuje ci, mowi
w nauce o poradku duszy, o prawach tamtéj
duszy (o duszach ich gmin nadzemnych
rzemieślników) o mowi duszy po
swobodzie sobie bez stanu
śmierci i opuszczeniu, gmin urodzeniu

Z 506 E co ci tymy quiarel i art mulrai-
khien on Sallonych wcale nie uwaza
Anaxagorasem za martwo-martwy
ale uważa ten zyjąca zasadę, dlatego
duszę o Lelo uważa jest adnamej
o ile ten ciało przemieniała i tarakte
publicznie ad nasego; do tego
zdania potrzeba Platona racunie
podał na ich kolowroty nieruchome
i petus taos - Bo ady dusza jest prze-
cpium racionale doctonalosi
charakterem sam ledzi mowia mistyczn
gdzie nich najdoskonalsza —

Z 524 2 więcéj umiejętności, badawczo
prawi Plato ady mowi o cnotach
duszy, i o cnotach jéj z ciałem.
Ady Lewrea, mistrz wszelkiéj sztuki
był skuszył wszelkie cnoty ciała i
cała jéj bidowę (Temaeus) wtedy
rozkazał jak zwadzonym w Bogoro
zdrowyi swemu lekarzowi.
Te bogi zdrowotny, ludzi, ciało ludzkie
o swemu lekarz cnoty duszy - samej
skuszyć cnót swoich nie mogli ani ci
duszy niesmiertelnej, a zdrowotnej
ja w tem samem razie nie widzę
pewnej zdrowotności duszy zdrowia.
Podobnie więc duszy ludzkiej jest
potrzebnie cnoty rozumu, ideą, pomoc
a wiedzę - Lubo dusza nie jest
samą ideą, ponieważ ludzkie jest
ideą ciała zona że nie może być po-
myślaną bez idei - Gdy zaś rozum
nie może ni zdrowie zadnemu
jest bezsilnym nie mającemu duszy,
bo zdrowotnie jest ciała duszy
aby miała uczestnictwo w idei
żywota, a ta ciała jest jéj ludzkiej
Cnotami, ze swoim nie zdrowia

nigdy wchłonięte w dziesze. Stąd
też Plato definiuje duszę jako
samą się poruszającą. —

Ale taka wiadomość jeszcze
stąd nie pytanie, że Plato
duszę jest co do rodzaju, genetycz-
nie różna od poszczególnych malowal-
nych, że jest pobraną z idei,
bo idea ryje i ma wdzięczność
stąd, i od niej pytanie czy
wszelkiego pochodnego poszukuje.

Jak przeto idea jako przeci-
wieństwo malowalnego ciała i
wielość jego jest nieskończona spełnia
się, i jako tak idea wbrew malowalnej
poszczególności i zmiłowaniu
jest wielkiej siły, i wiele innych
natury nie ma prócz tych ani
kończąc, i jest wolna od wielkiej
złożoności, nierówności i rozmaitości
postaci — Ale tych wielkich myśli
Platon rozumiał bliżej.

do 177 do Stylle

Jednak tak wydaje się Platonowi
przystoi duszy, o tyle, o ile zachowa-
ta wyższej swojej, a ze obecny stan
duszy nie odpowiada w całej pełni
wzniosłemu przeznaczeniu, uważa
Plato poczęcie z tem przekonaniem
iż dusza kiedyś uroczyście do swojego
pierwotnego niebiańskiego stanu.

Również święta nam Timaeus,
utworzył pierwotnie tylko dusze
trzy gwiazd, i osadził każdą na
gwieździe, z tem przykazaniem
aby zgwiazdy przypatrzyły się naturze
a potem dopiero duszę trzy umieszcza-
ne w ciałach, ale naprzód jako
mężczyźni. Kto w cielesnem życiu
dlatego żywości przewyższy złym stro-
wości tym mocniejszych do gwiazdy
swojej, Kto zaś prawda złym stro-
wości tym urodzi się po raz drugi
w kształcie kobiety, a gdy i wtedy
poprawi się złym wstępuje on
zwierzę; a nie będzie wybawiony
od tych wędrówek po ciele
nie przemoże niższej swojej
natury —

166

Wenem miejscu (Phaedrus) nieco
inaczej przedstawia Platon sprawę
duszy – mianowicie dusza ma istnieć
przez 10,000 lat bardzo
niewiele na ziemi a wolna od
ciała i oglądać wszystko niezawodnie
na prawdę wszystkie lat. – Opowiada Phae-
drus że jest po pierwszej swojej
następnie sąd ostatecznym an-
tych klasy duszę na 1000 lat
wskazuje albo do nieba albo
pod ziemię. W Republice rów-
nie Platon opisuje sąd ostateczny
mówiąc że prawi sprawiedliwi
po prawej ręce do nieba wrócą
– a niesprawiedliwi po lewicy
w Tartar pod ziemię

Tą naukę przeciwstawiają nie-
śmiertelności duszy ich twierdzenie o przypo-
mnieniu sobie stanu przedwcześ-
pobytu czyli o błogości ich
bezcielesnej – a za zasadą niemiem
śmiertelności miano ich przekonanie

o karze i nadgrodzie po śmierci.
"Natura zaś duszy lub duszy posia-
dającej wszystkie cechy prostej z jego całego
pogladu, dwie wszystkie tylko cechy
Jakoż pierwiastkowym zadaniem
człowieka jest aby się uprzywilej
od zmysłowości – nie tu jasno
że wiele słowa dostatecznie
ciała się dostarczyć za doczesne
go życia duszy jego duszy na wzrost
wem sobie miejsce osadzone
po śmierci, i bardzo mi trzeba
na jakie zasługuje; tak dalece
że duszy kształcącej ciała
cielesnej zupełnie sobie ciało
bezwarunkowego zwierzęcia –

Głównym dziełem wszystkich
Platona uważa się niemal powszech-
nie jest Phaedon Mendelsohn
stam. nawet na polski przekł. bardzo
pięknie tak ważnem wszystkim

~~natchnieniu~~ najwyższej istoty prawdy myśli oprowadzenia a stokroć słuchu Sokratesa - a w Akcie odwrotnie słów zacnego człowieka oprowadzenia wyższej prawdy spełnianiu naśladującego ciała, dowody nieśmiertelności duszy.

1. Analogia z całą ogólnej przyrody wszelkiej wszelkiej świata - że wszelkie rzeczy się i powstają ze przeciwnych tamtego, nie ze rzeczy same, a ze swoich rzeczy.

2. Przypomnienia - uczenie się jest tylko przypominaniem - przeciwa o rzeczach i ich stosunkach, nie przychodzą nam ze zewnątrz ale rozwijają się z wnętrza duszy - stąd mai iż dusza istnieje przed swojem wcieleniem.

3. Dowód z niezłożoności duszy, stąd że dusza jest pojęciem prostym co niezłożone nie ulega rozkładowi - a zniszczeniu.

4. Dowód z idei życia. Idei rzeczy sama rzecz - dusza rzeczy jedno z ciałem - a przeciwstawione wyłącza sprzeczności swoje - ogień a zimno - dusza żywe zimno nie może wcześniej przyjąć zimna -

Zdaje mi się że najdoskonalszy dowód opuszczony - bo że samoistnego ruchu duszy - a powłoki jej wtórne, a świadome uprzedniczego widzenia -

Czasy duszy i jej stosunek do ciała.

Zapoznawszy czytadami Platona czy też wiele nauka jego o czasach duszy -

Dusza przed wcieleniem istnieje wczasie swojej i wzajemnie nie jest zwarta ciału ze światem materialnym - bo gdy wstąpi w cielesność staje się podległą do morskiego Bożka Glaukusa, którego ciało rozpuściły

mieszkę i rządzi na wyższego
do niego rozumu - drugiego
i wyższe to rozumowanie
cnoty. Plato więc odróżnia w duszy części
rozumną niższą, która jest niepodzielna
na osoby - drugą część jest [illegible]
[illegible] bezrozumną, na zasadzie której ma natura
na złe skłonniejsza i niezłametus. W tej
części jest odwaga, gniew, chęć
władzy i wszelkie działanie namiętności
Lubo ta część nie ma rozumu, jednak
obdarzona instynktem dobrego i złego
[illegible] zmysłowe pożądanie, namiętności,
Niedostatek ten ir Plato nie rozumiał
jakim [illegible] że duszy ta część
nie jest podzielna
[illegible] jest niepodzielna

Teraz z tą naukę tarczy się wzięć
o związku duszy i ciała. Platona
nauka w tym względzie dość zawiłe
przynaję tylko że ciało widzi duszę
dotąd, że nie obejmuje dlatego rozu-
mia, ani nawet zmysłu, rozróżnia w
którym otoczeniu na zasadzie przyczyn

D. 18 861
IV

Z tych powodów trudno wyjaśnić ode-
brane przez Platona stanowisko
woli, co z jednej strony duszą jest
niezawisłą od ciała, z drugiej
różną a zdrugiej strony ciało bez-
rozumne na zasadzie której człowiek
zamiast wciąż jakby napięcia nie wspo-
mniał zapomniała łatwe - a czytał
drugi ich odrzuca - wtedy nawet chwilowy
umysłowe do skutków cnoty - a przeciw
wielkie stan zadziwia na dalsze wyjaśnienie

Oprócz tego jest to co Plato prawi
o Physiologii - o chorobach i prze-
drzeniu do tych części jest [illegible]
Klora jest

Etyka -

Teleologia Platona jest wzajemnie
nacia etyczna - on w czasie, szkolnej
Klemens ogłosił o etyce dwóch,
mi Plato w tajemnicy Etyce pisze

Etyka D 124

wziął od Sokratesa, skąd ten sam Plato
idee dał za Sokratesem dany gatunek
do poznania ich – ale tu, jak już Plato
wzniósł się w świat idei – stał tu punkt
ich świat idealny nadrzędne ekhe
Platonowi nie mogło wyrosnąć nic
innego Edylla Platonowa – Sokratesa

Edylla Platona rozdziela nie tylko
znajość t. Nowego Testamentu, ale wielkiej
czystości cyfr na naukę o naprzy-
rodzie dobra
2° O amicyi tych dobrych w stosunku
do osobach – czyli o cnocie –
3. O amicyi tych dobra w społeczeństwie – to jest o państwie.

1° Najwyższe dobro.

Ideał ostatni pewien wielki widzi
ze adorowali uczonych ich ad
myślności, za dlatego to nazy-
cza ciekawości, cofnęli się w
myśli cyfr bardzo celem szczęścia.

idea nadrzędności
do świata zmysłowego

2

wodu Platona. Zdaje się słusznie
słusznie, ale ta idea jest własnie
pewnego mistycznego wielkiego
dobra, w której mistycyzm, ale
jest pewnego wielkiego dobra
w której motywalnym – nie ideał
tym względem w przeciwieństwie idei
wrzeczywistości, a tem samem,
zadowolnienie stałemu dążeniu
może być czymś innym najwyższego
dobra – ale i ta droga słuszna
rozbarma jest w dziełach Platona.

Pewien przykład znajdziemy
w Teajtecie ma Theodora – kaz
kazuje że ziemska byłość
nasza w życiu naszem tamy się
ze złem, i nie zdoła uciec do orbi-
ka ta od nagromadzenia, nie nie-
ka huba uciekać się do Bostwa i zbliżyć
się do niego cnotą i poznaniem

Drugi bieg dążności
ujawnia się Platona, w tych ustępach
on wpada znacznie dodatnie
świat zmysłowego

Idea odnoszenia świata zmysłowego –

176
od 1

od 2

Jak to mówi Eros jest pośrednikiem
pomiędzy ideą ze światem zmysłowym
a wreszcie świadomością Platon, że lubo rozum,
upamiętnienie mądrości jest czymś wyższym
niż osiągnięcie przyjemności – jednakże
przyjemności życia nasze bytowe apa-
rycznej, dalej – podobnie też ideałem
poznanie lubo najwyższe nie wyklucza
czy dla życia ziemskiego – ale
należy artyzm, a nie zamyka
umysłu (wyrzeczenie ascetyzmem, sta-
rozytnem) jest nie zbędne dla szczę-
ścia, bo trzeba dbać o upiększenie
zewnętrzne życia. – Ale należy odróżnić
uczucia czyste bezinteresowne, pomiędzy
nie dochodzi mięso – od zwykłego
zmysłowego, nie godnego, radości
Stamtąd z tego rozprawy widzimy
sobie możemy że Platon uważa
następujące czynniki jako wchodzące
do najwyższego dobra.

umiarkowanie
i warunkiem owej
harmonii – oba to poję-
cia te zgodne w Grecji

1) umiarkowanie i opanowanie
jest to pojęcie czysto greckie – Sofi
gona słowa Theorie i słowo – Aretpos
w Colinos przytacza –
2) Harmonia, piękność, uporządkowanie
w sobie, i przestawienie –
3 Rozum i poznanie – to jest zdolność
rozumienia myśli, miary i harmonii
4) umiarkowanie i prawdziwe
uczucia przeżycia, i prawdziwe
przeżycia klórne rozumiejąc się przy-
cia i dostrzeżenia.
5) Radość i przyjemność – ale jedynie
taka która jest pełna umiarkowa-
nia a piękności, nie która jest
wolna od przykrości i żądzy, a zato
taką co z zamiłowaniem i radością
wiedzy –

Z tego też widzimy że moda Platona
duża w starożytności dróg wiodła
dążąca do najwyższego dobra
(a droga ascetyczna, nakazująca
wycofanie się ze zmysłowości, i
opanowanie duchu ideału
2 – estetyczna która pragnie
widzieć idee w materii to jest która
znowuż do piękności –

2° Cnota

Sum. Th. 147 Z. 560

Jedynym środkiem do szczęśliwości a błogiego życia jest cnota, bojąc się każde postępowanie może pewnie dorobić się wiecznej ich szczęścia, mniej przez zabrać wtrzeźwia cnoty, jak ich szczęścia wtedy dorabia się drugiego jeśli dobrze żyć będzie, a jeśli złych przemarzenia mieć będzie złego.

W rzeczonych słowach, mieści jeszcze do Sokratesa obrazem ale Plato sprowadza wszystkie cnoty obszerne, cnoty do cnoty, a lubo Platonowych dyalogach wyższa jest cnota, bo nie wiąże zadnar do nich zmierza, bo nim rozumie, by je wszystkie potrzeby wiedzieć — Pomnij cnota rzeczywiście nieco tu przelad i wyższe wiedzy cnoty ważnych

Reeve Wien

1.80

czyli pytk je nazywa części duszy tak do rozdzi do dawnych ostrych cnot Kardynalnych - jakoby?

1° Cnota mądrości cnota wyższej części duszy, on panuje w duszy ale nie część rządzi rozum.

2. Waleczność, która pełne cnowanie rządzi się rozumem, czyli w czym się mieścić lub nie mieścić, czyli się nazwać lubić

3. Cnota panowania nad sobą, ona niższe części duszy zwłaszcza pożądliwe podlegają pod rozum.

4 Sprawiedliwość, moc, która się dzieje w każdą część duszy dobrze wykonywa wszelkie funkcje swoje, które wie dana jest oto aby tak i przeciwnie całego zgoda duchowego bez zakłócania

Dalsze rozumienie czterech cnot ani mojego z tych czterech cnot ani mojego w Platona nie się tu w takim widzieć nie będziemy

Tutaj zwrócimy dzisiaj jeszcze uwagę naszą, na niektóre przekłady

etyczne Platona, a wielce charakterystyczne - zastrzeżenie że one udawaja nas jedynie dla tego że są wstępną sprawą drugiej zgromadzenia ich wniosków ponad zakazanie kłamstwa.

1. Napisał że prywatne dobro jednostki zawsze musi ustąpić przed dobrem ogółu.

2 Kłamstwo właściwie jest tylko rodzajem tego większego przestępstwa - kłamstwa drugim w celu dyktowanej motywami ich idei na korzyść i dobro - lubo ataruje Platon zakazuje obywatelom kłamać, przecież przyznaje że władze najwyższe za do prawdy obowiązane jeśli chodzi o dobro ogółu

3 Platon nie znalazł stałej skazówki prawdziwego między dwoma pojęciami - Jakoż tutaj on pragnie mieszać pojęcia przeciwstawiając im drugie wyższe znaczenie, ale zdrajcy stanu nie pozwala właściwego prawodawstwa wiarołomstwo, dla tego właściwie nakłada

na kobiety prawnie ich wcale nie właściwe, tylko by, słowem, oddaturą rzeczy w stylu Platona. Zatem tu pewno i Platon nie uniknął głębokiego zacofania materializmu.

Uznanie jest Greckim pogardzaje zgodnie ze zobowiązaniem, zamiast tego zaś niewolnictwo, które, właściwie narzędzie zabicia, z barbarzyńskiego świata - Praca banausyjska jest dla tego tylko, że nie go wpogardzie zakazuje pełnych obywatelom, handel i przemysł ale nawet rolnictwo.

Problem nadaje rady zrównuje i przeciwne co do obchodzenia się z niewolnikami, i zakazuje Hellenom uczynić niewolnikami.

2 Przestroga aby nie skupiać wielkiej liczby niewolników społecznie i szczególnie wskazuje w Italii

barta -

3 Zada nadewszystkiem ludzkiego i sprawiedliwego obchodzenia się z niewolnikami. - Choć polityczne stosunki i stosowności wstrzymały ich wyzwolenie.

Państwo.

Plato zostawił ~~swoje~~ dwa główne dzieła o tym względzie na Republikę" i Księgi ustawach.

Najwyższem zadaniem państwa jest urzeczywistnienie dobrego współżycia - Państwa najwyższe państwo obywatelskiem uprawnieniem, i publiczne państwo obejmuje wszystkie.

Prawdziwe państwo winno przeto być wzorem prawdziwej cnoty. A szczęśliwość wszystkich w państwie zależy od tego, aby w nim dobrego urzeczywistnienie w całości

Lecz jak wspierdzającym czasom tak i wspaniałości jedynie na radzie urzeczywistnienia tego jest filozofia. Państwo na filozofii ugruntowane, filozofia winna bezwarunkowo winien panować

Urządzenie Państwa.

Obywatele państwa ~~dzieła~~ dzieła w swoich ~~zamiarach~~ zamiarach swojego powołania na

3 klasy lub stany. - 1. stan rządzących stróżów państwowych, 2. stan wojowników. -

Rządzący mają powinność kierowania państwem i ustawienia ustaw. Powinni być wybrani z liczby stróżujących, to jest z wojowników - Rządzący winni być prawdziwemi filozofami, powinni oddawać służbę publiczną dla siebie samych gdyż ich szczęście zależy - być wybranemi którzy zawsze

18 864
IV

Schw. K.P.S.
154

stali winni przysadach mocy
i mieć lat 50.

II Straże lub wojownicy, za pomocą
kami zdradzonych, a broniąc państwa
od zewnętrznych nie przyjaciół. Życia
ich f wabarè - spokoju stoł, nie
mają srebra ani złota - nie mają
wtasnosci prywatnej. - Co im po-
trzebne do życia powinien być dany
od innych obywateli, tojest od 3go stanu.
III Trzeci stan pod względem
rolnictwa, i handel -

Pewien, stan odpowiada czystemu
złotej wdzięczy Zdrowie i pewnemu wojowniczy
I czysci pożądliwej nienasyconej Ha spra-
widliwości wszystkim przyszłości
aby każdy czynił co do niego
należy. -

W państwie Platona widzi owe
w którym rozmaite stanowe
zowodzą wspólnotą

Jakoż - zniewieścia jest radzina - nie-
wiasty spółki - ces radzenia dzieci
ustawami mają być oznaczone - dzieci
są wtasnością państwa - Dzieci
Plato
Kabonite mają być pielęgnowane - za-
chowuje pielęgnowaniu obowiązki dzieci
wychowanie ma być dwojakie gim-
nastyczne dla duszy ciała, za
muzykalne i umysłowe - ho do
czwarci ad sprawiedliwy -

Jak dla nas ważne pytanie jak na
swojej republiki a do swoje państwo za pady-
wat się Plato - czy chciałby jako ideał
przedstawić to do którego obecnie się
zwraca albo który uważa się za
być urzeczywistnionym - czy też nie
niego się zapatrywał jako na wzór który
by urzeczywistnionym być może?

Hegel wprost wyraził że Platon w
swojem „Państwie" przedstawił ze
wzór substancyę greckiej, i obrazuje
Plato mówi Hegel nie brał czynu
umysłowego który się Kant

widzeniu, on powinat prawdę wskaz-
wać jego ludowi: "A to on powinat prze-
stawić w dziele swojem"-

Też ma w zaletliwości ze Platon na
prawdę brat republiki swojej i
że ją uważał za nieszczęście do uwa-
żenia ustawienia. Oumem, że należy
te nauki uczeniu ustawić jeżeli mają
prędki ma być uratowanie-

Jeżeli nam się zdawało że te pra-
wdę że jego za ulozia przypomnijmy
sobie że on rzuty życiem w spółcze-
snym sparcie, Platon pozwolił sobie
wielkiego dotychczas spartańskiego do
doprowadzić go do ostatecznych kon-
sekwencyi.

Tu sparcie panowała ortodoxia
nie małżeństwa, a Lonii wszelki
- i tam wzad pamięć nad[illegible]
- tam społeczeństwo[illegible] - i tam
przemysłem trudnio się Helotów
- i tam obywatele czyli wiecznie
walczą w obozie - tam nie ma

185

rzeźba domowego, a tam chwały
wawolności majdrzesze społeczeń-
stwo - i tam nie było tu chwały
artystów, pieśniarzy -

Więc nie zwyczajna była republika
Platona - dla nas fantastyczna, bo
nasz ortodoxii nie pozwalają na
ale poniekąd ortodoxia klasy-
my. nieskończone znaczenie
we wszystkich czasach i klasach -

88 Sztuka.

2608. Platon nigdzie nie czyni samodzielnego
badania o sztuce - o wszelkiem nie ma
pojęć sprawiedliwym - Umie dużo on nie
lubi Eschylki - bo sam pozbawiony
estetycznego artystycznego, bo sam
pozbawiony nie ma wrażliwości artystycznego
słuchania. - Ani Lobeck pracowni
on znalazł nie w brew estetycznego
krytycznego pierwiastka, i dlatego ma
tyle sam[illegible] umiejętności w ocenie
nie sztuki -

188

Poczynać od razu od mowy o pięk-
ności; dwa są jej czynniki piękno
zmysłowe; idea, jedność w dwóch pierwiastkach
wa a ocet; pierwszy stopień

nie ma u Platona znaczenia – Bo prawda, a co za tym, jest jedynie a nieco ogół, a znajdować prawdziwszą za idee ma u tego znaczenie że nas przeprowadzają do idei samej przez się, a potem, już od tego oznajmienia widzi, że już piękności odwrócić się trzeba, bo jest poprawne i doskonałe. A gdy Grecy charakterystyczni nazywają dobre piękności, Platon nazywa piękności dobrem, to jest że piękności o takiemu celowi idee w sobie – Formacelle nigdy nie ma znaczenia takiego greckiego – idea –

Pierwotne piękności, mówi Platon nie ma ciała, ani kształtu ani barwy, bo pierwsze ciało na jakie jedynie na pierwszym stopniu do oczu czuje.

Raz tylko Platon czyni takie zastrzeżenie o zewnętrznej piękności i dobrego, mówiąc że piękności dla tego tylko za chwilę czy jeszcze w niektórych dialogach zawarta wtedy idee, a w drugiemu

zarówno jednej duszkowej, rozumowej tam od poznania i cnoty, ale wszystko Platon rozkazuje piękności w dobrem – A tego piękności jest pełne uniesienie i harmonii tak jasnej i dobrej ma te same cechy co wtedy we cnocie prawdzie i umiejętności

610. wszystko co dobre i piękne;

O tamtym świecie nie mówi Platon ale przynajmniej że zwodzi tam rozum i nadchnienie, co mówi, tak wiele słuchów o felerze, że opowiada wszystko, ale felerze jest wszystko, bo jest nadchnienie wszystkie i czyste i wtedy przez dyalektykę – bo dialektyka umysł dzieli, ma zwiadomości nieśmiertelności –

Nadto Platon nadchnienie uważa za cechę szkoły, ale tego wielka rozumna czynności otaczającą i nadchnienie, za którą, tak wiele słuchów o felerze, że opowiada wszystko, ale felerze jest wszystko, bo jest nadchnienie wszystkie i czyste i wtedy przez dyalektykę – bo dialektyka umysł dzieli, ma zwiadomości nieśmiertelności –

Nadto Platon nadchnienie uważa za cechę szkoły, ale tego wielka rozumna czynności otaczającą i nadchnienie, za którą, tak wiele słuchów o felerze, że opowiada wszystko, ale felerze jest wszystko, bo jest nadchnienie wszystkie i czyste i wtedy przez dyalektykę – bo dialektyka umysł dzieli, ma zwiadomości nieśmiertelności –

ale takowe naśladowanie pozorne
tylko zabawą igraszką, a nawet
igraszką niebezpieczną, bo ale
ludziom podobai się tulka podchlebiz
namiętnościom, kiedy jej niemoral-
ne, zarazem najmiędzy rzeczy
barzemiz o Bogach, niezniszczeli ludzi
i pieśni — zwłaszcza dramat naukę
ludzi do sposobu reprezentacyi myślenia
— tak Komedya i Tragedya budziły
widzach nagany godne naniż ludzki
Złego pomiędzy żąda Plato dorosłych nad
dziećmi skłonności i poezyi, bo skłonność
i poezya powinna być uważana za
rzecz zarazem i publiczną —

Pogląd Platona na Religią.

Jak Es Letzten w Sekt: Religii Platonowi nie
wątpiącego o istnieniu Boga i innych
nauce. — Pomimo stanowczość swoich

Platona śię, jako wolność religijną
i wzniosłą.

Jakoż prawdziwa Religia w Platona
jest zarazem śię. — Boć śię tego
wymaganiu nie jest tylko dowodu ale
i zastosowaniem praktycznem, jest
życiem i miłością, i napełnieniem
całego wszystkiego tam co wszystkiego
istnienie wiadomości —

Filozof sam jest poboznym i
bogu się podoba, jemu na dobre
służą wszechrzeczy — a świnie
jego jest naprawdę potrzebnem
jego z Bogiem; bo on sam
czyni wtem co z Bożego, i wobec
boga wszystko za małe
uważa —

Wszystko co istota wszechrzeczy
jest najwyższym przedmiotem
dla filozofa, bo idzie za owemi
wiecznemi Bogami, które
świat i wszechrzeczy za nadto —

Dowodzi

a bosków wnajwyższem znaczeniu
nie różni się od najwyższej idei -
Plato wbrew sprzecznemu zdaniu
ich dowodzi bytności bogów, a to takiemi
samemi dowodami którymi przeciwnicy
ścisła sekwencyą materyalizmu,
bo wszelka idea bądź przy-
na wszystkiego, i wszędy wszelka
w świecie - widzi znaczenie
przyczyny, i słowo się w świecie.
Cóż wszystkiem co świadczy o Bogu
myśl przodująca jest idea dobrego
Ale - jak pomiędzy wszystkiemi ideami
znosi się najwyższa idea, tak nad
wszystkiemi bogami znosi się
jedyny, ludzkiemu do opisania Bóg,
Bóg wszechmocny, twórca i opiekun
wszechświata. - A dobroć wszech-
mocna jest wtajemniczona do losów
najwyższego Boga, ale tego Pla-
to bije na głowę wprowadzenie

jakoby bóstwo było zazdrosnem
bo bóstwo chce wszystko co dobre
sprawiedliwe - Z tej wielkiej myśli
dobroci Bożej wprowadza Plato
naukę, że Bóg jako doskonałość
nigdy nie ubliża prawom, że
nigdy nie mnoży - że się zawsze
tak widzom przystosuje jakby jest,
że nad jest nie obcym, nie nie
potrzebuje. W Bogu jest dobro-
natości, piękności, wszechmocy,
mądrości, wszechwiedzy, które
nie nie jest bajno, które jedynie
obrazia nie ujdzie bez kary,
a żadna cnota nie zostanie bez
nagrody -

193

Bóg. Ale ilem najwyższego bóstwa
się jeszcze jakiemu bogowie widowi
a bogowie ilowy się nadziali, jako tutaj
opisałby. Ci bogi niższe ukazuje
jak kapłan ofiarę, czyli tłumacz
ostrzega -

Ale co ci tęgiey ewany ludowie
Plato mowi tylko wyrazowi
o Bogach - ale wmysli ma jedynie
Boskie - Dawne swiata narodu
ci a nie go Zeusem - ale nie wierzyli
wnetrzna ludowa ani in Ler la nie darowa
nie dai - ale arcanum sobie wiem
zastrzegł -

Plato o sztuce. Zeller Cos N. 422
Mowa o Estetyce Platona poczatek
Plato sam jest artystą nie mowi tylko
filozoficznie o pięknie o sztuce -
Arist. zas pod dostatecznie
Estet. Platona pod dobrem rozumie
absolutnie dobre - Dosc ze mowi pięknie
mówca - Dosc ze mowi pięknie
mowi, idee i indywidua odróżnia
mowi indywidua nie maja wiec
wiec pięknych bo same nie dobre
bo - idee tak nie widzą i prawdy
dotyczą. - Tylko nie dotrzesz
mowa o rzeczach pełna i dobrej
myśli. - Dreszcz przebiega nie nasz
harmonia, napełnia nie tylko
wyobraźnie ale i rozbawia ni
obraza - Co do Lorrenzo i one
płynie pełk fala z zachwytu - ale
Tis brevis ea chwyta Karbs -
odpowiednia artyzm dla dzieci
marzenia, pomoc dla
czasu, a nie godzina

Jedna w teście a cecha szlachectwa – ale gdy w nielicznych wypadkach chłopi nabywali dobra ziemskie – bez wątpienia przestawali być chłopami – a to w tem znaczeniu jak Szlachta używała tego wyrazu. – A to w tem znaczeniu słowa jej cechą nie była. Stad nie można dla tego dowodzić iż była szlachtą, powyżą.

155

Estetyka Arystotelesa
Teller II/2 str. 605.

Arist. rozumie 1 Poznanie, 2 czynności 3 twórczość – Pod względem, szkoła jedna dzieła piękne powstało jak o Poezyi a to nie ostatecznie – Jak Platon dzieł, Arist nie ma pewne ale ma szkołę rozpoczyna Est. – Pewien dzieje piękności, sztuki poezyi, ma pewien – ale pewien jest pewnej to w niewiadomej – Ale pewien ma dzieje w nim a nie na nim – bo nie ma szkoły, stad Platon dzieła, stad Arystoteles ma pewien nie ustępuje Platonowi – Platon rozumie pod Platonem niedziałalność sztuki w nadawaniu – co jest popadem natury, bo sztuki Klasy, nie powiedzieć, powinien do powinności, chociaż ale obz wobrazie pewnej powinności ale jak powinni dok szkoły dawanie i rozwijanie ale, że nie nadawania

przeczytaj te

Schulte gdaj affekka pa
vom, uvolue dostobistosi
a ruca do vednej volnej
uvolici—
vecte anst. nkulka vsdil
ui na vsuu vsdoji vsecte
vsdlevd klenemi one vsste
doji — ale anst. nieustanne
sa tego systematis. —
Aesi jego Es Schulki rachow
ne nam ouvoi pravi
wytaenie do Swiadczi — vecte
uiga na jo vsuici, ne a Pra
gusi jest 1° dowiedz mys
-ten pudaji pan Kujdeka
arcya do Prezesi Izby
ole Epopei jinnego akcyo
621. Zeller.

ostuemi ale vsuem mose
jo usstachetuie, i pmostaue
pokemi bzivinnu - i tai f rada
uiem ustalki - one pmostaue aqoly
ìdealuemi - dlaw nadaji ustaue
poremi uzzse vsastosi ou Pleszonji
aji - vsapuiesi pravi o nuuzen
pmodada se:
1 jest rabawa 2 abzieji aven
uskolaeniu 3 zebranemi
pulue pmejenuau 4 oneseuiu
ui —
Cyli ciuu radzje ustalki mapa
du Hrzek ang. list uiesponiu
Co ui tym czyszczenie. Pokaue
nie adnosi ui jak uuiemau
bezpotrzebio do pspaau, uual-
nej ale vsocstaui si do dzietau
ne serce — a to tun je uuiecy'au
apelka niemkodui, dokonuym
ostatna spust. i radzoduemi
fakto uuby uzpieczeniu konieu
pokjeuu

Dama akademicka
nestepnej Platona

Platona dialogu nazwanego Uczta
rozmowa nagromadzila kilka charakterystycznych ludzi, kilka przeciwstawnych
do siebie zdań — Platonowi chodziło
rozwiązaj, abym je choć częściowo
wagą epoki uwarunkować, za
pomocą dialogu — Uczty,
mianowicie Platona było
miło odtworzyć w tych miłych
rozmowie z kilku ludźmi, którzy
w owym czasie Perykles żyli
pod dostatkiem. Rozpoczyna się
ona — naradzili się oni nad
wielkim zapasem Pytagorejczyków
sposobności z Platonem
spotkać się na uczcie —

Najsze ustawy Platonikow bo-
owiązał przy Akademii, Ulicy, Kolegium
Studentkowom pomieszkanie na-
miska stołu — Dla utrzymania tych-
nosci służyły ciesiady klawesyn
jeśli Plato wprowadził — Naukom
Gramatyki miesiąc przeznaczonych
Scholarchowie mieszczący się
go lub odstępującego czasu.

Plato oddał siostrzeńcowi swoje
Speusippowi na ulubieńcu — Po
nim Latarh stał się naszkoły
jego Xenokrates, nazwiska przyjaciół
zaum do Platona, Ulicy pomiędzy
motyli nauk mistrza pilnie nazwi-
niej, ale oddał drogi Ulicy i cząstkowego
umysłu nie był oddalony do skutku
dialektycznego rozumienia nauki

Platona — on skłonił ku ulubie-
ty umarł lat 25 panuje Polemo lat 33
314 — 3 dalej Krates, a potem
Arcesilaus Ulicy założył Akademię
średnią Akademii —

Dawna Akademia nie wyjaśniała
żadnych szczegółów. Ona prosta wzdłuż
drogi Ulicy, rozpościerał Plato wokół
rości miejsc, a Ulica obiegała
go do Pythagorasa

Speusippus nie uważa dobrego
za rzeczy nie zależne, ale za
cel ostateczny. Speusippus nie
miał sześciu idei Ulicy omnes ut Klawesyn
bierze, i Sarkomie ostatecznie ad uroczysko
zmysłowe. Jedno jest przeciwne
sumie i liczb, ale nie to przeciwne ono
nie ad pewnego lub liczb ani przeciwne
wa „pierwszemu jedności". Podobnie
jak liczby tak i wielkości prze-
strzenne są tutaj jako samodzielne

substancyi — W Elyi pego mart
wemy chrd oniij pisat rozsi is
alboże wyst drukuicy krymskiè
miesiąc —
Xemstwates pudakie wozmitwet
wiw Pytkeaneii iw madem abyel
ale just wslemacnii ne ad spell
ippa — Coo kosmologii me
wtascnie cnimiw pordactzme 2.678
wzobraznia — Elyi daro pwey
chrd pomiecut

Demat sla Pane Jouka
Rozwadowskiego Kawaler Dr
Jakobiii na cale ciemne

D VII

Arystoteles

urodz w Stagirze na północy
Chalkidyki nad morzem Strymońskiem w r. 385 a umarł 322 mając
63 lat. — Ojciec jego nazwiskiem
Nikomach był na dworze
króla Macedońskiego Amyntasa
Rodzic admirała Aleksandra
W testamencie swoim zalecił
uczyć dla opieki nad synem
Nikanorem — synem swoim
Arystotelesa przeznaczył
Pythias za matkę
Ks. Dzieje ciągu dalszego stosunku
Arystotelesa do Platona
nadzwyczaj ciekawe były, gdyż
pod a nadto Kosztowniejsze,
gdyż jest stosunek do
Platona

Ewentualnie Platon Arystotelesa
do Aten było w czasie gdy
Platon przeszedł na odpoczynek
do Syrakuzy — Dzieje ciągu
Arystotelesa opisuje pomiędzy
innemi Platona

Pow Hermiasa nieczęs dawnie
w Atenach stuchał wykładow
Platona — nie wiadomo jakie
miał zdanie, [illegible] powrocie
może przecie było obrzucenie
akroáw przeciw Filipowi - a ten
sumien pożycia ich przeciw
arci kobietom — Hermiasa rodzaj
dosłał mu wtedy ariabarzes
który go kazał ścieć, gdyż
zdawał mu się Arist. z Platona
do śmierci — Kallistenes
pomiót go na wyr. 348 Filip
musiał go na wygnanie
Alexandr wyjechał [illegible] B.
Arist kazał przyprowadzić
ay byłoby Filipowi jest
potrzebnym, apollydes-
zawiązuje się wtenczas
krolewicze byli gwardzistami
bron przeciw [illegible]
wiek dlaczat wiele mil do
Domanik —

byto przykre, czyli stosunek za
mucano A-wi niewdzięczność
nauce. o tem już opowiadano
Arist nie wiemy. Zolapi się
atoli z kimkolwiek wcześniej
bym dwóch razów, był zapewne
dowodem ostrej interpretacji
się sęg — To pewnie że Plato umie
wol rozumieć wielkie i jakoś
mały wiedzy — i we nawrocie
w pismach Ar. wystąpiącą
polemikę przeciw Platonowi
między innymi ostrzy przeciwko
zasadzie Platona —
~~Arystot 348 Arist~~ ~~Majer tak 17 Arist~~ ~~do Aten~~ ~~pierwsza~~
w r. 348 A. opuszcza Atny i
udaje się w Lew. Hermiasa
= miasa
Hermeiasa ~~wasza~~ dynastem
w Atarneus i Assus

wrocławy Arist. do Aten zabrał
szkole w ciemnych murowanych
Ulice otaczały wielkie Apollina
Lykeios – Tu tej uczył prze-
chadzając się ze uczniami
wandrując ranuyn i wiecz-
ney – E Rankami uczeń
[W. Fuerdes uklady allroa-
matyczne to jest rzeźbe nau-
Kowe – wiecznem exoteryczne
to jest popularne – (wiecznosci
Rhetoryka, Dialektyka –
i Polityka –).–

Zapewne rozdrażnia Alexan
dra wsparty Arist. nieraz mocno
macną obcością – uczeń
upiór macznie posuwkiwa-
nia co do uwagi dziecinnych
wiast, a wiecznie dolan ist
przepisi ave niesmiertelny
skarby zoologiczne – 1200
wiadomości starożytnych
rzeby mokli) – Arist

E stus narwa peripatetikeów

ojciec kreślił Pasikak w
Alexandrze, Król chciwie pyta
wszystko jego wstawienia
za osobami – niedaleko
Pomni obietnic słowem
niezgrzeszy – to pewno że był
oszczędzony [illegible] pewni zostawał
wzniesienia za Greckiem
ojciec nie mógł kochać
Boy wiecznie Alexandra
wiecznie, wpuścił. Swiat
jego skała się wkrótce pra
wadem i rozkoszą nie jako
pewnie niemasiędz ad
dawne rzeczy w Grecji. Demostha
tos, Eurymedon ostawiało
w Lacz o berbecsi – wiele
ordaby kraje – Arist. milczał
po burzy wojen w Chalkis
na Eubei klnie te miasto

zostawało pod opieką Macedonek
nowiąc iż piąquie adwersarz Ales-
xon spotrzebnoś zgrzeszenia
przeciw niemu podobnie jak
przeciw Voltheleonowi - w roku
322 am. Aristoll mówił
Demosthenesa - F

F Syn jego zwał się Nikomachus
odniego wzięta narwę rzeczy
zdałacy się Elyli Arist. jak Nikomachum -)

Pisma Arystotelesa

Te które ~~nam~~ przechowały się
oweczego czasu, złożonej Arist
od innych osób, leży do nich
i do tych pisarzy, potrzebnej
ochoty filozofa i te pisma
zostały niestrzeżone i wartość
znaczenia stracone za dla
czasu -

Co do Arist czyste umiejętności
i twierdzą ~~że~~ że nam zostały
tylko [miasta] Physics [dawniej] zwy
Stuhara Theophrasta; ale ich
odrodzenie w Bibliotece -

Tego Meleusa dziwnie
byli niemili, którzy te skarby
zamknęli a tym mali pod
klaczem - nalegnie ale że
chronić [odpowiadającego] te Biblio
teki Attalusa pochowali
w podziemiu przed ludzkie te
mieszkańców wilgocią i molem
[spadali] pomieli [apellikonowi]
w Tejos [byłe] bogaty bibliomana
abonencem - ten przenosi
je do Aten - Sulla zabrał wiele
przepisów Korzeń - [niektó]
rych [nie znał] [nie] rozu-
mie wypełnił. Nie słuchał
posunięć apellikona
Sulla zabrawszy Atenę
wrócił Bibliotekę - z przez
mość w Rzymie tych
granitell Tyrannio otrzy
mał pozwolenie uporządko
wać bibliotekę, a Kweszor
pozwolił [dać] exempl.

w kopiach niedbałych, a nieprawych
wanych nawet rękopismach.
więc bez skollacyonowania
Plutarch sam świadczy iż wiele
z pism tego w tych ksiąg
Pallas [illegible] trzyma o pismach
Arystotelesowych - lubo nie
wątpliwa ścisłej Arystotelowi - Bo
niedługo ich przyszło dopiero
prawdziwe ale po śmierci Theo-
frasta jego ucznia tylko ich
[illegible] - i [illegible]
pilnie nabywać - i [illegible]
mieli relacyą up. w Bibliotece
Alexandryiskiej - i [illegible]
pismo na skórki wrzucili dla
pierwszego -

Nie wdając się już w kry-
tykę tego podania racyi
wyżej mamy najwarmiejsze dzieła
tego.

Pisma logiczne jest ich 5

A) (Pisma logiczne zebrane pod nazwą
Organon.
1° Kategorye -
2. O tłumaczeniu i wykładzie
3 Analityka wcześniejsze i
pomniejsze, to jest o
formule logiki ogólnej
4 Topiki [illegible]
5. Pismo o Elenchach (o omyłkach
rozumu) sofistycznych

B) Metafizyka które Arystoteles
nazwał filozofią naprzód

C.) Fizyka obrabiane przez
Arystotela w kilku pismach

D.) Etyka [illegible] (Politica
macha) jest racyi popular-
ną nie ścisłe naukową
(Petrycy)

E) i Etyka tamże ale pismo
Polityka -
Ekonomika ale nie mamy
żadnego dzieła jego którego
przedstawiało nam system jego
filozofii

F Topiki traktuje o dialektyce
w ścisłym znaczeniu, to jest
sztuce dysputowania, to czyli
używanie rozbieżania pewnych
[illegible] twierdzeń -

Oprócz tego skreślił dużo o
religii - o Kościele tylko jedno
przeczytałem - Faetzke i
Reinhard - Fliskor. Nad!
Pocóż gadać jest niebezpieczne
Arab. - jak to zapewne naj-
milszy politikier kurkaso
i pewnie najpotężniejszy cesarz
na kłopoty kazałby kolwiekl
zajmować się na sucho -

Stanowisko jego
Filozofii.

Zeller. Hist. Philos.
II 2. str. 108

arist. odnosi się do poznawa-
nia nowych rzeczy, do prakty-
ki i teorii, albo pokrewieństwa
dwóch lub więcej rzeczy do
siebie, a nie do opisu. Ich
rozumiało by kolwiek jak
Kurat przed Arist.
Plato -

Don
Hod
Job.

Cado Platona - Arist. 166
przeciw niemu polemizuje
a mimo jawnie szacuje się z nim
zgadza - Przeciw wszystkim mowy
Arist. Jakoby ~~niemal~~ ostatni słaje na
opinijach Le Platona mimo
nim jest przeciwnym
1° Zgadzają się z Platonem

co do zadań ich zgadza się
się zupełnie z nim - jest pomoc-
ne jest istota rozkoszy
i cnoty - istota ogólnej
rzeczy nie tak -
Arist. Platon -
a pewny rzeczy samych - a
o pewnych najczęściej, nie mię-
dzy, które już nie mogą
pewnych obcych wskazać
i cnoty - on pewnych
ogólnie wiedzą które się
zowią do kilku innych, ale
mianowicie, zdaniem Platona
zwykł i do niego przynależ-
Kanyon -

Zeller. l. c. str. 114.

Romica Aristotelesa
a Platona –

Wedle Pl. fia[ł]ość obejmuje
wszelką duchową i obcującą
doskonałość, ogarnia tedy
rzeczy duchowe teoretyczne
jak praktyczne, ale za to
ona przez platona ścisle
odgraniczona od wszelkiej czynności
cielesnej. Arist.
przeciwnie odgradza jej ścisłe
granice od praktycznego, ale za
to zbliża ją do umiejętności
ścisłych empirycznych ze ścisłej
ogólności – Jakoż on uważa
filoz. tylko za sprawę władzy
teoretycznej, mającą cel
samą w sobie, a tem samem
odrzuca ją od czynności
praktycznej, która cel
swój, ma w tem samym dorobku
się znajduje ale niema
celu samego w sobie jak to
ma filozofia –

Filozofia Platona
jest raczej indukcyjna
metafizyczna, jak istnie-
nia stałego niezmy-
słowego, ogólnego
a idea samoistna jak

oria jego fi

Arist.

ale jak się mieszka [illegible]
z empirią –

Plato wielki istnień ale-
gające tworzenie się i zni-
szczenie przekazał wyobraź-
niom – a myślenie z dzieli-
cy wiedzy – i uważa takowe
wyobrażenie jedynie za ne-
gacyjne przejście do wiedzy
prawdziwej, do uważa-
nia się w istocie, a tamtejsze w
we wyobrażeniach własnie
niewolnej i przez mysl by się
wniosła do idei. Przeciwnie
Arist. wyznawa dodatnie
nie myślenie z empirią – ad 2
w jaka empiryczne tamty
nowe myśli wydaje.

Plato nie waży sobie wiele
estymować rozumnych przez
wyobraźnię wyobrażeń
w szczególne zjawiska, bo

Z tamtym Phidias.
Bogi

istnieniem przedmiotów, ale
widzi w nich przeciwieństwo idei.
Arist. bolesne rozumie [illegible]
dzenie jako przedmiotów
umysłowych, jednostronne i loto
wne, ale przecież umysłowe
nad tym przestawał nie
powinno, owszem jest rzecz
ważna jest aby wyznawać
podmiotowe moce rozumowe,
umysłowość wiecznego
odrębnego, niezmiennego
a wiecznego istniejącego w swoim
wewnętrznym mocy, i tam-
tamtej zjawiskowej – arysto
teles rzadko kiedy nawet nie pozwala
dobrowolnie mocom wiecznych
ideom skarby dla pomnożenia
Zatem ten idea w niego
przedmiotem widzy nie bliski
ze pod prawdy konieczne, i
bosi konieczne ale nawet
bosi wszechmocne.

Zeller 113 II/2

i uważa za nie niedorzeczność
utrzymywanie aby jednakowa suk-
stancja obdarzała wszelkiej przeci-
wności - że niekiedy trzeba przy-
znać na prawdopodobieństwie
a rostanie bliższe zbadanie
rzeczy pomimo wyraźnego -

Prawda obiecuje tym bowiem 1124
nie posłużyć sobie Arist. aby
przy badaniu, ~~wtóre~~ ~~ale tylko~~ we
własciwym przedmiocie tem
filozofującym - ale wtedy gdy
mowa o kwestyach etycz-
nych, albo arnosrac[illegible] ni
do natury -

Podobna Metoda Zeb. l. c. 115

Zpod względem metody Arist.
co do gromadzenia dowodów
idzie za Sokr. i Platonem -
Metodę tę postrzegamy
on wtenczas te dostrzegamy
myśl-dedukcyjną

169

Doprowadzić do nieprzyzwoitości - ale on zwraca tamy
spostrzeżenie badacza na-
tury - Albo on ~~abo~~ to jest dyal. i empiryki
ty stroną nie zgłębiwszy
Dostatku, tym prędzej
zabrnął ty pierwszy o ich
tylko dwóch kresłi na te
zgodzić się mógł, i ośle
tylko tego dokonał mowa
oba-pojęcia ~~i~~ ow-
czyto bez ~~wzajemnia~~ ~~i~~ ow-
czesnej filozofii pojęcia.
A jak Sokr. i Plato bada
przedewszystkiem pojęcia
przyszłości, tak i Arista-
teles lubi dowiedzieć tego
przede - tak oto bada
pojęcia Natury, zwiastu
Greeks, do rzeczy, pojęcia

Arist. rozpoczyna badania od rzeczy najogólniejszych, od zdania twierdzącego - ale jak w pierwszej Analityce - od czasowników - ale jak w Kratesie uchyla niedostatki dawniejszego postępowania i pomawia Galena przez dialektyczne rozróżnienie postępowanie. - Tu tak w części Arist. Galen dziełek rozciął i Kratyle - gdzie on całe warzęchy badania rozpoczyna od Czasowników i wyrzuca klore wpierw o nazwach mówiąc - i zwraca jako nadrzędne i wyższe ale dalej nowe opisuje a [illegible] rozpoczyna

Arist. rozpoczyna badania od najogólniejszych, od zdania twierdzącego - ale jak w pierwszej Analityce - od czasowników - ale jak w Kratesie uchyla niedostatki dawniejszego postępowania i pomawia Galena przez dialektyczne rozróżnienie postępowanie. - Tu tak w części Arist. Galen dziełek rozciął i Kratyle - gdzie on całe warzęchy badania rozpoczyna od Czasowników i wyrzuca klore wpierw o nazwach mówiąc - i zwraca jako nadrzędne i wyższe ale dalej nowe opisuje a [illegible] rozpoczyna

Arist. rozpoczyna badania od najogólniejszych, od zdania twierdzącego - ale jak w pierwszej Analityce - od czasowników - ale jak w Kratesie uchyla niedostatki dawniejszego postępowania i pomawia Galena przez dialektyczne rozróżnienie postępowanie. - Tu tak w części Arist. Galen dziełek rozciął i Kratyle - gdzie on całe warzęchy badania rozpoczyna od Czasowników i wyrzuca klore wpierw o nazwach mówiąc - i zwraca jako nadrzędne i wyższe ale dalej nowe opisuje a [illegible] rozpoczyna

Arist. rozpoczyna badania od najogólniejszych, od zdania twierdzącego - ale jak w pierwszej Analityce - od czasowników - ale jak w Kratesie uchyla niedostatki dawniejszego postępowania i pomawia Galena przez dialektyczne rozróżnienie postępowanie. - Tu tak w części Arist. Galen dziełek rozciął i Kratyle - gdzie on całe warzęchy badania rozpoczyna od Czasowników i wyrzuca klore wpierw o nazwach mówiąc - i zwraca jako nadrzędne i wyższe ale dalej nowe opisuje a [illegible] rozpoczyna

Arist. rozpoczyna badania od najogólniejszych, od zdania twierdzącego - ale jak w pierwszej Analityce - od czasowników - ale jak w Kratesie uchyla niedostatki dawniejszego postępowania i pomawia Galena przez dialektyczne rozróżnienie postępowanie. - Tu tak w części Arist. Galen dziełek rozciął i Kratyle - gdzie on całe warzęchy badania rozpoczyna od Czasowników i wyrzuca klore wpierw o nazwach mówiąc - i zwraca jako nadrzędne i wyższe ale dalej nowe opisuje a [illegible] rozpoczyna

ku chodzi jeszcze o części orne
nenie przedmiotu. Stąd też po-
rzeto że Arist. tak troskliwie
bada facta, iż go często nazwano
ze niefilozoficznego empiryka.
Tak Arist. nie tylko jest
geniuszem spekulacyjnym
ale i pilnym, a najściślej-
szem obserwatorem, a olbrzy-
mim uczonym.

On uważa bogactwo nagroma-
dzone przez doświadczenie za
warunek myślenia, a to
nie tłumi się rozwija i
rodzi myśl. – Dla tego też
zasady jego filozoficzne
utwierdza wielostronnym
badaniem otworzy danych
od doświadczenia – Prawda
że jego empirya nie może się
równać z dzisiejszą bo nauki
emp. były wtedy w młodem
niemowlęctwie [illegible]
[illegible] [illegible] do [illegible]

E

E ale wcale Arist. te empirya trzy
z działalności – Gdy ojcaszkiem u Arist. to-
lerancya stosuje się do nierównie bogatsze-
go wałku niż u Platona, ale też wprawdzie
Arist. jest nierównie ściślejszy w formie
giętszy, umiejętniej od Platona. Też Plato
nadaje się i pracuje myślą w sferze
myśli pojęcia, ale Arist. toleruje wolniej
pojęcia ciągle niemal obok siebie
dowody i przy których doświadczenia
i wyjaśnienia wielomianowych uzna-
wanych, i ilustruje obecnych zdań filozo-
fów, i [illegible] Arist. bogatszy u niego
[illegible] – wa tak [illegible] i zmienia tam więcej
niż [illegible] o to aby prowadził
[illegible] stron obadał [illegible]
[illegible], a zachowywał najściślej
prawa logiki – z tego powodu
zdawał się [illegible] niektórym
uczonym pedantem, często też
uważano go jako nudnego osob-
go pisarza, bo [illegible] że on [illegible]
wszystkiem dba o [illegible] umiejętny
a w tym [illegible] [illegible] jest
nad nawet Plato – Prawda że
Plato mistrz artysta, ale że
w [illegible] [illegible] pisanie
ściśle [illegible] [illegible] [illegible]
się [illegible] nierozwiązalność
i fantazya filozofii

Trzecia Epoka Zeller III 1.

Filozofia Arystotelesowa

Ogólna jéj charakterystyka

Arist. jest bytą ostatnim a najdoj-
rzalszym owocem dawnéj Grecyi.
Po Alexandrze a upadku wolno-
ści Grecyi nastaje inny zwrot myśli;
Ludzie w myśleniu filozofii dojrze-
ty w dawnym szeregu pomiędzy tym
wielkim znacznie zmiany, przecież
przez takowe znajdują się w ścisłém
co z nałéżą do siebie — i mają spólne
myśl za podstawę swoją —
Jéj Epoka pt. Gr. — niedzielnemu bada-
niu natury — w Epoce badania na-
tury i gromadzi ludzkiéj — Obie te ba-
dawcze, teoretyczne (sofistyka i nieco
niespełna Sokrates, który się tylko użyć
każe). Jeżeli zaś obie te Epoki zaj-
mują się ideami praktycznemi tak
by jest tylko skutkiem ich
teoretycznéj natury, i stanowią

2

Tak obie te epoki są niby [illegible] przedmiotowe. Trzecia zaś epoka jest wyraźnie podmiotowa, jej chodzi o wpływ na człowieka, to jest jej celem. — Poznanie przedmiotowe jest dla jej filozofów tylko środkiem aby wykazać drogi (więc przeważnie etyczna) do szczęśliwości i szczęścia. — Środek ciężkości przeszedł z przedmiotu poznania na podmiot poznający. —

Brak siły badawczej jest powodem że te szkoły w teoryi opierają się na dawniejszych — Stoicy na Heraklicie i Antisthenesie — Epikurejczycy na Demokrycie i Arystypie — Nowoplatońskie szkoły na Platonie — tak nawet [illegible] etyk = tej myśli — Brakło zaufania w siebie — Stąd Skepsis —! Stąd też że wszystkie szkoły przyjmują [illegible] religijnej [illegible] wzorowaniem się dawniejszym filozofom.

Epoka III miała rozprawić o bogach i bóstwie — więc o [illegible] niebo [illegible] —

Podmiotowość i Alexandra i wzorowanie jego awanturami

Jest to epoka w której filozofia praktyczna, to jest Etyka w obszerniejszem znaczeniu bo obejmującej prawo publiczne i państwowe — [illegible] oznaczenie i bierzemy Etykę.

Ta strona religijna jest również [illegible] jest potrzebą serca

172 8

Ta skłonność i miłość dla strony religijnej badań filozoficznych była tak mocna iż niekiedy przygłusza badania ściśle spekulacyjne. Ta miłość także i owładnienie kierunku praktycznego i podmiotowego tejże epoki — bo chce wpływu moralnego na człowieka i na potrzeby jego serca.

Ale za to ta epoka [illegible] Etyka — i zadaniem moralnem człowieka — Ale i w tem można tę epokę [illegible] od poprzedniej — Widzimy bowiem teraz zupełne rozłączenie moralnej nauki od polityki — człowiek wie teraz że jest [illegible] treści więc w tej treści on się cofa wewnątrz — i [illegible] siebie niezależnem, jak obywatelem świata, zajmuje się czystym rodem ludzkim — Greckiej ojczyzna [illegible] — więc też ten [illegible] polityczny był powodem iż [illegible] myśl cofnęła ze zewnątrz [illegible]

4

stąd zaś owej obojętności dla świata i ograniczania się w sobie, przestawania na sobie – stąd przedewszystkiem dla Stoików przewodnią Apatia (niecierpliwość) Ataraxia – E Etyka tej epoki ma charakter negacyjny, mniej jako zakaz, nie owej jak urzeczywistnienie idei w świecie – niezawisłość ta jest jednym warunkiem więc nie ma treści dodatniej dla postępu.

Jako charakterem tej epoki jest cofnięcie się myśli w podmiotowe abstrakcyjną – mądrość o czynności i stan podmiotu – Ta podmiotowa jednostronna, i stając jako sprzeczne w sprawie publicznej społeczeństwa i sprawie publicznej [illegible] nej – będąc podmiotowa [illegible] nie [illegible], bo podmiot sam [illegible] sobie najwyższej zadowolenie [illegible]

Powody zewnętrzne takiego kierunku – upadek greckiego ducha – skonanie wolności greckiej – się z wystąpieniem [illegible] dziejów – a co zatem poniżenia wszelkie – a nawet wtłaczanie

E Etyka w neoplatonizmie staje się zarazem ucieczką ze świata zmysłowego –

Stąd kartki XII, XIII, XVII, XVIII, XIX, XX miejsca zakreślone zielonem – Zamiast małych kartek XVII, XVIII, XIX można użyć jednej większej na której są 3 wskazówki o Epikurze

E a tak tutaj już widzimy zapowiedź filozofii podmiotowej kojarzącą 3ch [illegible] – ale ta zapowiedź jest tylko ułomkowe

dotąd do wykładu Etyki – można jednak z ~~tego~~ niniejszego zeszytu wziąść str. 8 i 9

173 5

a wolność jak duch ogólny, upadł powoli od Grecji się ulatniało – wolność tego każdy coraz więcej zajmować się przywatą i maluczkiemi sprawami domowemi [illegible] –

Ale najpierw powody wewnętrzne także w samej fil. [illegible] – Już Sokrates kładzie więcej zagadnienia etyczne niż teoretyczne – zaś potem cynicy i cyrenaicy – E Prawda że podmiotowo [illegible] u Sokr. co innego jak we fil. [illegible] arystot. – Sokr. jeszcze pragnie wiedzy dla wiedzy – ona jeszcze jest samym wzorem dla Etyki – Arystyp jest dodatniem a Epikur [illegible] już więcej podmiotowym zasada jedynie społeczna – cynizm atoli jeszcze [illegible] miejsce [illegible] opozycją [illegible] powstała Stoa –

Prawda że fil. Sokr. nie mogła [illegible] trwać obok potężnej olbrzymiej spekul. Platona i Arystotelesa

Zeller l. c. 8.

Ale bacznej - Plato klade nacisk
ideow - nie czyni tego jak Arist.
odbicia - to znaczenie - klory mają
rzeczy rozumieć w Arist. tekscie
choć nie tylko: (Forma i materya)
Plato przeto rozumie jak Arist. sta-
wiając ducha jako przeciwieństwo
materyi - Ten duch nie jest oczywiście
duchem podmiotowym, osobnem
pewnego miejsca i czasu przeciwstawionem
przedmiotowego - bo wedle Platona
rzeczywistością są ideami, a zatem
Ak. z bostwem rozumu - Ale i
to stanowisko tylko tak rozumiane
jest Bóstwem jednak nie ma na-
chyla do nich - Jakoż choć jeden
rabi: Arist. i Platą opisując ich
na rozumie przeciwstawienie - gdy
jednak ten rozum przedm. wyraża
się utrwalnie w naturze zatem w
duchu otoczenia na wyjś-
niejszy objaw swój - Tak
idee Platona zwracają się ku ziem
duchu tak Arist. idea

Bogą
z Arist. wyptywa - nadto Plato
zada aby człowiek nie utonął
badaniem w przedmiotach, wobec
nich ale raczej się wtasnie nad
takowe wznosił ex ciała ziem-
skiego idei, a Arist.
zwraca rozum przeciwnie
człowieka ze zrozumieniem
dla siebie ziemi
jest celem

F Tym krańcem było
zrozumienie że prawdziwe
dowodzi ma jedynie
znaczenie krańcowe
dla podm. który
jest celem

174

Platon nie jedynie o tych
pism w których się zawiera
a cała treść
się na kresce — F

najbliższy sposób postępowania
na tej drodze było przeniesienie się
innych szkół pozostających pod
panowaniem Cyrenu, Megarejskiej
Cyrenejczyków — i megarejskiej szkoły
ale ani Stoicyzm ani Epikureizm
nie wyczerpał bez zbogace-
nia się tą Platona i Arystote-
lesa-

Główny charakter nauki epoki jest zasada abij człowiek ze wszelki wstręt do nauki — ku temu celowi nauka dzieli się na nauki i sztuki —

Tego celu nauczyć dopiąć nie jako rozbawienia składa się z dwóch czynników to jest 1° bytem rozumowym — ogólnym 2° bytem indywidualnym — pierwszego czynnika tryumf widzi w tem, żadając dla rzeczy jednostki nic tu ale jednostka oddaje się pod rozum nad ogólne ustawy ducha —

2gi czynnik tryumf ma Epikureizm, bo widzi rzeczy same w sobie w ich indywidualnej jedności ale widzi czynnika ogólnego, w bezbożności —

Ale skoro dwóch tych dwóch nikt się tak rozum pomiędzy

Ich meta jest bez sama bardzo wielka ma na celu, spokój duszy, siła wewnętrzna nie dająca się niczem wstrząsnąć, cisza umysłu — Ale droga jest rożna. Te do zasad prowadzące są różne, zatem wtrącić radzi się przekonania że bez takich prowadzić nikt się oczywiście a tak radzi się trzecia forma bo Epikureizm. Skepsis — XX Karta

Poczęcie tych trzech szkół, ich rozwój i walki z sobą stanowią przedmiot dziejów filozofii jak to macedońskie czynią greccy — Ten dzieje trwa od 6 stuleci tak dziwnie wielka zawarła myśl ludzka przed Chr. trwa aż do początku 190 wieku przed Zbr. —

Ale te szkoły nie mogły się wzajemnie ani zniszczyć ani pomieścić, zamknąć umysłów pewnej, zamknąć tą myślą nikt tam się [illegible]

Skepsis Karta XX

notes

9 175

Zdawało by się aby podobnem do prawdy
Nad powstał elleatyczny – a to
zwłaszcza w tych gdy się greckie byty
przemieniona na grunt rzymski –
Nota ta przy końcu drugiego wielkiego
pisma Platona –

Przeciw atheizmowi – Jak atoli elleatyzm
zwalczył się w Platonie – tak on ja miał
zasobie – Z pomiędzy obcych jest zadna prawdy
rozsądek obcemu nie napisał do obcych rzeczy
umiejętności – To zastanowienie jednak
przez to Platon będzie elleatyzmowi
wydaje się nie przeczyć a nie pewności swojej
Tak aby te czynności dialektyczne
dzieło rzadzą pomyśl aby już nie
w umiejętności nabyć prawdy
ale w tradycyach dawnej mądrości ludzkiej
Egipcyi – Chaldei – aby tez w czym
drzemie objawienie. Tamże Platonem.
o mojej idei nie mam się przemówić. Tutaj elleatyzm zwalczył

Eleacka i nowa Akademia (Platonis sparta na Platonie)

Dawna upiorność w siebie i przestawanie
na sobie zamknięte się w Nervy upla-
tanie w oddanie siebie pod przewagę
potęgi, przez zachwyt Ekstazy wyłączyć
z widzu dwojej a pewnej jedni. Podnieść
wielki się nowej odgadnienie prawdy
całej prawdy mieścić w Bostwie,
w spirytualnie abstrakcyjnym –
Amyot na pewne zadanie aby
rozumieć radzenie się mieszkańców
i nieskończoność, i powrót ich
do nieba.

Zostaje, że chrześcijaństwo jest wiele
podniosłe, bo zasadza się na
zaufaniu co jest najgłębszego
sprawę, urzec przeciwne ogólnemu
rozumowi przewidzieć – a nadto
prawda jest jedynie przystępna dla
uprzedzonych. –

Ten dwie allies jest całkowicie by-
zantyńskie –

W tej filozofii nieufność uczuć
się spuszczasz. Kto zechce
przemódz nie zdatnie

12

Filozofia Grecka z krainy grecki
ma podstawę przez hymny
wiary Chrześcijańskiej —

O Etyce pozaristotelesowej od d. 5 Lutego wyłączadam wiele
Kartek a w szczególności wiele mięsi Zielone zaliczonych
to jest wiele Kartek Etyki XII, XIII, XVII., XVIII, XIX, XX.

Dzięki Nowo platonizmu — jako ostatniej formy filozofii
Ammoniusz Saccas ułoto w 200 po Chr. w Aleksandrii
założyła szkołę — szkoła ta zwana nowoplatońską kontynuowała
te zasady ideowe i metodyczne zwane Platona — Pomimo
Plotinus ur. 205 po Chr. — studiem swoim kierunku szkoły
Porfiry ur. w Tyrze ok. 233. — następnie Jamblichus
ur. w Syrii ok. r. 412.
założyła Proklus — Pomimo to Platon odegrał
Jamblicha — przewagę Mistyka i wróżbiarstwa, nadając
szkole, wreszcie, nadawał — Jamblich miał wielki
wpływ, uważał się za Platona — a
Proklus wiele uważał pomoc swą —
Neoplatonizm był ostatnią formą myśli Greckiej

— koniec

+

Praktyczne strona M.P. jak wskazówki ci dawne
ad negasi my dawne wiele — zwracamy uwagę
zastanowią się wiele Rzymian się mięsi opracowują
mięsi domowe — stad duże zapotrzebowanie
takich umysłów przeciwnych, i ginęły w mnóstwie
takich radosnych chrześcijańskich jak by adwokat
od dany do wszystko co nie należy do jego praedmiotu
stoły, i wreszcie mięsi chrześcijańskich — Do wszystkich
w ad wszystkiego jak praedmiotu praedmiotu praedmiotu
gdzieś jak praedmiotu jak w dużym wielkim praedmiotu
wszystkiego co nie wiadomo dużo nie wiadomo
— metody — Poeci te wszystkie ci nad takiego
praw te Dawni do myśli dużo nie wiadomo dużo nie
w ciągu zdolności dużo dużo — nie praedmiotu
dużo wiadomo w tobie i nad dużo nie praedmiotu
związania w nie zawsze nie wiadomo wiadomo
klorym jak nous — ale nie tylko dużo nie wiadomo
ulka ta praedmiotu objaśnia zawsze oglądu
gdzie wiadomości, i tam do wszystkiego w Ba-

zjem

Artyści-uczestnicy 1869

Władysław Elias-zo
Wojciech Gaborowski
Alexander Goldenhoff.
Stefan Jarmerowski.

VIII

VI

179

Historya Filozofii Greckiej

Arystoteles dalszy ciąg –

(Dyalektyka, – Metafizyka)

Bolandiści
acta sanctorum
wywot truselus
z Kalendarzy —

Padnął śnieg. 180

On nadbał o siebie, pozwolił umieścić
się ale upatrzeć odpowiedzi
z całym swoim kramikiem
obchodzić się. Warda gabinet jakiejś
osobnej umiejętności, wiązać ten
rozum sobie dzieli a to przyjaciel
fia - najczęściej mówi a nie
znalazł podziału mistrz podziału
na fiał Leoretyczne, do których
linij a) Metafizyki. b. Dialektyki
i nc 2b praktyczne fil - to jest
Etyki - Redukcja podziału
[illegible] do Platona mówi pan
dobry, byle by swój przynależny
w Metafizyce Arist. podobny
do Dyalektyki Platona —

Logika czyli Dyalektyka
One u Arystotelesa nie odnosi
się wcale ad Metafizyki bo
principia nasze wyplenia
się principiami pierwszymi.
[illegible] Ale nad Arist bo
kowi zamknęły. Ale

Arystoteles zamyślił w kilku
ich logicznie objęte są w Organon
[illegible] na ważniejsze pisma
w tej nauce

5 przypominamy trzeci tychże pism W, ale drugorzędowo
Pierwsze dzieło Organonu
+ Kategorye (przekładzone bardzo dowcipnie)
2. de interpretatione czyli o
nie wyrażeniu - mowie o czasie
mowy,
3 analityki:
Pierwsze Analityki w
dwóch księgach zawiera o wnioskach
wogólności.
Drugie analityki, mowią
o wnioskach apodyktycznych czyli
dowodach - mówi o dowodach
w 8 księgach
Topiki obejmują
[illegible], do jest wypiski dla
[illegible] mające za cel moją mowę
podobieństwo
5 o Sofizmach i wyjaśnia-
nie ich —

se Analityki w pierwszej Analityce Arist. rozbiera sens a wynikow
~~dowodów~~ empirycznych, w analityce pierwszej (formalnej)
rozbiór sensu dowodów na wielkości
stos do jest metody dowodzenia.

Zagadnienie o pojęciu zadatku Arist. pomija jakiejś pobocznej
a głównie zajęcia się do niektórych pojęć ~~[illegible]~~
pomiędzy Arist. w pojęciu jest
do co powstaje rozróżnienia się
zadów - a objętość empirycznych
zdarzeń być może [illegible]
(jak Analityce I. ks.). do pojęć do-
mych może pojęcia do czasu
mogą ogólnej zagadnienia. a nadto
nieć do dodania do pewnej klasy
pojęć które jest też objęto
w drugim zagadnieniu i za pozna-
nie wielkim zmianą, za do mocno
ch zrozumienia się Katzorzyć.
Pokazuje Katzorzyć pomiędzy
Arist. 16. - Do pomiędzy

pomiędzy, sens, rodzaj
zdarzenia organizacja
metodologia Arist.

pojęcie nie pozwala
1 albo wyraz - znaczy, albo
1 istotności (qualitas, substancja)
2 albo wielkości (quantitas)
3 albo stosunek
4 albo stosunek
5 albo otaczenie miejsca, czasu
6 albo ---------- czasu -
7 albo potrzeba, bycie
8 albo stan
9 czynności
10 biernosci - cierpienie - Arist. Kategorie
czas pojęć pomiędzy, tych ka-
tegorii -
ad 1. Ksiądz
ad 2. ona Tokcina
ad 3 bicie gramoty, kolory
ad 4 pomiędzy, pokrewieństwo
ad 5 w Lyceum, na wyspie
ad 6 wczoraj
ad 7 - siedzieć czas
ad 8 być obutym, ubranym
ad 9. biegać pobić
ad 10 - być położonym -
Arist. stoi nie mianowicie niektórych
tych Kategorii ale bierze je z pod
pod jej nazwy w mysli

Rozmiar mowi Arist. o rozmiarach
wszystkich przedmiotów
do siebie – a nastepnie mowi
o zasadach, a to w sposobie mowienia Arystotelesa – Przy dowodzeniu
1° sad jest zdaniem które o czemsos
gdzie cos twierdzi lub przeczy –
sad jest przeciwnego sady zmiennej
ale nie wszystkie lub do
niczego – ale
2 przeciwnego sady są zawsze o do
siebie zdrosi – twierdzenie lub przeczenie
zmiennego sad gdy wiemy ze cos
jest ale nie wiemy czy prawdziwe
czy fałszywe – czyli dowodzenie
o czesci
wiadomym jest zdanie ~~ale~~
~~przeciwnym~~ ~~z jakiego twierdzenie~~
~~przeciwnie~~ ktore gdy
twierdzi już radzi ze siebie zdanie
rozne od wszystkiego twierdzenia
tresci swojej –
Dostatecznie jak zmowili mowy
już niczego nie potrzebuje, a mowy w
wystawieniu tresci zamkniętej
w sobie za pomocą czynności
zdania

Organon. 129

182

zdaniach zasadniczych –
Od dwóch rozdziale 2 w I Analityk
pierwszych Analityk Arystotelesa
mowi o zdaniach zadnych A
Przeciwnych jest stwierdzenie
~~Zaprzeczenie jest stwierdzenie~~
~~o wszystkich dodaj o czymkolwiek~~
~~Dodaj twierdzenie a~~ Jakie mowi
A Wszedy sad orzeka ze cos jest
albo nie jest Zdaniem Zdaniem albo
przeciwnym problem – A Sad mowiący
zadne albo twierdzenie albo
przeczenie – a te mowi albo
zdaniem przeciwnym albo zdaniem
Czesc albo niezmienne –
Oba sad przeciwny przeciwnemu
do ich zawsze czyli zdanie
Kazde nie jest dobrem – zdanie
czesny zadne dobro nie jest
rozkoszą. –
Zdaniem twierdzenie ogólny zawsze
nowe ich wspólne albo ogólne
przeciwnie ich na sąd o czemkolwiek
czyli gdy twierdzi ze wszystkie
niektóre jakieś zmiennej albo
Dobrem, złem, niektóre dobre
~~do przeciwnie~~ –
Szczególne przeczenie nie zawsze
mowi ich zdanie o cos. czyli
Gdy powiem „człowiek" nie zawsze
ich do niektórych zmienia

Ton nè nunne pinidrèn jolle-
by pjecet cuvèzq nie arnuito ùs
do meklényen kudi - si ùdai ù
Arcìt. navare ctorrèlle za razaj
unerwiq.) ; to - dalt nasluqnen
Arcìt. nemì pzu e adrécenih
zqdrèd w kneèn cordzrelu - Le-kèk
qi (o tim unnklàn nun e kudi
unamì kverer - to H Rodzrèli
nemì o pemerèi fiqurer unioklan
nemì o pemerèi fiqurer unioklan
Pemw ne fiqure jat ta se
edz A jat ornemerèn ornomerq
ùi do calign B (do unklàrèt B2) se,
B anarì ùi do unklàrèt C.
nèi mic i Aarnonè ùi do C.
nap. bumpq kudrie kB za nemklèn (CA)
qpecq a kudrèn za unqnen
qpecq (C.) nèi pecq za nemklèn
ale ne ten Arcì klas nè pnuklepì
ale klumbrinpì ta fqeme pèrnos zeq
u unklèrèt klen, nemnì
ornolamnì pnuklepì
Arcì i dnerìc fiqurq

Weimq se ne pnuklèn
kuq kiemq, ka jat

I

M. P. Edq spojnie kermnà
S. M nucd. 14m sadrèi pèrnm.
w 2 èri ornerenes

S. P.

Dnga II fig. Edq M. w oèri sadai

D. 2 fiqurq -

P. M
np. wclmq 6 jest numpcèin stacq, ornemèin np. ka jat adzpadn,
Ta rybq nie mozkq nè jest zaw SS. n'ornerenin pandone ornomèin
S. M
nèi o ta rybq nie jat wclmqnin spjnè - ~~P. M.~~ P. M II
~~M. P.~~ S. M. +

S. P.

P.
M
Wspqcq kudrie mogq klasnè
kudrèi na nemèi
S.
nie nemèi klasnè mogo

III annotnèi edz M jat
pandone i pan P. i jan S.

M. P.
M. S.

S. P.
a krokapì cuvetì fiqurq
u arèi klasq klasnè jat
annotne pèrnèi nèi
kniat IV.
P. M
M. S.

S. P.
Kokata ordana pn. Galene
potrubne kdlo dla unqetnèi
nie mechanizmen.

arithmeticis principia prouve ne-
mo warumbaue (hypothesi)
i respuere (vel junctis
Logicha vasloreuane explicata
dilige sto jest nauka o dowodach
obiga
stube f jak się orecito w drugich
analitykach. –

Dowod jest wywiedzenie prawdy
ze zdaniem w prawdzie uznanych
widza moca dowodu f dowiesc
prawdziwe z innych zdan. Po
me doti miedzi a przedmiot f, i pytaiu, jak
ale tenbe widzisc abo w wiele
dla czego on jest – Stad powiada
ii przedmiot f. Wszystkie oraz oznacza
widzy nie moze ani oni oznacza
dlatego dlatego jakich jest dla nauki
widzy –

Tak ii dowod rozni od innych
bo innych nie obejmuje ber
dziedzictwa prawdy a pewnosci,
ale dowod koniecznie ii ne
tam opinii innych ii
przyczyne i prawdy a pewnosci
pyt: Skad ten ten prawdy

Wszystkie wynikanie ii dowod
prawdy bez prawdy bez pewnosci
nie wymagaja dowodu, mimo
by nie wymagaja przeczyc,
Ktore dowodu wymagaja
by nie byly –
Te mogą ale dowod
mogą takiemu a przeciwnie
zostawiaja do rozstrzygnienia tym
dzieci – Jezas zawse prawde
pic chci nie mogą by nie
wadzieni wiedzieli mogą
mogą by wszystkie wynikanie prawdy
widzy. Principia axiomata
Sdy Principia axiomata wynikanie
maja miedzy prawdy pewnosci nie
szczegolne prawdy – ale do
not, do tych szczegolnych
prawdy, wynikanie maja
nie przeciwnie – a nie wszystkie
by wynikanie ii do tych,
dowodu do axiomata principia
czyli – Prawda ze axiomata
principia a szczegolne
nie bierzemy wynikanie
ady ze tych, nigdy dowodu
bierzemy nie wynikanie

Skad ten wniosek z dyskusji
pomiędzy prokuratorem — Skąd ten wniosek

Z potencjału, rozumie się, istniejącego w nim dopiero przy-
dzieła doświadczenia - z pewnością
nie wynika -

Przeciwnie, nasze głębokie przeświad-
czenie jest bezpośrednio
dane z spostrzeżenia. Kiedy widzi-
my zachodzące przemiany nie myśli
czy istnieje, czy nie jest
zachodzące niezależnie, czy jest
zależne przemiany wywołane
przez zewnętrzne [illegible]
wszystkie wyjątki wyłączone
zasadą przyczynowości -

Metafizyka

Co jest o wszelkiej zasadzie
wielkiej wyższości i ogól-
ności, a stosunkowo
Całkowicie ogólnej zasadzie
bezwzględnej niezależności
jednostki - [illegible]

Część opisowa nie istnieje nie
istnieje nie istnieje nie-
wszechświat.

istnieje nie istnieje nie-
istnieje - istnieje
dziś do niektórych przy-
czyn - i opisać ich w ten
co jest nie z istotą, ani
czasu przeszłości.

Aristoteles przeciwnikiem
tych, którzy popadli błędu
sceptycyzmu -

Przeciwnie wynika ze
[illegible] dowiedzenia, że
na danych doświadczeniu
nie można przewidzieć przy-
szłości - że przypuszczenie
jakie można [illegible]
nie [illegible] - [illegible]
z wielkim [illegible]
[illegible] - Por. zarzuty
Carolitowi, dodając jeszcze
że H. nie bada [illegible] wzajem
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], że [illegible]
[illegible] [illegible]

perdrecła a rownież Arystotelesa
Rownież w zgodzie ii z platonem: że gdy wiecy umysłowe
we ciągłe ciż przebywają; zatem
potrzeba badać to co jest
przyczyniem istotnem
Ale nie zgadza ii Ar. z
Platonem ani ten twierdzi że
odrzuca ogóły same przez
się za wyrażenie istnienia
mają istnienie przy za-
miłkiem jakby substancye
istniejące osobno. Z tem
że stanowisku że obie one
metafizyki Platona—
Arist twierdzi że bez takiego
idei obejść się można ani
one nicnem nie są jak tylko
powtorzeniem pomnożeniem
samej rzeczy — bo co to za
rzecz ktòrej pomnożenie idea
albowiem ta jest ogólnością
przysłowi, albo ani pomnożeniem
ateuell. — Nauka idealna

ize Th. myślnie zmienia Ideyn
przekłada rzeczy rzeczkie ideami
ii do pitagorejczyków odnosi uczeń
Zeller Arystoteles gani Eleatów
że nie stanowią rzeczy
rzeczy [illegible] stałości
istnienia ogólnie — zarzucają
mu sobie — Niewątpliwie ii w Arysto-
telesowi Metafizyki nastąpiły
wpływy Platona — zwrócmy uwagę
na mowę o Platonie. —
Pomimo Arist. fix razu
ii z Platonowej zasadniczej
nauki obcy ii wiele od nie-
go zależności by, ani wtaiwa
stanowiska mowi czytel-
nik. —
Nauka o ideach Platona
zgromadza na przeciwieństwie
się przyczyn ogólnych istot
między rzeczy bytujących
między sobą — Te przeciwień-
stwa

Platonem videre ei Archytæ
Tarentini reprehensum pro-
fecisse putamus? —
Ab primo pad ~~omnino~~ incipe
a quantitate
negligendam arbitrabatur Archy-
idee Platone. — Poi diminuire
substancia (stato, pieces) nei
membri restarono ad loro, ecco
just substancia, Projecte radiazione
anche qui addizione ad loro, stesso
stato stanno. A quelli appena
per Archimede obstaculo alina
Lui addizionein per il suo, nasce-
na nouve nee do vedere quanto
Archimede. Neppure Plato pu-
mai idee prima appena o
premio tuo principio, ou pre-
cier supponendo sommi Deus,
dio il autunno mortui, autunno
il uomo, mai Dei pour ponad
sobre idee. ice named stomach.
nega fundere, nega crimen
unum mei idee
assimilari

Dalj stanno in metaph
nolen Archimede do stato
principio, a Solone principi
nè mage bri attenere ad
principio, nè nè
mage il suo fatto idee.

Dall'esposizione allegorica
dato, fenomeno, si dimostra
il suo opposto —
Come ogni altra cosa ~~non~~
~~per obbiettivo~~ oggetto, così
radiazioni gaturali ad
altri dalla remissione
membrato, mai principi
nessun idee concepire, e
come dato, così nulla
obbiettivo, ad Platone.
Ma ad altri nomo in de-
via principio we mihi negligendo
idea meglio, ha il substancia,
up. ad nessun o nell'altro
o dobro stato to pieces, ha
superficie negligere, ho il
principio not assimilari sonny
principio, mai nessun
ha principio come ha pro-
mistin, come pro-
in E
Talmente
Nelsonia fundi Plato
Archytæ se tu vivat
idem Platonem, ch. vel
vocale mai pro tubero

i nieuświadomy, bowiem w ogóle
Bowiem
nie ma, jak to dwie zadne
wiadomości, jakiś trzeci
dwie daje się pierwiastkowe
nowe wiadomości.
Nauka Arystotelesa.
Istoty pozwalają
przyrody, istnienie wiecz-
nych – b. Materya b. formą wiecz-
nie
nych. B. przy czym nie b. cel.
Ilość ciała spowodowana bryłą
przez dwoch przyczyn w
do materyi i formy.
Bo forma dlatego jest pojęciem wyższym
przyczyna
że niebo, chociaż zawarty cel
dla ilości, to ilość zawarty
ich przyczyn, jakiś bytu
ilość ciała przyczyn
zawarty – Ogólne wyjaśnienie
rzeczywiście wszystkich, chociaż
[illegible] jak formy, nie pojęcie
zawarty cel i przyczyn
dla zawarty –
Jak rozbija Materya
i forma.

Z Materya i forma mają w
dwóch jak potencjalności
do actualności –

Materya (wada) jak istnie-
nie, ale nieodmienne
jak po dopiero metafizyka
utrzymuje ona być nowe jak
możność, jak usposobie-
nie do czynu – Jak ciało
wiecznie istnieje dla tego
że ich warunkiem wielkie,
ale istnienie a retem zmian
być zawsze bo przeciwnie
Przeciwnie forma jak na-
czyniastość Z forma i materya
w jednej – Bo
forma jak już zawarty
na czyniastość, a materya
możność. Dla tego zawar-
tego nie ma cel, jak ciało
dla tego jak bezpraw-
nie istniejącego jak nie wiesz
być spostrzeżeń, bowiem
być dalej spostrzeżeń
aby przybrać się formą aby
jak ciało –

Za metafizyką jest ewidencja
niezmienności, gdy wiele przy-
biera formy nawet sprzeczne
względem, ale jest istnienie
niezmiennie zarazem
dla tego ona wydaje pewien
pewien przeciwieństwo, bo
nie ma konieczności formy
wtórnej - Alternatywy stanowią
ona na takie konieczności
w tobie bo bez niej forma
i ciel i nie może być wreszcie -
ani twierdzenia w historze
bezpośrednie wszystkie pewności
są nie pole ewidencji formy i
metafizyki - formy, jest przeciwieństwo
Każdego pewnego stanowi za pew-
nością

Materia ma wrażenie i obraz
danych do formy; forma
jest entelechią (sprzeczności)
drzewa do ruchu, jest wreszcie (dla) ruchu
drzewa potęgą, i podkreśla się by

się stała wszystkich
przeciwieństw - (jest to aktualizacja
formy jak ich pewnych wektor)
Pewność jest wiadomością
dla stanowienia się ewi-
dencji pewności, jest
ogniwem pośrednim, jest
dopełnieniem dlatego wiedzy
dopiero całe -
Ruch wtedy tylko zajdzie
może gdy przeszłość ze stanu
drzewa się wszystkie przeciwieństwa
stanowią pewność wektor
jest w dotychczasowości wektor
To: pewność przeszłości
może nie być tylko
przeszłością, i ciągłości
potencji - w przeciwieństwie
wiedzy, - bo ani te potęgi
wiedzy pewności ani dla
wiedzy ostatnie, - ale te
stanowią potęgi świata przeszłości
może być wreszcie, ale
jest w ciągłości potencji; bo —

ko co bywa zawse powodowało
niezdrowie, zdrietoni wielkie
i niestrawność, niepotrzeb-
negp - Za nic pożywać pow-
rzjaca potęp nie wykluczo
wielko znowasi (miany)
ze sobie - zawsze (zawsze) ale
dżd - jak niedziemie, ale
wskazuje stych powodów te
przypuc powrotne wielkie
zwłaszcza jak dziecinne nie-
metrzolowe, bezcielesne.
Bo nie metrzolowe zawsze same
nie ulega wątpie - wszelko
wątpko co z melancholią
jak jakoś wielkość a
wielkość z obrzydzeniem
sobie - a co obrzydzenie nie,
dobra nie z tym wielkość
niezbędnie - jakoś jak
wielkość zwłaszcza.

Tak tu, jeśli wina polega
przyjaciel z niemelan-
cholią, nie podziela
przyjaźni strzemię, zaczęła

bez bezsenności zawsze,
wina być - stracić - bezwzględ
wiązki tęsknić - wzgl ewen
gią -
Tak gwałtu wielkie powaga
nie z Bostonu - ich bole czyste
- forma bezwzględna - zubo
ga bezcielesna - to jest
wzgórzowe - Bezcielesne bole
w dziecięcy metrzolowy - forma
nigdy ich z watpie - dni
dużo owoce ich do świata
bolesne wzgórzowe jak wolność
od wielkiej metrzolowej
Wzgórzowie te widzieć
dostatecznie czynności - Bo
ale dziecięca ale twarze
czynności jak dostatecznie
bo one mają ok wiś zawsze
nebie, i potrzebuje wielkie
Napisane ich pełnotwo albo
nie ale ekscesowe te nebie
bo zawsze jak w sobie ostat
bezwzględ ecken.

w mysterium rzeczy adoracyi
ne leży rozumu, wolności uczy-
nku ad praedicandum myste-
rium – Ale tajemnicy, nie rozu-
mu odstawowi B. Boskiego. – bo
w Boskim nie me [illegible] samej prawdy [illegible] B, zasadem
nie [illegible] wiary tajemnic kościo-
wych abowiem dla Boga nie [illegible]
ograniczonym) iż nie wola, ex mysle-
nie, ex ratione, nieprzeniknione
niczy nie sprzeczności.
Bóg jest przedmiotem beatyfikacyi
naszego bytu, rozumu i
pierwszego bytu, wolności
mysterii – a treścią tego
mysterium – nie jest bo naj-
wyższy byt Jehowa Bóg
istniejący – ale jest tam co
najlepszem, najdoskonal-
szem, bo jest mysl Boża jest
Bóg sam –
Przedmiotem Boskiej mysli
nie jest jego wolność mysli
Bo nie może być circulus

zbawiennych mysteriów – mysl Boża
umiłowała ją jak jedno i to
samo – Ta bezwzględność objawia
nie się w sobie mysli Bożej,
ta pewność niepodzielna mysla-
go przedmiotu a przedmiotu Mego
jest treścią mysli – jak bez-
względna szczerość Boża.

Perasady Arystotelesa
za pierwszem, ucieczki, przeciw
argumentowaniu Theizmu
jako głębsza krytyka ro-
ta wszystkich dowodów
Stellki i [illegible] z przeciwnych

Gdy Bóg z pierwszym
przedmiotem mocnym, nie e-
ad bostwo jako [illegible] ponieważ
[illegible] nie może przeciwnego
drugiego do natury jako
do skończoności bezwzględnej
do Bóstwa

(ob. następny arkusz)

~~VII~~ IX

Περὶ ἕξεως καὶ ἐναντιώσεως

Ἀριστοτέλους κατὰ τὸ ἑξῆς τοῦ πρώτου — περὶ τῆς

Ἐλάττονος.

καὶ ἀρχὴ τοῦ Περὶ Ἀριστοτέλους ἑξῆς

καὶ ἐστὶ τοῦ III Ἐπιπέδου περὶ Εὐκλείδου

(ἀντίγραφον Ἐλάττονος — ἀπὸ τοῦ VII τόμου τοῦ Πρωτέως Ἀριστοτέλους
ἐν τῷ ἑβδόμῳ τόμῳ
Πλάτωνος)

ἀπὸ "Φιλοσοφίας Ἀριστοτέλους
"Ἑσπέρας" μέχρι τέλους τοῦ
ἑβδόμου τόμου —

ἀπὸ τοῦ πρώτου τόμου
"Φιλοσοφίας Ἀριστοτέλους"
μέχρι τοῦ Περιπατητικοῦ
Ποσειδῶνος Ἐπιπέδου πρὸς τὸν
Νότον βόρειον τὸν
Καθολικὸν ἑξῆς τοῦ Ἐλάττονος ἀπὸ

IX

Scripta

Aristotelis varia

Fragmenta Rhetorica

— de virtute — de malo —
de clamore in initiandis
de ortu et interitu — Ex
meteorologicorum (Meteoro-
logicorum — de anima
— de motu animalium
— de vegetabilibus —

Incerta metaphysica fragmenta
in codice, de forma
materia — de tempore
de motu de accidente —
de loco de vacuo de
infinito in primum motum
de tempore de motu
de forma de forma
de generatione et corrupt. —
de vita et morte de
memoria et reminiscentia — de somno

Dowiedziemy się na pewno
nic ale uczuwać ciał nie
Kartezjusz ich natury i dowie-
dzieć się jéj do końca formy - a całym
ale oczywiście [illegible] zawsze uczuje
z tego [illegible] ale dowie się
natura dowie do [illegible] zawsze
uczuje ciała, a form, a
ale ciała jest najuczciwszą
bezwzględną formą, nie
ciała wszech ciała natury
jest atomiki. -

Natura nie dowie się
a daje metodę do formy nauki
ciała [illegible] nie dowie się
metaforyce -

Ruch w naturze jest albo
1° złożony - to jest przybrane
nie albo uproszczone - albo
2° złożony - przestrzenny
3 albo ruchem w przestrzeni
innych rzeczy -

Empirik
Empirycale nie gadzi się
z ruchem atomistów

20 ++

4° ruch o kilkoma jeszcze
stopniowemy [illegible] stawaniem
się mieszanien - Albo ma
pewien ruchy [illegible]
nie ogólnego [illegible] ruchu do
przestrzeni. - Ale przykład
Te przedmioty mogą nie-
zmienić [illegible] ruch w
naturze
Pomyśl widzieli się jeden
nasz [illegible] mowie ruchu
w przestrzeni. - Ale [illegible] jest
innego przestrzeni. Przestrzeń
nie jest gracicą. myśl [illegible]
ciała - bo w takim razie ciała
nie [illegible] by się w przestrzeni
ale [illegible] przestrzeni mogą
a tak bytoby nieskończoność
ciała ale [illegible] nie
w kolei nieskończoność wielkości
Po [illegible] ciała [illegible]
Podobnie przestrzeń nie
jest bytością, bo metafizyki

nie mogą odebrać ale ktoś
klasę ich mieszkania,
matkę a nie jest bezpieczne
to co objęcuje - ale nie jest
tam co jest objęte. - Prawnicy
jest przeto to co objęcuje grani-
ce nieją, prawnicy, - tak
prawnicy wzgłędnie objęcu-
nią sobą sądy. i jest ich
granice. -

Padołupa trzeba Architekta
Oddziału do pierwsza ostatnia
- Nas nie jest bez ruchu
do spotkania nas nowej
ruchu nasza nigdy - ale
nas nie jest wrażeń strony
samym ruchem. - bo ruch
nasz o nas prawnicy
ale tego ruch nie kieruje jest
sądy nikt prowadzi =
dy - Nas nas jest zawsze
sami chyba - i jest
zawsze [illegible]
[illegible] tam samym

Nas nie ostatni ci wprawdzie
do ruchu, ale nie f. samym
ruchem, a nam ci do nie-
Czy
go, jest racej ciągłą
linią
ruchu - a ostatni ci do
prawdy i pomiędzy nas ruch
pomiędzy tej linii jest
granicą obcemu dwóch
Przez ruch obcemu dwóch
nas nazwę ci wielkości
ci chodzi i ciągle - chodzi
ich obcemu dwóch tam
jest tam samym nam bo
wprawdzie - a ciągle
ich ci nie dzieli pomiędzy
nas a nami dwoma jest
nasza a nasza.
Tak nas f. bez prawdy i
dzieli - jest nam bez
nas nasza -

Bezstronni nas nie jest
nieskończone, bo pomiędzy

jest granica ciała a nie ma
ciała nieskończonego bez gra-
nic. —
Nie ma próżnej przestrzeni — bo
przestrzeń takowa byłaby czemś
ograniczającem, co nie jest
ograniczone — Tę zasadę atomów
popełnił Arist. przeciw Atomistom
obierając stronę Arystoteles
nie przyjmuje w takiej czystej
[illegible] jak nowoczesne fizyki
czasu i przestrzeni. Mimo to
[illegible] pewnego razu była czyli
czas może istnieć bez duszy?
czas może [illegible] tylko że czas jest
[illegible] wraz z ruchem, przeciw
nie istnieje czas bez duszy
bo dusza liczy liczbę czasu.
a liczenie nie może istnieć
bez ~~[illegible]~~ liczącego — Mimo to
nie jest bynajmniej ona
idealistą [illegible]

+

197

cecha najnowszej fizyki —
Gdy natura jest poruszeniem
mającym dążność do celu
więc natura jest czynnością
celową. Stąd ~~[illegible]~~ badanie
przyrodnicze co prowadzi do
to jest ostatecznych celów
jest ostatecznem fizyki
badaniem. —
× Wszakże *forma* nie zawsze
i nie dostatecznie dochodzi
[illegible] celów w naturze — bo
[illegible] gdy formie nie
wola przeszkadza materii [illegible]
taka sprzeczność;
[illegible] intelektu.
Wszakże według ~~[illegible]~~ Arystot. i
[illegible] same na [illegible]
[illegible] utworem [illegible].
[illegible] są one do nie [illegible]
[illegible].

Słownik Natury

Nie najniższej stanęły
pomnie nieorganiczne –
Bardziej otaczają
najmniejszy do
kamienie nie najpiękniejsze
za nisze do tych pieczar
najpiękniejsze – a kamienie
nie nisze
nadobne –

Wszelkie z tych pustelni
Bardziej [illegible] [illegible]
Tu pomnik nieorganiczne
pnącej i kolistej – nisze
jak [illegible] – a nieba jak
pomnikowe, otaczające
jak pnącza dzieła – kolce
pnącza [illegible]
ani [illegible], [illegible]
[illegible] kolcach – tak jak
nie nisze ani pomnikowe
nie –

[illegible] nieba [illegible]
[illegible] tych obejmują [illegible]

Z rozkoszy [illegible]
oraz [illegible] [illegible]

a nie jest radosne objęte
nie na ciepłem [illegible]
i nudzie [illegible]
[illegible] [illegible]
Z jest to [illegible]
Nie [illegible]
otaczają [illegible]
Boga. –

[illegible], [illegible]
nie planetarne – ale
[illegible] [illegible]
ich natura nie [illegible]
do [illegible] [illegible]

Najniższe [illegible]
[illegible]. Ona jest [illegible]
go stawania i [illegible] – o to
nie [illegible]
[illegible] [illegible]
Tutaj [illegible] [illegible]
nie [illegible]
[illegible] – [illegible]
obłoki, nie [illegible]
[illegible]

Jallen pisiad a Arèbeles
i pisander se mysly rodzaj
zwierzątka w wiekim wzros-
tonym - ze mich tworzą
obrazy - wobrazowie Ukaz
się potem rozmaicie ze
mysli i pojęcia - mogli
się zdarzyć ze mysle-
nie rodziło się bezbłędnie
zalernie ad emoia - ale
te rzeczy się wydarzą-
ły, potrzeba wkazać
dowodu celnej empirii
ale tu zrazu nie wystarcza
mienie ne mysli - bowiem
impotens ne zamknięcie
pak ma twierdzenie pojęć
wiele razy tam bodaj
ich - bledy zakresy mogą
w Chinach, podają te wtrone
stwa arcstolelesa o rodzaj
o jej gromadzie wtadzach
wpisi mi mojem te amiwa

Podam przykłady Arèsto-
les do posiada organizmach.
wzrastać i organ mają ruch
samoistny. Dosta jak
wtrącić enlebachi twarzą
sobie ciało - Dosbenatoris mię
ciała rolny ad słownie rodzaj.
Dostra wrastania jak potrzeba
ubezpieczeń, zgrzeba - ostra w
uwarstach i ewolucja - ruchu
moje mysli i mienie -
Dostra bestia as jak zgrzeba
cufa ewolucja i pomajaca
wyjmysłace - mysleniu ath
nie ra stanowi się dowiedzieć
mimik wtadz dostra jakby
do nierozum słowie - ale
myślmi jak ex do natury
mój wzór ad rzecz rozu
jak wyrosłej widzieć, ex
Madrèbles -

Jakoż w rodzinie o rozumie
panuje - przykład dotknięcia ust.
w kardei mocy Ewbe adoracje
dość strony. Jakoż naprzód to co
stanowi w kardem rodzaju
malucy, to jest to co ~~stanowi~~
nowiadi, bo mogło być i inne
mocy jeszcze. - Co innego co
jest to co jest prawdziwie dro-
gie przyczyny mocy; ico widzi
w ciele umysłowi zjawisko
co jest samodzielne w sobie -
Otóż takowe dość strony
większy ciężar i w duszy:
w duszy naprzód jest takie
rozum (przytoczy) który ci
stoi, który rządzi całemi -
kimi w wrażeń - i ma w tych
brzegach - które w duszy jest
drugi rozum, który jest działa-
jący, który kieruje domysł
cielesny, który pełno wtargnął
tak należy do duszy, jak ciało
ma się

Dwóch rozum

200

do zero ~~ro~~ - ~~barom~~ - do
świata czyli barcy widowi-
ni -

Tenrozum w ciele macierzy
~~ciała~~ jest ciemnem jak
ciała, jak zmysły, nie wie-
rzą się nie czem, bo tu rozum
jest nieświadomy ni: najwy-
żej jądrowy. On nie wa-
żymy na wrażenia od przedmio-
tów mogących być bezpo-
myśli - oraz jego obec
jest bezwarunkowo wyda-
ni i czysty wiszący rozu-
mem (przytoczy) - Bo
to co działa, co nędzi
rozum jest ciałkiem
ziem, nie to co jest ciężkie
lżejszem, bezwarunkowo. Rozpacz
czyni jest rozum ciał-
kiem ziem nie małym
Bo poprzez przytoczy
że jakby

Charakter myśl

matuzy elle romum.

Tall praudzime promeni romui ed modernom pome
ník. Praudzime pomeni
jakkejs rzeczy - jest ustawicz
ten eten rzecz jest samo
w sobie - Ale modernim
pomeniu ed do czasu jak wau-
mejszy nie praudziwe pome-
nie -

Romani praudziwe

tj jallo

Ale gdy romum ed tuj praw
dziwe pomeni ardzej wiersto
jallo czynnodi ed oto ji ne-
dal ev do czasu nie bedzi
adnéj wardzilitna pejchnosti
uwarzane jako nieboski,
Bo to ed tuj pomeni czyli
jest czynne - i nie moze
bedzar nie pomajszany
dzialzar pomajszan
Oto ten romum praudziwy

201

samodzielny nie ed zelez-
ny ed wszystkie go cznie
finis samym - ten romum
sam jestby czem jest jak niezmie-
lony - On jest w otaczaj
przejrzysty - Ten romum
jak niezmienny teluy - choć
ciato umrze - Romum abolis
on ovuei (jajetuo), on czyn-
nik bedzy jest swiadel-
lony - do zelezy zdzuyce-

Etyka.

Etyka Arystotelesa Etyka.

Dostatyn nam iż tym drugą o Etyce a przypisuje wcześ Arystotelesowi - 1a pisana do Nikomacha syna Arystotelesa. 2 Eudemusa 3. Wielka Etyka - Pierwsze drugie i trzecie czytamy przez Eudemusa wykładane Arystotelesa. ℰ

Stos- jego Etyka do Sobiesławy Arystot. uż przywiązuje do Diabła, a prawie wcale nie do natury, ani też można jak u niego racjej wiedzy i umiejętności. Plato oboje jak uważa i dwie warte uznania cnoty bo umiarkowanie i męstwo za urodzone na wojnę radzone

ℰ Etyka pisałem a mł. Petrus oba tytuł. „Etyki Arystotelesowej, „dopiero jako ich Arystotelesowej „medycy, a dalej ad am Krieg drzewiczą „ga - Pierwsza Arist - w Klonie przed- „sto Krieg - Pozytywne Kardynalne nie „tylko do poprzedzenia należących, „ale też ale ustawili wiadrzat Klonym „porobem na przodowni do naj- „większego na nie celebro costawej „stawa i rzuszcza - - Przydane za „do Kardeco Rodriotes przedroki „Klone Ludwiga na nieco Klotte „wykładaje - Przydalitet do „potrzeba ne Kerican Krieg Kardych, „do spaniałowali nieco w Klonach „Klonowych uwonnienie. wzięte, „dla zaostrzenia dowcipnego Cos- „nego pojęcia - Peter „Dallora Arystotelesa Petrica „Medyka - w Krolewie „w Drukarni Macieja Zadrzejow. „czyta Roku Pańskiego 1618.

oder Wadrzeim Krolle, pisałem Petrycza potrzeba za opisanie ℰ

202

ℰ Do Czytelnika. ℰ Etyki dawno obiecanej, pierwszy raz mas. Niezgłoś nudbacznanie tego w mojej nas wydaniu. Niezgłoś mniej zabawami pobaj. Niedbałości niepotrzebnej atbo zanej wszystkim rzemieślnikom zwykłe. Drugiej rzeźi pięciu ja Krieg sekoj. Jeśli 20 nie będzie się do tego sam je zabawiać, bardzo lepszego. Abo nie zapłaci jednemu przyjmiemy. Powiedz o tym że nim ast nie Datorzy jego jako zgani, abo zgani nie może tego wydawać bardzo trudno. A dalsze mowy pożytku i prochowej godne. ℰ

Praśći ledy tacy Ekelly z
Argyles. - Etymosi wole
niżgo nić ł czysto intelekt.
malnym pójawem, ale
niesz ubrzemnieniem.
unte chcemy pojedyńcze ne-
turalizmy. (Frech!)

cel

w tas czasach sie artonikes - w tym
se sonym themnikh pomnet
cój Arist. - on enota perwohie
na pojedyńcze opiera, Temi pre-
domi themyl rozum. ł Pneci
wolk. kuiedzi se leowa cery kelly
czem co jest, a praktykarada
aby byl tym i talkerym na-
talk. kuiedzi se enota tym
nauczył ich moma arcs lekes
rozsada se do nich i wpraw
potrzeba. a ewidencia.
Napisał prawi Arist. o cale
wszystkich kudzkich cnotach
a tym pod tytułem cnotach
Ale co to jest to cnota sa-
ot nicnej mowi Arist. Lokalo
mer uota Pebuccao (Et. Nk. 11
„Dobro i szczęście ludzkie nie
bez przyczyny, według rozmaitych
życia stanów bioraz. Wiele ludzi
a ci za panski, mniemają że roz-
kosz jest najwyższe, szczęście,
dla czego się też wrzelosnych k-
chają. Wtym stanie zacnych ludzi

Klonę się do zrady rzeczy pospolitey
udaję - (prawdy mówi), drugi mówi
mądrych ludzi, którzy zgoła
dowcipem bydlęcym, udają się do
filozofii: mówiąc gdy Arabskich (myśli
umyślne), Niektórzy też nie mówią
(podobno, bydlęcy rozum wtedy)
Ale prawi Arist. przyczyny
nie mają wartości w dobrze ob
sądzie rzeczy przyczyn przy
padłości ter umysły (rozsądku
nie są wartością, same przez się
pałk rzeczy ornatku wartości ob
być: Ktoś nieczęsto mocy pał,
sam zaszczyt. - Prawdopodobnie
radziłby Alle nie samych
one są Alle nad Lyllk. szczęścia
szczęście
Szczęście ciało nikła pał operacja
wpływ czynności wtórnej, a nieza-
wisłe wtórnej czynności. Ktoś jeszcze
a istotą
f wtórności - a to wtórności
czynności jest f rozum. - Talle
czynności rozumu jest cnotą
by te czynności nie bardzo prze-
wiązkie w sobie - Nowe tes

dobra najwyższe umysłu być wyra-
żeniu doskonałości naszego ja kie,
nia rozumnego intelektualnego
go - Jest to stan rzeczywistości dobry
i czynności dobre - Stan ten rzeczy
a Arist. jest doskonałości
intelektualnej wyżej wyżej doskonałem
rzeczy.

Pałk widzimy, że rozumy i czynności
odnoszą się do innej czynności
rzeczywistości - Pewny czynnik
musi być i nadrzędnym drugi
pał wtórności rzeczy tendencji natury,
Alle nie pewny Arist. że chce
że drzewo czynności się głównej
warunkowej rzeczywistości
bo pewnie Arist. pewnie
że się zdaleka Ktoś ad nas nie
natura a jednak pewnie czynności
nie do rzeczy. - Pałk potrzeby
abyśmy dorzeli wielkiego, trudu
żeby byle pretekst się cnotą

Krom tego. za dobre czuiemy
niechay nam mowi Petrycy
aristotyles
"To ten szczescie nasze, zda
"ię potrzebuiemy dobrych rzeczy
chuych, y ciałesnych pośrzednich.
Bo to nie może być, albowiem
żaden może być, aby ten kto
dostatku nie miał potrzebuie
biegu, miał co po rzeczach
inszego sprawić. Bo wiele
przez przyiacioły, przez dostat-
ki, przez mowność rzeczy chuią,
iako przez ciche nacz nie (na-
wdzięczne) odprawuiemy. Niektore
niepowoły dla cheiciami rzeczy
swoie attrybuią, niektore porów-
nawszy potrzebuią, y ztąd ich
do siebie chcą mieć. Niektore
narzędzia do rzeczy służą, które spra-
wuią, które nie służą, które
ku przyiaciół, ku potrzebom
inszych. Niektore do rzeczy
złych służą, albo ich nie dobrym
czynią" Abo takowe za słowa
Arist. z tłumaczenia
Petrycego

Petrycy sam mowi
Posp[olstwo] ma to za wielką rozkosz co nie jest, ale według mniemania
te rzeczy za jeden w dzisiejszym drugi przez ludzi, jeden wolą [illegible] dru-
mieszkał drugi przed domy niektóry sam popijał miły, mieszkał
wienie samych spraw, ow siekiera w widzie, tu nie zaiął a rzeczy
niektóra od niego jeden siekiera w Rossiach, drugi w pijaństwie
sądach. Inne tych wszystkie rzeczy ludziom mile są, a te ich jedne drugim
nie mile drugim widzieć się. Co tego za przyczyna? Powiada
tu: Prawda przyczyna zgody ich (przyczyna) mniemanie ich
rzeczy które są przyrodzenia wszystkich zgody, które są z ludzkiego
mniemania sam rozumie nie to i nie grzech. Gdyby tak na świecie
wszystkie ludzie podzielić taby na jednej gromadzie byli ci, głupi ludzie
drugiej dobrzy, sądni, w takiej gromadzie dwie byłe by nigdy zgody, ale
ustawicznie wojtali;
ustawna zgoda. W pierwszej gromadzie takowi by [illegible] nie mieli
jest wątki zawiedzieć, straszny by mowił, nie ma nie mieli
jednego wątku zdzierżeć. Śmiały wojtaszczyć się na wojnie na
pierwszego, zaś tchórz bojaźliwy wojtać się nie nauczy, ale rozkaz
jeden by się w obrzeniu stawił, drugi w pijaństwie a w gro-
madzie drugich ludzi takie byłe by zgoda, że co by jednemu tam mi-
łego wszystkim by nie podobało. Albo wiem dobrzy ludzie to wszystko mi-
nie miłego, nie według wartogłowego mojego ale według prawdy i przyro-
dzenia rzeczy. A prawda jedna zawsze jest.

206

Terar pan Tomasz pisma z wasą
zawiezą Petrarce -
„Posyłasz mu to za wiele
roskosz co nie jest ...
czytaj co u Petrarcy na
str. 28 do 29 rollicz cour

~~Cnota~~

Seneca 74

To w Elyce wyklada
co o cnotliwem rozkoszuje

Mimo to chwały ~~Anch~~ ani
zdawało iż Anch. miała
cnotliwi - odpowiedniá na-
tum rzecz takowe za
mys dawaią do dostoiń-
stwa cnoty - prawie
nie i to pomyślnego mai
ze ten kto wiedzieć ma
cnotę - ale jest empiry-
kiem a nie mądrzałem
mogą z jednego, bez za-
mie prz ciąnia -

Pojęcie Cnoty.

Cnota nie jest afektem
bo takowy może być dobrym
abo złym — afektem są cnoty bez-
wolnym w nas — Przeciwnie
cnota tylko w siłach woli
naszej — Cnota też sama w
sobie nie może nic
sama z siebie ani
przeciw nie — woli nie
może chcieć cnoty — sama
Pawłowie cnotę samą czyni
czynów naszych — bo Cnota
by nasza zapewne
niegdyś stoicka

Tak zdrowie w
cnocie do swoich stron — pra-
cuje się pogrąża od tra-
cenia jak słomosze pogra-
dzone i dla tego nie jest
jeszcze objawieniem — (sama sobie)
z wagi stoicy zdrowie
nie zdrowie, które nie ma się
w celu do chrześcijan —

Bielski 2206.

Też w Krakowskim
rzadko
rzadko sukienice
postawić dał
str 265

pandanus swobodne — ale nie wola.

Cnota dwojakim
sposobem myślenia, ona
jest mocą
2. Rozumową nie nie słonne —
nie przyrodzone — ale nabyte
2. nie nie gotowe nabyte do czynności

zdrowie w cnocie na
swoje strony —

Ereksen temu tomu
jeszcze nowych
pathos —

Wszystko co nam jest uro-
dzone nie należy bezpośrednio
— wobec niego do chrześcijaństwa
— etycznej — nawet nie
wolny przeciw, wstydliwość
ani
nawet nie umiarkowanie
nie należy
czy o cnotę takowe umiarkowanie
wstydliwość
jest i nie sama w sobie
nie — a nie zas moc
nie
pełnej świadomości — a
z wolą nowy ten
Tak
Jeden nie zgadza się że
Sokrates en [illegible] jako by cnota
była tylko wiedzą — do so-
krates świadczy że mówi
że to jest ateizm nie pod-
bo przypuszcza się abyśmy
tutaj czynili — Temu
przeczy arist. — Bywają
ale się wiąże nie
cnota może ani poprzez
przodkami nie z bezwzględnie
cnotą —

Ale że takowa wtedy nie radzi
gdy do pojęcia racyi postępuje. wiele uradowania
i wiele wesołości - tak że cnota
stąd ci skutkiem wprawuje
i cwiczenia -

Wiele

Arystoteles omacanie
czynności rozumowej,
nie dedukcyą ale indukcyą
czyni Arist. omacaną

Czynności etyczne duszy ~~wiele~~
na ten rodzaj aby nie
rozumną, radzą, słuchającą rozumu - i aby mogła osiągnąć
tą miarę doskonałości rozumu
uiścisty lub celebrowanie
dzieci -

Przez to czynności
mądrości stają się klasą
stosunku do ludzkiej natury
najdzielniejszą - Medium scientiae
Limine beatae - (Chrabąszczykowi
umywać -
(Tutaj uwagi o Arystotelesie)
znaczy tobie się dokonać
nie cnoty jest wcześnie wadze
pacyi, nie jest rzeczą,

Rozumia on cnoty etyczne
a dianoetyczne - przeciwne
nasadzają się ~~celebrujące~~ na
krajnym stosunku rozu-
mu do nierozumnej strony
duszy (części, stanowi
się) Dianoetyczne zaś
są pewnemi usposobieniami
umiejętności rozumu, i allo ma-
drości, umiejętności, czy chrap.
arlukin

Przejście do Państwa

Jednak środkiem jednym
mianie cnoty moralnej
miejsce pojęcie w pań-
stwie -

nie filozoficzne, lubo
nie wielkiemi nauce przy-
chologiczne - a nawet na
wielkiemi nauce przykład
by Arist. bene i remitte-
go nauczenia przykłonnej

Państwo to jak
Polityka Arystotelesa
Arist. jako istny Grek &
najwięcej wielki państwowiec
między Elleny i politykę by
cnoty otoczyć za zarazem
cnotami obywatela. - Ale
Rzeczpospolita, sprawa
publiczna, wiadomości
i przekonania, nie sprawie
rozumu przyczyniają cnotę wielką

Sprawa publiczna, sy-
gnata na radzieckie - na
mądrości stoi - dobro wszystkich
rozumu ci uczynić ale musi
pudowadnia bo ci wola

pest Hoba – enota mnej' dobro
nôta – jèi prvolanien edna
domesine. Jednot. vanishon'
nobeh ne vona pest wolnej'
slaji na cele gospodar stwo
domenige. – ma ake wolanie
wlkone ès mar nèpomnis
mèssai – Mi creiztwo jes
da spolnesi wolnyh asob
obrèber rozumnych prem. F
mèj mnogadnyh pat
Homnik dej ai do radnien,
Charakterystyke jist ès Arèh,
mnio ango
pravi jèdnie o stokrath
"ogca do syna" – Madka i"
enka nèt pravidèlen
rozumnika – Do ogca nales
hozesi ès o dnes – a dnes
wpatte nej stwè wnito vobi
gnyzaja enoto ogcevskè
vobee ogca dnesi nè ma
rednej wobi –

F Jesus Homnik. anstas
Kristanyi.

Vosnièd smesevai skim nèvasta
stanstva na myslobroseiah zomnas
znanenia nèzavisi stee oboja
Jur zama ai'ava pirodnata – nauka
obèrnidgo – Cesi' dlo NB. nèvinsti
ev nejkanej i'dnwig vsto ugh
vsirad edno za'ava – Wsudin
nellach sèna za slupnost ta vdova
mèza edy ès na ugpraw za
vspomnyn – za'stupnale i
vzamkn i'vdovnnej'shi
edy bylli dolni – kub mèz
edvorst podrosè za nemidv
mo houdben – Prubadany
– Vnwery – nèjmè senery –
Tor u nas edy mar ne
dobany – ugpraw – u nas
nemirosty pryvosity wi'ava
Pryposnèj spnyn vobi Dabrenih
Jadnezge –

wempetnès zalennosti pès
dopero nèevolnik. Nèz=
wog Arist. Humoen, nèhlk
veista bneji publinyn, ale
myndri jè natura nèen
Bo nèi hlk vospodarstwo
domenge nèobejdès ben na=
mdri romnnyn, ale en nèdj
ei'dnwy vdynè za vdolen
do pracy nèbesnej minis
stèkai hlk i'pubogai'hyn
nièèj pomsada se natura i'ès
cèista nemet ved nrededen
ceelenge ervorè, ale rozlelo
spnemosi j'osn-maj' dnes
a drodny ei'to evolnyn hudi
Postuserstwo i'nyttenen
f'pdnes enoto nèevolnik
Barbarygnskèi hud gnene
enne by bat nèevolnikem
Gretord –

Ceci Lyny samego prześlę
Arcib. sami ci przyślą ad
Platona - A Ar. jźmościa
mottb mię nieznośnie wielce mię
anice - i dobr. radzicie - Jest prze-
ciwny zdaniu mi wrost i dobr
mego dlia - Bo on niechce aby
państwa chrześcij. wszelkiej rozni
ce a nowe - A Francya ideat, wzór
państwa klerykalno mi swiata
bi rządów mysli - ale jest
przekonany i ja sam te
przekonanie szczerze
wyznaję na pewno społeczeń
stwi - mimo to mai ze względu
Ulżonemi a nie gr do monarch
dli ograniczonej ustawami
prohibicznemi -

Co do osadzenia waszego
rządu w Rzym rady - on ju
dzielna dobre rzeczy - Dobrze
że te klasy mają dobre ogólne
na celu - ale te w klasy
mądrzy o korzyści

Rozmowa Ar. ad Platona, a Ar.
jźmościa warszawska.

wiże polityczne społeczeństwa
i dobr.

Przeciwny ideałom zupełnie
i myśleń mysli -

Turcy i Anglia ..!

Konst Bskiej opiera się na granicie
Polskiej nie np na Anglii
Anglia dostrzegała ale bezpieczeń
historyi - mędrzeń Anglikowie
ona ujmie cierpliwością - i rozwagą
Lejzerby mówi - Robert Peel
Ludem pracem a opinii ugrabiał
prowincyami - Parlament z prowincyi
Angst. bez swobody - lud ciemiężony.

Rzymem a Archiwalnej
rozumie -
Archiwum jest Rzym

E gdy nadzieje mają siebie
ani na ołtarz nie dbają
na drzwi ogoto -

Cel Państwa wiele ale!

wtadczeń. Arcib. w do
Rzym wagolnosci uprawnień
nie daje radzieć perswazyjnie
do powiada ie to ad absolutum
się zdaniu - ale ci ludzie
ci ludzie mowią - ze albo
jeden władzi to monarchicz -
albo wielu arcistokracyą
albo wolny republikańskie
republikańskie ludowa - ale
te mowią ci uprzedzeń ze
względu monarchicz w tyranniz
- Arcib w obiegowych -
Ks Ludowa w anarchia -
A w mysłach te formy prawie
te jest nie uprzedzeń, tłumacz
cy z natury rzeczy -

A Zgoda - pojmie aby rząd
jakiejkolwiek bezdzietny
miał sobie za radzieć
by uczynił obywatelom
zgoła dziwnemi i rozlicznemi.
Bo państwo jest

ze społeczeniem czynności obyczajowych bydosięgnąć życia doskonałego i zadowolnionego ze siebie — Arystoteles chce wprawdzie aby ustą prawodawcy tego odbywało (niby dobra nadzwyczajne) a to wcelu społecznych dzieiów bo jinak każda prawie byłaby prywatna, myśl społeczna ma jednak społeczne stanowisko bo jest duch społeczny — Niższe roboty winny być dla tych, którzy pracują przymusowo aby wolnym obywatelom i ich rodzinom dostarczyć z sprawami publicznemi Komitki powinny winny być zajęte i prawidła ustawy

czyli granicach.

aby nie granic prywatne

myśl społeczna.

niewolnikiem do niższych prac

Porody
~~Porody~~ - dobre dzieci
odpowiednie warunki pracy dobre
- dzieci otaborte
nadzwyczajne
gimnastyka umysłowa.

(E)

o—o
Erkidys ludzi mowy
Dadał Eskulapa Asklepiadesa - Lekarza jest
w Bacerze - ob Zeller.
i Brandis Gesch der griechischen rom. Phil.
Dobbert. 2 Rohde
str. 1682.

Od Elyki artykuł następny z Epoki z numeru tego zeszytu

obacz dalej strony pomiędzy „Trzecia Epoka"

Liczba dzieci winna być odpowiednia prawem - od 7 do 21 lat winny być dzieci uczone pod dozorem państwa — (Dzieci kobiety winny być pozbawione) — a gimnastyka umysłowa niechaj [illegible] w obrębie — by sprawiedliwość ustawy i rozum państwa były w ciągłej i nieprzerwanej jedności — o—o

Szkoła Peripatetyków wiązała pojęcia poetyki gdy ich - rozwijała [illegible] - a rozszerzyła [illegible] popularną Etykę - sam Arystoteles postarzeniu następcy swoim. Tyrtamosa z Eresos na wyspie Lesbos, który ale wielkiej wymowy uczył się Theophrastes - on to oparł pojęcia psychologiczne na dawnych stanowiskach charakteru moralnego nabrała

Do drugiej Etyki Tyrtamosa + obok 320

Sympozjonie Archol. jest Eudemos z Rhodos on to zapewnie obrobił Etyki jak pozniej wyżej widzieli. - Dikäarchos z Messany około 320 lat w Kwestii psychol. Arist. - ale w ogóle z materyalista - Aristoxenos z Tarentu uważa za duszę jest harmonia muzykalnej czasowej struny Zenon z Sydon z Lampsaku 270 założenie nowej Akademii - Arcesilas w szkole -

Pomijając inny mniej ważnych peripatetyków - zwrócimy uwagę o tych którzy za najpoważniejszych Andronikos z rodu około roku 80 w Atenach, Hermippos z Miletu około roku 48 - Nikolaos z Damaszku i Xenarchos z Seleucyi czyli za czasów Chr. - Alexander z Aegae był nauczycielem Nerona - a Adrastos kwitnął około r 150 po Chr.

Pojęcie Tei u Greków.

Aż do Sokratesa często uważają filozofa za badacza przyrody – Zeller I 2.

Platon nazywa filozofem tego który umysłem i działaniem skłonny jest do ciągłej nauki a nie do pożądań – jest filozofowaniem jest wprowadzeniem do prawdziwej rzeczywistości, filozofia jest, pojmowaniem umiejętności i obyczajowym przedstawieniem, idei. Tego wnoszę że i tutaj duch grecki się wyjawia nie tylko w życiu ale w życiu nauki filozofii

Zeller gani że te a jeszcze więcej następujący filozofowie nie podają ścisłej oznaczenia Tei – przeciwnie to wiadomo stąd że duch grecki jeszcze nie do samego granic rozwinął się w dwóch stronach duchowych – i wiara i wiedza – były to nie pewności co do samej rzeczy – mianowicie jej nie jest nam zwolony ad oculos argumentów Zeller I 2. – Pomimo to tłumaczy ich – w nauce przyrodniczej

Sokrates Pytagoras, Sofiści, Sokrates, Cyrenaicy (ci) ścisłe filozofią z praktycznej ogólności – a Platon i Arystoteles wnieśli obyczajowe do Tei – Z. 4. – Jeszcze nie oderwanie rzeczy ideę do Tei – pozostała jak mgła innych wiadomości. Arystoteles też nie

Dalej ci pyta Zeller – jakaż dziedzina należy szczególnie rozpatrzeniu Greków? Pomimo że Sokrates tylko ktoś stanowi Tei w ścisłem znaczeniu należy naszego pojęcia – Sokrates jest i najprzód bezpośrednio ścisłe pomnożył – pomnożenie umiejętne – myślenie umiejętne metodyczne – ścisłe wyodrębnienie walki – a niedługo o tożsamości świadomości. – (nagrobek rozgłos) – ale nie ogólne element uczucia Zeller 6.

Dalej Zeller ma słuszność gdy powiada że grecka filozofia nie przenikała ogół element nie jest grecka polski ale nawet wszystkie – to samo nie pomnożenie o Bogu i poezji –

i Zeller nazywa ich filozofami

Arystoteles Stagir.

Schem. F. d. Gr. Philos. od 157 i nast.

Żywot w. 385 – Stagira kolonia grecka – ojciec Nikomachos lekarz króla Amyntasa Macedońskiego – ojca Filipa – Arystoteles był Filipa nauczycielem – w 17 roku życia do Aten – 20 lat do śmierci Platona bawił w Atenach – Jego nauczyciele z Platonem – nienawiść – ale starcia – w. 343 do Filipa – Pobyt w Atenach w gymnasion, Lyceum, peripatetycy – Pismo niemieckie – Alexander Wielki – 336 talentów – nadto kilka 1000 ludzi – wielkie nakłady na naukę – tracima pokrewna antypatowi – Po 13 latach wraca do Aten – uczniowie i towarzysze macedońscy Eudemos z Rodos – Antypater – Harpalos – oskarżony o herezę – musi uciekać na Eubeę – tu † 322 roku mając lat 63 – Demostenes w podobnym razie i wypada umrzeć –

Charakter bez umiejętności – bez uprzedzeń – zamiłowanie w prawdzie – wrodzony sceptycyzm – wątły materyalizm – żona Pytias z nieprawego łoża i drugi żony syna Nikomachosa – Herpyllis niewolnica – Elektra nałożnica –

Nr. 162. Pisma Arist. – zapisał bibl. pisma Teofrastowi – ten zapisał je Neleusowi – Następcy Neleusa w pismach tych nie widzą już dzieł królów Apellikonowi – ale wypełnił i przestał do Aten – Stąd tylko zabrał do Rzymu – Pism podług do 400 mil do 1000. – niektóre powtórne inne oryginały –

Charakter pism Arist. – Plato nakazał przedm. do filozofii w ogóle nadmysłowym – Arist w dosiadczeniu – Plato idea za granicą zmysłowości; Arist. widzi w rzeczach dosiadczenia zmysłowe pojęcia – Plato idee są bytami samymi w sobie. u Arystotelesa są tylko w rzeczach.

Metoda – Plato od zmysłowego przechodzi do nadzmysłowego, jedności, ogółu – Arystoteles wstępuje od jednostkowego do dosiadczenia do ogólnego – niekorzystna jest dosiadczenia metoda – niewinność krytyki w nauce w badaniu natury. Stąd wielkie bogactwo wiadomości – Stąd zoologiczne dzieła objęte 50 księgami (w dziewiętnastym wieku Plinius)

Pisma Arist.

176. Forma ogólne pojęcia wielka się z jednostkowego, zatarło. Zatem dwie przyczyny jest materya. Każda rzecz się z formy Bostwo (Klumpf czysta forma) z której się z formy materyi – Materya jest przyczyną niedoskonałości

179 Motywaj
d potentialitas (możliwość) — i mamy tak: adj. + femina
natura + łac. ad multas res - femina tam multa
tylko mamy attributa w tych dwóch znaczeniach
[illegible] - proteusz. Nowa - ale ona nam pewne tylko tamte znaczenia
tylko Arist. Rostem czyste, femina ten natury
- wszystko inne jest pozorowane, materyi i formy - Da
nieśmiertelność a jest rzeczą, nie widzi formy tam
mianowicie substancjalnej - i tak stoimy - ostatnie a materia
widzi mąż jest widzeniem natury - Jest umysł stwór
natury l.c. wiadomie warunki dispositionem c. eras
c ruch L. budowa swiata (de coelo), - de generatione
3 natura organizowana & atomowie.
adj. a przestrzeni nie pojmuje jej abstrakcyjnie, przestrzeń
nie narzuca nigdzie istnieć zapełnia ciało - Platon
nie stoi go by pomyślał przestrzeń bez ciał
Nowotka do ciał pomiędzy. następuje - nie
wymaga tedy istnieć w abstrakcji, nie jako ogólne
następstwo po sobie - ale jako konkretne następstwo
wobec ciał mierzy ich czyni istnieć - Powiada abstr.
Arist. że miejsca jest ograniczeniem, ciała jest ograniczone
mianowicie ciała powierzchnią - Przestrzeń nas nie mierzy
ciała pustka a granicą - Przestrzeń nas nie mierzy
by nie ograniczona bo jest granicą objętości ciała -
ad 2 Budowa świata - jeden jest primus motor nie
i świat jest jednym - jest jasnowidzą - a nie bez zarzutu
pol. ciała kraglego - Świata Kulatość i ruch kuli - Bo kule
i figura najdoskonalsza, i zrozumiałe i przyjemna jako formy
kuli świata, znaczne pomysły i znaczne wzory
dla pomocy przestrzeni

zamotanie gramatyczne świata i nieba gwiazd świata
jest on kulistem skończonem, otoczeniem pustki
nieskończonej nieostatnio gwiazd. Ruch ten
nieba jest kulisty, jednostajny. Ruch prawi
To niebo świata gwiazd jest najdoskonalszą, najszybszą
najdoskonalszą ze wszystkich najdoskonalszą pierwszego motora - jest widzeniem
nieruchomego tada.
Wewnątrz tego nieba, mieszczą się dwie inne planety
do okoła Ar. tam stoicie: dzielą - Pomiędzy
od nieba gwiazd świata i ziemi te ma jedną
sferę, dwie inne planety ma rozdziela się
ne wielość sfer - Między kazda ma kulko
jedną gwiazdą - Rozpadła świata osadzone
ziemia najmniej doskonała od pierwszego motora
ma bo najmniej oddalona od pierwszego
na niemi ciała powstawania i milenia
ad 3 natura organizowana - wszystkie tedy organizmy
obecnie - wielka celowość - to dowodzi natura
nie dzieła przypadkowo ale ze mieszczą do celu
ze ma na oczach ideał którego chce ona
czynić - Jeżeli zaś natura chce ona
widzi swoje zadanie, nie chce ona nie doskonałe
to ma swoje przód l.c. bo dzieła bez samowiedzy
bez refleksji rozumnej, z instynktu bez samowiedzy
przez znajomość celu w materyi stad przypadkowo
niedoskonałości w budowie -
Nowa organizmu natura za a Rockiza b. wiedzy
& atomowie.

188.

193. ad H. Ostrowski – Lettera colla natura – napisałbym list
nikła data – Dziwna data na sprobie z rachunku – czy ich
z rzeczywistości, abyśmy wytrzymać jeszcze byli stanu
a) Dusza jest formą, i przeciwnie nie ma organizmu bez
ki – ona nie ma do siebie jest formą do materyi
b) ad dowody ich nowe. Dusza zależna od ciała przez
medzolinę – nowe jest ciemna nadzmysłowe od ciała
nowe jest duchem Boży. – Nowe nadzmysłowe
dwojaki przeciwny, złożony a inny niż nowe

Plato

Ogólny pogląd Grotkiewicza o filozofii nie uważa przyjęć Sokratejskie, ale zdaje się, że uczeń ateńskiego Sokratejskie idee, ale elementy innych się na nim skupiły. (Zeller. – Rozdz. 13 str.) – – Dalej Eros – miłość – stanowi Plato zdaje Sokratejskiego artystycznie, ale filozof bez duszy stoicki – Sokrates on tak mało pomiędzy pogańskimi –

A jednak wśród charakterystyczne ze Platona a Sokratejskie pogląd uniwersyteckie on bolesne, nadzwyczajne – a aristokratyczne duszy, dwa pełne Sokratejskie pomysły.

Plato nie jest ze Sokratejskiego bez zarzutu pogląd sokratejskiego, ale tylko, pewnie, Zeller 608. Trzeci sprowadzają dobre do nie Kuren. 609.

Pisma - D. 44. - zupełn. - Forma - nieco - Ludnic-
Schleja, Hermann. 3 perykdy - 1ª Charmides - Laches
Lysis, Menon, Gorgias - 2ª Theatet, Sofista, Polityk - Par-
menides - 3 Phaedr. Sympos. - Phaedo - Republ.,
Phlebes - Timaeus - wprowadzenie dyalogów -
Sokratejska rola - Dialogowanie typu monol. i dyalek-
tyczne - podział dyalogów - Monologi epoki 2 do 1ª
drugiej i wcześniejsza - Mon. Platona do ewidencji - nie-
dorozwinięte i wczesne - dojrzałe Platona - zabarwienie ich w Pań-
stwie Platona 3 Monole - 1 typ. mit o dom. Teo-
rygobar. spostrzeżenia - mythus i mythotwórcza moc
ludzkiego ducha - mowa mythotwórcza przedstawia b.
prawdy - wiele z nich - obce całe - nie można nie-
czemu - dawnej ówczesnej przesady - nie mit domowi
nagrodzenia - typ. drugi mowa wcześniejsza - ludzkie
i boskie sprawiedliwości - wiara - sofizmy - Teoret. zadanie
pierwszy zadanie mantyki - przeciwieństwo sofizmy dowodu
w mowie stanowi - do czego dowodu

2 prakt. – najwyższe stopień – co umiem robisz z dobrą
miną a że robisz co każą a nie co – sprzeczność
żadna umiesz z bożą pomocą obejść się bez spraw.
Znamienne Fii u Platona – Lysis – prakt. potrzeba –
kopiel – Phaedrus – Eros – stosunek Eros i dialektyka –
ku dyalektyce – w myśl której chcemy przedmioty – nauki przyporządkować na podst. – To dialektyka uczy
nas dot. sytuacja podmiot – dualizm tu –

429 Pavillon Noll 2ai pelop. – nie chce się ci z Venob. – pubs
kacz. jadwiga – 20 cal edy Salon mgt – biegan –
Elbląg – 10 cal medycyna – matematyka
akademia – 50 cal autorem.

Eros i dyalektyka – miłość – i ćwicz. duch –
no nie! matem. jako przejście – bo k. rozum 2 nie
zaabsorb. jakimś ideałem na ziemi – wszystkie
myśli trzeba w praktyce sprawdzić.